د مالِک عيسیٰ مسيح په حقله

د حضرت متی زيرے

د حضرت عيسیٰ نسب‌نامه

١ ١ د عيسیٰ مسيح نسب‌نامه، نسل د داؤد، نسل د
اِبراهيم. ٢ اِبراهيم د اِسحاق پلار وو، اِسحاق د يعقوب،
يعقوب د يهوداه او د هغهٔ د ورونړو پلار وو. ٣ او يهوداه د
فارص او زارح پلار وو، د دوئ مور تامار وه. فارص نه
حصرون او حصرون نه رام پيدا شو. ٤ د رام نه
عمی‌نداب پيدا شو. د عمی‌نداب نه نحشون پيدا شو او د
نحشون نه سلمون، ٥ د سلمون نه بوعز، د دهٔ مور راحب
وه، د بوعز نه عوبيد پيدا شو، د دهٔ مور روت وه. د عوبيد نه
يَسی، ٦ او د يَسی نه داؤد بادشاه پيدا شو. داؤد د سليمان
پلار وو، د هغهٔ مور اول د اورِياه ښځه وه، ٧ د سليمان
زوئ رحُبعام وو، د رحُبعام زوئ ابياه، د ابياه زوئ آسا. ٨
د آسا زوئ يهوسفط، د يهوسفط زوئ يورام او د يورام زوئ
عُزياه، ٩ او د عُزياه زوئ يوتام او د يوتام زوئ احاز، د
احاز زوئ حزقياه، ١٠ د حزقياه زوئ منسی، د منسی زوئ
امون، د امون زوئ يوسياه، ١١ د يوسياه زوئ يکونياه، او د
هغهٔ ورونړه په هغه زمانه کښې پيدا شول چې بابل ته جلاوطن
کړے شو. ١٢ د جلاوطنۍ او بابل ته د دوئ د بوتللو نه پس
د يکونياه نه شلتی‌ايل پيدا شو او شلتی‌ايل د زرُبابل پلار وو،
١٣ زرُبابل د ابيهود، او ابيهود د اِلياقيم او اِلياقيم د عازور
پلار وو. ١٤ او د عازور نه صدوق پيدا شو، صدوق د اخيم

پلار وو، اخيم د اليهود، ۱۵ اليهود د اِلیعزر، اِلیعزر د
متان، متان د يعقوب، ۱۶ او يعقوب د يوسف پلار وو.
يوسف د مريم خاوند وو چې عيسىٰ ترې پېدا شو څوک چې
مسيح بللے کيږى. ۱۷ د اِبراهيم نه تر داؤد پورې ټولې
څوارلس پيړۍ دى، او د داؤد نه بابل ته د جلاوطنۍ پورې
څوارلس پيړۍ، او د جلاوطنۍ نه تر مسيح پورې څوارلس
پيړۍ دى.

د حضرت عيسىٰ پېدايښت

۱۸ نو د عيسىٰ مسيح د پېدايښت قيصه داسې ده چې هرکله
چې د هغې مور مريم يوسف ته کوژدن شوه نو د وادۀ نه
وړاندې دا پته ولګېده چې د هغې اُميدوارى د روحُ القُدس نه
ده. ۱۹ يوسف د هغې چنغول يو نېک سړے وو، نو هغۀ د
هغې د بدنامۍ نه د بچ کولو دپاره په پړده کښې د کوژدن
ماتولو اراده وکړه. ۲۰ هغۀ دا اراده کړې وه چې په دې
کښې د مالِک خُدائ يوه فرښته په خوب کښې ورته راغله او
وې فرمائيل چې، ”اے د داؤد زويه يوسفه، د مريم سره د
وادۀ کولو نه مۀ يرېږه ځکه چې د هغې اُميدوارى د روحُ
القُدس په قدرت ده. ۲۱ د هغې به زوئ وشى او تۀ ترې
عيسىٰ نوم کېږده، ولې چې هغه به خپل اُمت د ګناهونو نه
خلاصوى.“ ۲۲ دا هر څۀ ځکه وشول چې مالِک خُدائ د
پېغمبر په وسيله څۀ فرمائيلى وُو هغه پوره شى، ۲۳ ”ګوره،
يوه پېغله به اُميدواره شى او زوئ به يې وشى او د هغۀ نوم به
عمانوايل کېږدى، چې مطلب يې دے، خُدائ پاک زمونږ مل
دے.“ ۲۴ هرکله چې يوسف د خوبه بېدار شو نو د مالِک
خُدائ د فرښتې حکم يې ومنلو او مريم سره يې وادۀ وکړو او

کور ته يې راوسته. ۲۵ نو بيا هغه تر هغه وخته پورې د هغې
سره مِلاو نۀ شو ترڅو چې د هغې زوئ پېدا شوے نۀ وو. نو
هغۀ پرې عيسیٰ نوم کېښودو.

نذرانې پېش کول

۲ ۱ د هيروديس بادشاه په ورځو کښې د يهوديه په
بيتلحم کښې عيسیٰ پېدا شو. د هغۀ د پېدايښت نه پس
يروشلم ته د نمرخاتۀ طرف نه د ستورو عِلم لرونکی راغلل
۲ او وئيل يې چې، ”هغه د يهوديانو بادشاه کېدونکے
ماشوم چې پېدا شوے دے چرته دے؟ ځکه چې مونږ د
نمرخاتۀ نه د هغۀ ستورے په راختو ليدلے دے او د هغۀ
عبادت کولو له راغلی يُو.“ ۳ هيروديس بادشاه او د
يروشلم ټول خلق په دې اورېدو سره پرېشانه شول. ۴ هغۀ
د يهوديانو ټول مشران اِمامان او د شرعې عالمان راوبلل او
د هغوئ نه يې دا تپوس وکړو چې، ”مسيح به چرته پېدا
کېږی؟“ ۵ هغوئ ووئيل چې، ”د يهوديه په بيتلحم کښې.“
او هغوئ د هغې پېشګوئۍ حواله ورکړه چې په کښې د نبی په
وسيله ليکلے شوی دی چې، ۶ ”اے د يهوداه د زمکې
بيتلحم ښارې. تۀ د يهوداه په لويو ښارونو کښې هيڅکله هم
ورکوټې نۀ يې، ځکه چې ستا نه به هغه سردار راوځی چې
زما د خلقو بنی اِسرائيلو شپون به وی.“ ۷ هيروديس بيا د
ستورو عِلم لرونکی په پرده کښې راوبلل او د ستوری د
راختو وخت يې ترې معلوم کړو. ۸ هغۀ بيا دوئ بيتلحم
ته ولېږل او ورته يې ووئيل چې، ”لاړ شئ او د هغه ماشوم په
حقله پوره پوره تلاش وکړئ، او چې يې بياموم‌ئ نو ما خبر

کړئ چې زۀ هم ورشم او ورته سجده وکړم.“ ۹ د بادشاه
په حُکم هغوئ روان شول او هغه ستورے چې دوئ په راختو
ليدلے وو د دوئ په وړاندې روان وو او آخر په هغه ځائ
ودرېدو چرته چې ماشوم پروت وو. ۱۰ هغوئ د ستورى په
ليدو ډېر زيات خوشحاله شول. ۱۱ کور ته په ننوتو يې
ماشوم د خپلې مور مريم په غېږ کښې وليدو او ورته په
سجده پرېوتل. پس له هغې يې خپلې تيلۍ پرانستلې او هغۀ ته
يې نذرانې پېش کړې چې په کښې سرۀ زر، او د خوشبويۍ
دپاره لوبان او د مُر چيړ وو. ۱۲ خُدائ پاک هغوئ ته په
خوب کښې دا خبردارے ورکړو چې هيروديس بادشاه له
واپس مۀ ځئ، نو هغوئ بيا په بله لار خپل مُلک ته واپس
شول.

مِصر ته هِجرت کول

۱۳ کله چې هغوئ رُخصت شول نو يوسف ته د مالِک
خُدائ يوه فرښته په خوب کښې راغله او ورته يې وفرمائيل
چې، ”پاڅه، ماشوم او مور يې د ځان سره کړه او مِصر ته
هِجرت وکړه، او تر هغې هلته ايسار شه چې زۀ درته ووايم،
ځکه چې هيروديس د دې ماشوم په تلاش کښې دے چې قتل
يې کړى.“ ۱۴ نو يوسف د خوبه بېدار شو او شپه په شپه يې
ماشوم او د هغۀ مور مِصر ته بوتلل، ۱۵ او هلته د هيروديس
تر مرګه پورې ايسار وو. دا د مالِک خُدائ هغه وينا پوره
کول وُو چې هغۀ د نبى په وسيله فرمائيلى وُو چې، ”ما خپل
زوئ د مِصر نه راوبللو.“

د ماشومانو قتل

١٦ هر کله چې هیرودیس د ستورو عِلم لرونکو په دوکه پوهه
شو نو سخت په قهر شو او حُکم يې وکړو چې د بيت‌لحم او د
خوا او شا هغه ټول ماشومان چې عُمر يې دوه کاله يا د دې
نه کم وی، قتل يې کړئ. نو د ستورو د عِلم لرونکو د
معلوماتو په مطابق هغهٔ دا د وخت اندازه لګولې وه. ١٧ دغه
رنګ هغه پېشګوئي چې د يرمياه پېغمبر په وسيله شوې وه
پوره شوه چې، ١٨ ”په راما کښې د چغو آواز واورېدلے
شو، د لوئ ماتم او ژړا آواز. راحيل په خپلو بچو ژړا کوی،
هيڅ قسم تسلی نهٔ قبلوی ځکه چې د هغې ماشومان مړهٔ شوی
دی.“

د مِصر نه واپسی

١٩ نو د هيروديس د مرګ نه وروستو، د مالِک خُدائ
فرښته په مِصر کښې يوسف له په خوب کښې راغله او ورته
يې وفرمائيل چې، ٢٠ ”پاڅه. ماشوم او مور يې د ځان سره
کړه او د دوئ سره د بنی اِسرائيلو مُلک ته لاړ شه، ځکه چې
د چا نه چې د دې ماشوم سر ته خطره وه هغه مړ شوے
دے.“ ٢١ نو هغه پاڅېدو، ماشوم او مور يې د ځان سره
روان کړل او د بنی اِسرائيلو مُلک ته راغلل. ٢٢ خو کله چې
يوسف دا واورېدل چې د خپل پلار هيروديس په ځائ
ارخلاوس د يهوديه بادشاه شوے دے، نو هلته د تللو نه
ووېرېدو. نو کله چې بيا په خوب کښې ورته دا خبردارے
ورکړے شو نو هغه د ګليل علاقې ته لاړو، ٢٣ هلته هغه په
ناصرت نومې ښار کښې ډېره شو. دا د نبيانو په وسيله د

وئيلے شوې هغه پېشګوئۍ تر سره کول وُو چې، ”هغۀ ته به
ناصری وئيلے شی.“

د حضرت يحيىٰ بپتسمه ورکوونکی وعظ کول

٣ (١) په دغه ورځو کښې بپتسمه ورکوونکے يحيىٰ راغے
چې د يهوديه په بيابان کښې يې دا بيان کولو چې، (٢) ”توبه
ګار شئ ځکه چې د آسمان بادشاهی نزدې راغلې ده.“ (٣)
دا هغه څوک دے چې د يشعياه نبی په وسيله يې ذکر شوے
دے، يعنې، ”په بيابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې د
مالِک خُدائ لاره جوړه کړئ او د هغۀ لارې نېغې کړئ.“ (٤)
د يحيىٰ جامې د اوښ د وړی وې او د څرمنې پټۍ يې د ملا نه
تړلې وه او مُلخان او ځنګلی شات يې خوراک وو. (٥) د
يروشلم، يهوديه، او د اُردن د ګېرچاپېره وطن ټول خلق هغۀ
ته راټول شوی وُو. (٦) هغۀ هغوئ ته د خپلو ګناهونو په
اقرار کولو سره د اُردن د سيند په اوبو بپتسمه ورکړه. (٧)
خو کله چې يحيىٰ وليدل چې ډېر فريسيان او صدوقيان د
بپتسمې دپاره راځی نو ورته يې وفرمائيل، ”اے د مارانو بچو،
تاسو ته چا دا خبردارے درکړو چې د راتلونکی غضب نه
وتښتئ؟ (٨) او داسې کارونه وکړئ چې ورنه ستاسو د توبې
ايستلو پته ولګی. (٩) تاسو ځان سره داسې سوچ مۀ کوئ
چې ګڼې تاسو د اِبراهيم اولاد يئ، ځکه چې زۀ درته دا وايم
چې خُدائ پاک د دې کاڼو نه هم د اِبراهيم دپاره اولاد پيدا
کولے شی. (١٠) اوس هم د ونو جرړو ته تبر نيولے شوے
دے او هره هغه ونه چې ښۀ مېوه نۀ نيسی هغه به پرې کړے
شی او د اور لمبو ته به واچولے شی. (١١) زۀ تاسو له د

توبې دپاره په اوبو بپتسمه درکوم خو څوک چې به زما نه
وروستو راځی هغه زما نه ډېر زورَور دے. زۀ د هغۀ د څپلو
پورته کولو جوګه هم نۀ یم. هغه به تاسو له په روحُ القُدس او
په اور بپتسمه درکوی. ۱۲ ښاخے د هغۀ په لاس کښې ده.
هغه به خپل درمند په ښۀ شان پاکوی او غنم به په خپله خمبه
کښې جمع کوی، خو بوس به په هغه اور کښې سوزوی چې
هیڅکله نۀ مری.“

د حضرت عیسیٰ بپتسمه

۱۳ بیا عیسیٰ د ګلیل نه د اُردن د سیند خوا ته راغلو چې د
یحییٰ نه بپتسمه واخلی. ۱۴ خو یحییٰ هغه منع کړو او ورته
یې وفرمائیل چې، ”ما ته په کار دی چې زۀ ستا نه بپتسمه
واخلم او تۀ ما له راغلې؟“ ۱۵ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې،
”په دې وخت هم داسې کول په کار دی ځکه چې مونږ له دغه
شان د خُدائ پاک صداقت پوره کول مناسب دی.“ او بیا
یحییٰ دا ومنله. ۱۶ د بپتسمې نه پس عیسیٰ د اوبو نه
سمدستی راوختلو او په هغه وخت ورته آسمان کولاو شو او
د خُدائ پاک روح یې ولیدو چې د کونترې په شکل په هغۀ
راکوزېدو. ۱۷ او د آسمان نه یو آواز راغلو چې، ”دا زما
خوږ زوئ دے چې زۀ ترې راضی یم.“

د حضرت عیسیٰ آزمېښت

۴ ۱ روحُ القُدس هغه وخت عیسیٰ بیابان ته بوتلو چې د
اِبلیس په لمسون کښې وآزمائیلے شی. ۲ هغۀ څلوېښت
ورځې او څلوېښت شپې روژه ونیوله او په آخر کښې هغه نار

نهور شو. ۳ بیا اِبلیس ورغلو او ورته یې ووئیل، ”کۀ تۀ د
خُدائ پاک زوئ یې نو دې کاڼو ته ووایه چې روټئ شی.“ ۴
عیسیٰ جواب ورکړو، ”صحیفې وائی چې، بنی آدم تش په
روټئ نۀ پائی خو هغه په هره هغه خبره پائی چې د خُدائ پاک
د خولې نه راوځی.“ ۵ بیا اِبلیس هغه مقدس ښار ته بوتلو
او د خُدائ د کور په مناره یې ودرولو ۶ او ورته یې ووئیل
چې، ”کۀ تۀ د خُدائ پاک زوئ یې نو خپل ځان دلته نه ښکته
وغورزوه، ځکه چې صحیفې وائی چې، هغه به ستا په حقله
خپلو فرښتو له حُکم ورکړی، او هغوئ به تا په خپلو لاسونو
کښې پورته کړی هسې نه چې په کاڼی تیندک وخوری.“ ۷
عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”صحیفې دا هم وائی چې، تاسو په
خپل مالِک خُدائ پاک آزمېښت مۀ کوئ.“ ۸ بیا اِبلیس
هغه د یو ډېر اوچت غرۀ څوکې ته وخېژولو او د دُنیا ټولې
بادشاهئ او د هغې شان او شوکت یې ورښکاره کړل ۹ او
ورته یې ووئیل چې، ”دا هر څۀ به تا له درکړم خو کۀ تۀ راته
صرف سجده وکړې او زما عبادت وکړې.“ ۱۰ خو عیسیٰ
ورته وفرمائیل چې، ”ورک شه اِبلیسه. صحیفې وائی چې، تۀ
تش مالِک خُدائ پاک ته سجده کوه او صرف هم د هغۀ
عبادت کوه.“ ۱۱ نو اِبلیس هغه پرېښودو او فرښتې راغلې
او د هغۀ په خِدمت کښې حاضرې شوې.

د حضرت عیسیٰ په ګلیل کښې خِدمت شروع کول

۱۲ هرکله چې عیسیٰ واورېدل چې یحییٰ ګرفتار شوے دے
نو هغه ګلیل ته واپس راغلو. ۱۳ ناصرت یې پرېښودو او په
کفرنحُوم ښاریې کښې دېره شو چې د دریاب په غاړه دے
چې د زبولون او نفتالی په سرحد کښې دے. ۱۴ دا د یشعیاه

نبی خبرې پوره کول وُو یعنې، ۱۵ ”د زبولون او د نفتالی
علاقه، د درياب طرف ته د اُردن نه په خوا کښې، د
غېریهودیانو ګليل، ۱۶ کوم خلق چې په تيارهٔ کښې ناست
وُو، هغوئ يوه لويه رڼا وليدله، او څوک چې په زمکه د مرګ
په سورى کښې ناست وُو، پرې رڼا وځلېده.“ ۱۷ د هغې
ورځې نه عيسىٰ دا بيان شروع کړو چې، ”توبه ګار شئ ځکه
چې د خُدائ پاک بادشاهى ستاسو مينځ ته راغلې ده.“

څلورو ماهيګرو ته د حضرت عيسىٰ دعوت

۱۸ عيسىٰ د ګليل درياب په غاړه ګرځېدو چې دوه وروڼه يې
وليدل، يو شمعون چې د پطروس په نوم يادېږى او د هغهٔ
ورور اندرياس. هغوئ په درياب کښې جال اچولو ځکه چې
هغوئ ماهيګر وُو. ۱۹ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ”ما پسې
راځئ او زهٔ به تاسو آدمګير جوړ کړم.“ ۲۰ هغوئ سمدستى
خپل جالونه پرېښودل او په هغهٔ پسې روان شول. ۲۱ کله
چې عيسىٰ د دې ځائ نه وړاندې لاړو نو دوه وروڼه يې
وليدل، يعقوب د زبدى زوئ او د هغهٔ ورور يوحنا چې په
کشتۍ کښې يې د خپل پلار زبدى سره جالونه مرمت کول.
هغوئ يې راوبلل. ۲۲ هغوئ سمدستى کشتۍ او خپل پلار
پرېښودل او په هغهٔ پسې روان شول.

د حضرت عيسىٰ تعليم، بيان او بيمارانو ته شفا ورکول

۲۳ عيسىٰ په ټول ګليل کښې ګرځېدو، د يهوديانو په
عبادتخانو کښې يې تعليم ورکولو او د خُدائ پاک د بادشاهۍ

د زیری بیان یې کولو او د خلقو هر رنځ او بیماری یې
روغوله. ۲۴ د هغهٔ آوازه په ټول شام کښې خوره شوه او د
هر رنځ بیماران چې په عذاب آخته وُو، یعنې هغوئ چې
پیریانو نیولی وُو، میرګو نیولی او شل یې ورله راوستل نو هغهٔ
روغ کړل. ۲۵ ډېر خلق ورپسې روان شول چې د ګلیل، د
دِکپولس، د یروشلم، د یهودیه او د اُردن د پورې غاړې
اوسېدونکی وُو.

په غر دپاسه د حضرت عیسیٰ بیان

۵ ۱ کله چې عیسیٰ ګڼ خلق ولیدل نو غرهٔ ته وختلو او
هلته کښېناستو. او کله چې د هغهٔ مریدان ورته راټول شول،
۲ نو هغهٔ ورته داسې تعلیم شروع کړو، ۳ ”بختور دی
هغوئ چې د روح غریبان دی ځکه چې د آسمان بادشاهی د
هغوئ ده. ۴ بختور دی هغوئ چې غمژن دی، هغوئ به
تسلی ومومی. ۵ بختور دی هغوئ چې حلیمان دی ځکه
چې دوئ به د زمکې وارثان شی. ۶ بختور دی هغوئ چې د
صداقت اوږی تږی دی، دوئ به ماړهٔ کړے شی. ۷ بختور
دی هغوئ چې رحم کوی، په هغوئ به رحم وکړے شی. ۸
بختور دی هغوئ چې زړونه یې پاک دی، هغوئ به د خُدائ
پاک دیدن وکړی. ۹ بختور دی د امن راوستونکی، خُدائ
پاک به هغوئ ته خپل زامن ووائی. ۱۰ بختور دی هغوئ چې
د خُدائ پاک د رضا پوره کولو دپاره زورَولے کیږی، د
آسمان بادشاهی د هغوئ ده. ۱۱ تاسو بختور یئ کله چې
خلق درته سپکې سپورې وائی، او زوروی مو او زما له وجې
خلق ستاسو په حقله هر قِسم دروغژنې بدې خبرې کوی. ۱۲

دا هر څهٔ تاسو په خوشحالئ او روڼ تندی وزغمئ ځکه چې
په آسمان کښې ستاسو دپاره لوئ اجر دے، ځکه چې
ستاسو نه وړاندې هم دغه رنګ دوئ نبيان وزورول. ۱۳
تاسو د دُنيا دپاره مالګه يئ. کهٔ مالګه بې‌خونده شى، نو بيا به
څنګه مالګينه شى؟ دا بيا د هيڅ څيز دپاره په کار نهٔ راځى او
بهر وغورزولے شى او د پښو لاندې کولو جوګه شى. ۱۴
تاسو د ټولې دُنيا دپاره رڼا يئ. کوم ښار چې په غرهٔ آباد وى
هغه پټيدے نهٔ شى. ۱۵ چې ډيوه بله شى نو څوک پرې
لوښے نهٔ ږدى، بلکې د ډيوټ دپاسه کېښودلے شى چرته چې
د کور ټولو خلقو ته رڼا ورکوى. ۱۶ او تاسو هم دغه رنګ د
خلقو د وړاندې رڼا خوره کړئ د دې دپاره چې هرکله هغوئ
ستاسو ښهٔ کارونه ووينى نو هغوئ به ستاسو د آسمانى پلار،
لوئى بيان کړى. ۱۷ دا خيال مهٔ کوئ چې ګنې زهٔ د دې
دپاره راغلے يم چې شريعت او د نبيانو کتابونه منسوخ کړم.
زهٔ د هغوئ منسوخ کولو له نهٔ يم راغلے بلکې پوره کولو له
راغلے يم. ۱۸ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، ترڅو پورې چې
آسمان او زمکه ختم شوى نهٔ وى نو د شريعت يو حرف يا د
حرف نه يو زبر قدرې به ختم نهٔ شى، ترڅو چې دا هر څهٔ سر
ته رسېدلى نهٔ وى. ۱۹ نو کهٔ څوک ورنه د شريعت يوه ذره
شان هم مات کړى او نورو خلقو ته د داسې کولو تعليم
ورکړى نو د آسمان په بادشاهئ کښې به د دوئ ځائ د ټولو
نه لاندې وى. خو هغه څوک چې په شريعت عمل وکړى او
نورو ته يې تعليم هم ورکوى، هغه به د آسمان په بادشاهئ
کښې لوئى بيامومى. ۲۰ زهٔ تاسو ته دا وايم، ترڅو چې تاسو
په صداقت کولو کښې د فريسيانو او د شرعې د عالمانو نه
زيات نهٔ يئ نو تاسو بيا هيڅکله هم د آسمان په بادشاهئ

کښې داخلېدے نۀ شئ. ۲۱ تاسو اورېدلی دی چې زمونږ
پلار نیکۀ ته وئیلے شوی وُو چې، قتل مۀ کوئ. هغه څوک
چې قتل وکړی هغۀ ته به ضرور په عدالت کښې سزا
ورکولے شی. ۲۲ خو زۀ تاسو ته دا وایم چې هر څوک چې
یو ورور ته غصه هم وکړی، هغۀ ته به په عدالت کښې ضرور
سزا ورکړے شی. او کۀ هغه ورته کم عقل ووائی نو هغه به
ضرور عدالت ته جواب ورکوی، او کۀ چرې ورته لیونے
ووائی نو هغۀ ته به د دوزخ د اور خطره وی. ۲۳ کۀ چرې
تاسو د قربانۍ ځائ ته کوم څیز راوړئ او په دې وخت کښې
درته رایاد شی چې ستا ورور په څۀ خبره درنه خفه دے، ۲۴
نو خپله قربانی په هغه ځائ پرېږده. لاړ شه، اول خپل ورور
رضا کړه او بیا راشه او خپل نذر وړاندې کړه. ۲۵ کۀ د چا
سره ستا مقدمه وی نو زر ورسره روغه جوړه وکړه، کله چې
ورسره عدالت ته په لاره روان یې. هسې نه چې هغه دې
قاضی ته پیش کړی او قاضی سپاهی ته، او تۀ قید شې. ۲۶
زۀ تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغې آزاد نۀ شئ ترڅو چې
مو خپله جرمانه پیسه پیسه ادا کړې نۀ وی. ۲۷ تاسو
اورېدلی وُو چې هغوئ ته وئیلے شوی وُو چې، زنا مۀ کوئ.
۲۸ خو زۀ تاسو ته دا وایم چې کۀ یو سړے یوې ښځې ته په
بد نیت سره وګوری نو هغۀ په خپل زړۀ کښې د هغې سره زنا
کړې ده. ۲۹ کۀ چرې ستا ښۍ سترګه تا ګناه ته ولمسوی
نو وې باسه او وې وغورزوه. ستا دپاره به دا ښۀ وی چې د
خپل وجود یو اندام بائیلې، نه چې ستا ټول وجود دوزخ ته
وغورزولے شی. ۳۰ او کۀ چرې ستا ښے لاس د ګناه
سبب شی نو پرې یې کړه او وې غورزوه. ستا دپاره دا بهتره
ده چې د خپل وجود یو اندام بائیلې، نۀ دا چې ستا ټول وجود

دوزخ ته لاړ شی.

د طلاق په حقله تعليم

۳۱ هغوئ ته وئيلے شوی وُو، کوم سړے چې خپله ښځه طلاقه کړی نو ضرور دې هغې له طلاق نامه ورکړی. ۳۲ خو زهٔ درته دا وايم چې کوم سړے چې د زناکارۍ د جرم نه په بله څهٔ وجه خپله ښځه طلاقه کړی نو په هغې باندې زنا کوی، او هر څوک چې طلاقې شوې ښځې سره وادهٔ وکړی هغه زنا کوی. ۳۳ بيا به تاسو دا اورېدلی وی چې زمونږ پلار نيکهٔ ته وئيلے شوی وُو چې، خپل قسم مهٔ ماتوئ خو خپل قسم د مالِک خُدائ دپاره ضرور پوره کوئ. ۳۴ خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې هيڅکله هم قسم مهٔ خورئ، نهٔ په آسمان، ځکه چې دا د خُدائ پاک تخت دے، ۳۵ او نهٔ په زمکه ځکه چې دا د هغهٔ د پښو چوکۍ ده، او نهٔ په يروشلم ځکه چې دا د لوئ بادشاه ښار دے، ۳۶ او نهٔ په خپل سر ځکه چې تهٔ د دې يو ويښتهٔ هم په خپله مرضۍ نهٔ سپينولے او نهٔ تورولے شې. ۳۷ تاسو يواځې د ”آو“ په ځائ ”آو“ او د ”نه“ په ځائ ”نه“ جواب ورکوئ. د دې نه زيات چې دے هغه د اِبليس کار دے.

د بدل په حقله تعليم

۳۸ تاسو خبر يئ چې دا وئيلے شوی وُو چې، د سترګې په بدل کښې سترګه او د غاښ په بدل کښې غاښ. ۳۹ خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې د هغه سړی خلاف مهٔ ودرېږئ څوک چې درسره بد کوی. کهٔ څوک درله په ښی مخ څپېړه درکړی

نو ګس مخ هم ورواړوه. ۴۰ کۀ چرې يو سړے ستا په
قميص دعویٰ وکړی نو تۀ خپل کوټ هم ورله ورکړه. ۴۱
کۀ چرې يو اختيار لرونکے تا يو ميل په بيګار بوځی نو تۀ
ورسره دوه ميله لاړ شه. ۴۲ چې څوک درنه څۀ وغواړی
هغه ورکړه او د داسې سړی نه مخ مۀ اړوه څوک چې درنه
قرض غواړی.

د دشمن سره مينه کول

۴۳ تاسو خبر يئ چې وئيلے شوی وُو چې، د خپل ګاونډی
سره مينه ساتئ او د خپل دشمن نه کرکه. ۴۴ خو زۀ درته
دا وايم چې د خپلو دشمنانو سره مينه کوئ، او څوک چې
تاسو زوروی د هغوئ دپاره دُعا کوئ، ۴۵ چې په دې تاسو
د خپل آسمانی پلار زامن شئ، څوک چې په بدو او په ښو يو
شان نمر راخيژوی او په نيکو او بدو خلقو يو شان باران
ورَوی. ۴۶ کۀ تاسو صرف د هغوئ سره مينه کوئ څوک
چې تاسو سره مينه کوی نو بيا تاسو د کوم اجر اُميدوار يئ؟
ولې محصولچيان دغه شان نۀ کوی څۀ؟ ۴۷ کۀ چرې تاسو
يواځې په خپلو ورونړو سلام اچوئ نو دا کومه نا آشنا خبره
ده؟ دغه څۀ خو بےدينه هم کوی. ۴۸ تاسو کامِل شئ لکه
څنګه چې ستاسو آسمانی پلار کامِل دے.“

د خيرات په حقله تعليم

۶ ۱ ”خبردار چې د خپلې پرهيزګارۍ ښودنه د خلقو په
مخکښې ونۀ کړئ. کۀ تاسو داسې وکړئ نو د آسمانی پلار
سره ستاسو دپاره هيڅ اجر نشته. ۲ هرکله چې تاسو څۀ

خیرات کوئ نو په بیګل یې مهٔ ړنډوره کوئ، لکه څنګه چې یې ریاکاران په عبادتخانو او کوڅو کښې کوی چې خلق یې صِفت وکړی. زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې هغوئ ته اجر پوره مِلاو شوے دے. ۳ خو تاسو چې کله هم خیرات کوئ نو په داسې یې کوئ چې ګس لاس مو په دې خبر نهٔ شی چې ستاسو ښے لاس څهٔ کوی. ۴ ستاسو خیرات دې ضرور په پړده کښې وی نو ستاسو آسمانی پلار چې دا هر څهٔ وینی چې تاسو یې په پړده کښې کوئ، هغه به د دې بدل درکړی.

د دُعا په حقله تعلیم

۵ بیا دا چې تاسو کله هم دُعا کوئ نو د ریاکارانو په شان مهٔ جوړیږئ. هغوئ دا ډیر خوښوی چې په عبادتخانو او چوکونو کښې د دُعا دپاره ودریږی چې هر څوک یې ووینی. زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې هغوئ ته خپل اجر پوره مِلاو شو. ۶ خو کله چې تاسو دُعا کوئ نو خپلې کوټې ته ننوځئ، ور پورې کړئ او خپل پلار ته په زارو شئ، څوک چې د پړدې په دغه ځائ کښې موجود دے. او ستاسو آسمانی پلار څوک چې پټ رازونه وینی، هغه به بدل درکړی. ۷ او کله چې تاسو دُعا کوئ نو په دُعا کښې د بې‌دینه قومونو په شان د بې‌مطلبه خبرو تکرار مهٔ کوئ، د چا چې دا خیال وی چې د ډیرو وئیلو په وجه به د هغوئ واوریدے شی. ۸ د هغوئ پیښې مهٔ کوئ، ستاسو آسمانی پلار ستاسو د غوښتو نه وړاندې ستاسو په حاجتونو خبر دے. ۹ نو داسې دُعا کوئ، اے په آسمان کښې زمونږ پلاره، ستا نوم دې پاک وی. ۱۰ ستا بادشاهی دې راشی، ستا مرضی دې په زمکه هم پوره شی څنګه چې په آسمان کښې پوره کیږی. ۱۱ مونږ

له خپل روزمره رزق راکړه، ۝١٢ او زمونږ ګناهونه معاف کړه، لکه څنګه چې مونږ خپل قصوروار معاف کوُو. ۝١٣ او مونږ په آزمېښت کښې مهٔ اچوه، خو مونږ د بدئ نه بچ کړه.
۝١٤ ځکه کهٔ تاسو د نورو نافرمانی معاف کړئ، نو ستاسو آسمانی پلار به هم تاسو معاف کړی. ۝١٥ خو کهٔ تاسو نور نهٔ معاف کوئ نو ستاسو آسمانی پلار به هم ستاسو نافرمانی معاف نهٔ کړی.

د روژې په حقله تعليم

۝١٦ هر کله چې تاسو روژه نيسئ نو د رياکارانو په شان ځانونه خفه مهٔ ښکاره کوئ. هغوئ خپل مخونه ځکه ورانوی چې خلق ووائی چې ګنې د دوئ روژه ده. زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې هغوئ ته خپل اجر پوره مِلاو شوے دے. ۝١٧ خو هر کله چې روژه نيسئ نو خپل سر غوړوئ او مخ وينځئ، ۝١٨ د دې دپاره چې څوک دا ونهٔ وائی چې ګنې ستا روژه ده، خو تش ستا آسمانی پلار څوک چې په پړده کښې دے. او ستا آسمانی پلار چې په رازونو خبر دے، هغه به تا له ستا اجر درکړی.

د آسمان خزانې

۝١٩ په زمکه ځان له خزانې مهٔ جمع کوئ چرته چې هغه وينهٔ وهی او زنګ کيږی او غلهٔ وريسې کنډر کوی او پټوی يې. ۝٢٠ خو خپل ځان له خزانې په آسمان کښې جمع کوئ چرته چې نهٔ وينهٔ شته او نهٔ زنګ چې دا خرابې کړی، چرته چې نهٔ غل کنډر کوی او نهٔ يې پټوی. ۝٢١ ځکه چې چرته ستا خزانه وی هلته به ستا زړهٔ هم وی.

د وجود رڼا

٢٢ سترګې د بدن ډیوې دي. کهٔ ستا سترګې روغې وي نو ستا ټول بدن به رڼا وي. ٢٣ خو کهٔ سترګې دې خرابې وي نو ستا ټول بدن به په توره تيارهٔ کښې وي. او کهٔ چرې کومه رڼا چې په تا کښې ده، کهٔ هغه هم تيارهٔ ده نو بيا دا څومره لوئ تورتم دے.

د خُدائ پاک مال

٢٤ يو غلام هم د دوو مالِکانو خِدمت نهٔ شی کولے. ځکه چې يا خو به هغه د يو نه نفرت کوی او د بل سره مينه، او يا به هغه د يو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خُدائ پاک او د مال دولت دواړو يو ځائ خِدمت نهٔ شئ کولے. ٢٥ ځکه زهٔ تاسو ته دا وايم چې د خپل ژوندون دپاره دا انديښنه مهٔ کوئ چې څهٔ به وخورو، څهٔ به وڅښو، او يا څهٔ به اغوندو. ولې ژوندون د روټۍ، او بدن د جامو نه ډير غوره نهٔ دے څهٔ؟ ٢٦ د هوا مارغانو ته وګورئ، دوئ نهٔ خو کَرى او نهٔ ريبى او نهٔ يې خمبو کښې جمع کوی خو بيا هم ستاسو آسمانی پلار هغوئ له رزق ورکوی. نو بيا تاسو هغهٔ ته د هغوئ نه ډير اهم نهٔ يئ څهٔ؟ ٢٧ په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه په انديښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات کړی؟ ٢٨ د جامو انديښنې بيا د څهٔ دپاره؟ په پټو کښې ځنګلی ګلونو ته خو لږ خيال وکړئ، چې هغه څنګه راټوکيږی، نهٔ خو هغوئ خوارى کوی او نهٔ ځان دپاره جامې جوړوی. ٢٩ خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې سليمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوکت د دې ګلونو په شان ښائسته

جامې اچولې نۀ وې. ۳۰ خو کۀ چرې خُدائ پاک د پټو وابښو له داسې جامې ورکوی، کوم چې نن شته او سبا به په تنور کښې غورزولے شی، نو ولې هغه به بيا تاسو ته ښکلې جامې در نۀ کړی څۀ؟ اے د کم ايمان خاوندانو. ۳۱ نو دا انديښنه مۀ کوئ چې څۀ به وخورو، څۀ به وڅښو يا څۀ به واغوندو. ۳۲ په دې ټولو څيزونو پسې بې‌دينه زغلی، خو ستاسو آسمانی پلار ستاسو د حاجتونو نه ښۀ خبر دے. ۳۳ تاسو د هر څۀ نه اول د خُدائ پاک د بادشاهۍ او د هغۀ د رښتينوالۍ لټون کوئ، نو بيا به هغه دا ټول څيزونه هم تاسو ته درکړی. ۳۴ ځکه د سبا غم مۀ کوئ، سبا به خپل غم په خپله کوی. د نن دپاره ننن‌ے غم کافی دے.“

په نورو خلقو اِلزام لګول

۷ ۱ ”په نورو اِلزام مۀ لګوئ نو په تاسو به هم اِلزام ونۀ لګولے شی. ۲ ځکه چې څنګه تاسو په نورو اِلزامونه لګوئ دغه شان به په تاسو هم اِلزامونه ولګولے شی، نو چې څنګه تاسو د بل ناپ تول کوئ، دغه رنګ به ستاسو ناپ تول کولے شی. ۳ تاسو د خپل ورور د سترګې خسنی ته ولې ګوته نيسئ خو په خپله سترګه کښې درته تير نۀ ښکاری؟ ۴ او تۀ څنګه خپل ورور ته دا وئيلے شې چې، راشه چې ستا د سترګې نه دا خسنے وباسم، خو حال دا چې په خپله سترګه کښې درته تير نۀ ښکاری؟ ۵ اے رياکاره، اول د خپلې سترګې نه تير وباسه، نو بيا به ستا سترګې وغړيږی چې د خپل ورور د سترګې نه خسنے وباسې. ۶ پاک څيزونه سپو له مۀ ورکوئ، خپلې ملغلرې خنزيرانو ته مۀ

غورزوئ. هغوئ به يې د پښو لاندې کړی او په تاسو به راوګرځي او ريچې ريچې به مو کړي.

غوښتل، لټول او ټکول

٧ وغواړئ نو تاسو له به درکړے شي، ولټوئ نو تاسو به يې ومومئ، ور وټکوئ نو درته به کولاو کړے شي. ٨ ځکه هر څوک چې يې غواړي، هغۀ ته ملاويږي، او څوک يې چې لټون کوي، هغه يې مومي، او څوک چې ور ټکوي، هغۀ ته کولاويږي. ٩ په تاسو کښې داسې څوک شته چې زوئ ترې روټۍ وغواړي او هغه به ورله کاڼے ورکړي؟ ١٠ او يا دا چې ورنه کب وغواړي نو مار به ورکړي؟ ١١ نو کۀ بيا تاسو چې دومره ګناهګاران يئ، په دې پوهيږئ چې خپل اولاد له ښۀ څيزونه ورکړئ، نو ستاسو آسمانى پلار به څومره ښۀ څيزونه هغه چا له ورکړي چې څوک يې ترېنه غواړي. ١٢ د نورو سره تل داسې سلوک کوئ لکه څنګه سلوک چې تاسو د ځان دپاره خوښوئ، دا د شريعت او د ټولو نبيانو د تعليم مجموعه ده.

تنګه دروازه

١٣ په تنګه دروازه ورداخل شئ. ځکه چې د تباهۍ دروازه کولاو ده، لاره يې ښۀ پلنه ده او ډير په دغه لاره ځي. ١٤ خو کومه دروازه چې د ژوند په لورې ده هغه وړه ده او لاره يې تنګه ده، او د دې پيدا کوونکى هم لږ دى.

ونه په مېوه پېژندل

۱۵ د دروغژنو نبیانو نه خبردار شئ، داسې کسان چې د ګډو په شکل کښې تاسو له راځی او په اصل کښې هغه داړونکی شرمخان دی. ۱۶ تاسو به هغوئ په خپله مېوه وپېژنئ. ولې د ازغو جاړو بوټو نه ځوک انګور، یا د جاڅو نه ځوک اینځر راشوکولے شی څۀ؟ ۱۷ هم دغه شان ښه ونه ښه مېوه نیسی او د بدې ونې مېوه بده وی. ۱۸ ښه ونه بده مېوه نۀ شی نیولے او بده ونه ښه مېوه نۀ شی نیولے. ۱۹ او کومه ونه چې ښه مېوه نۀ نیسی هغه به پرې کړے شی او په اور کښې به وغورزولے شی. ۲۰ ځکه زۀ وایم چې تاسو به هغوئ په خپله مېوه وپېژنئ.

ما تۀ چرې هم نۀ وې پېژندلے

۲۱ هر هغه ځوک چې ما ته مالِک مالِک وائی هغه به د آسمان په بادشاهۍ کښې ورداخل نۀ شی، خو صرف هغه کس چې زما د آسمانی پلار په رضا کار کوی. ۲۲ په ورځ د قیامت به ډېر ما ته وائی چې مالِکه، مالِکه، مونږ ستا په نوم نبوت نۀ وو کړے څۀ؟ او ستا په نوم مو پیریان نۀ وُو شړلی څۀ؟ او هم ستا په نوم مو ډېرې معجزې نۀ وې ښکاره کړې څۀ؟ ۲۳ نو زۀ به هغوئ ته په ښکاره ووایم چې ما تاسو چرې هم نۀ یئ پېژندلی، تاسو بېشرعې خلق زما نه ورک شئ.

دوه قسمه بنیادونه

۲۴ هر هغه څوک چې زما دا خبرې اوری او عمل پرې کوی، هغه به د هغه هوښيار کس په شان وګڼلے شی چا چې خپل کور د يو سخت ګټ دپاسه آباد کړے وی. ۲۵ او چې باران وشو، سېلاب راغلو، زل زول او طوفان تير شو او د دهٔ کور سره يې ډغرې وخوړې، خو دا راپرې نهٔ وتو ځکه چې بنيادونه يې د يو سخت ګټ دپاسه وُو. ۲۶ خو د هغه چا به بيا څهٔ اَنجام وی چې زما دا خبرې اوری او عمل پرې نهٔ کوی؟ د هغهٔ مِثال د هغه ناپوهه کس دے چا چې په شګو خپل کور جوړ کړے وو. ۲۷ باران ووريدو، سېلاب راغلو، زول او طوفان تېر شو او د دغه کور سره يې ډغرې وخوړې او راوې غورزولو او بلکل يې تباه کړو.“ ۲۸ څهٔ وخت چې عيسىٰ دا خبرې بس کړې نو خلق د هغهٔ په تعليم حق حېران شول، ۲۹ ځکه چې هغهٔ د هغوئ د شرعې عالمانو په شان نه، خو په پوره اختيار سره يې تعليم ورکولو.

د يو جذامی روغول

٨ ۱ څهٔ وخت چې عيسىٰ د غرهٔ نه راکوز شو نو ګڼ خلق وروپسې شُو. ۲ خو بيا يو جذامی وروړاندې شو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئيل، ”مالِکه، کهٔ تهٔ صرف وغواړې نو ما روغولے شې.“ ۳ عيسىٰ خپل لاس وراوږد کړو او په هغهٔ يې کېښودو او وې فرمائيل چې، ”آو، زهٔ غواړم چې داسې وکړم.“ بيا يې وفرمائيل چې، ”پاک شه.“ او په هغه ساعت د جذام نه روغ جوړ شو. ۴ بيا عيسىٰ هغهٔ ته وفرمائيل، ”ګوره چې هيچا ته د دې په حقله څهٔ ونهٔ وائې. خو لاړ شه او خپل ځان اِمام ته وښايه او کومه شکرانه چې

موسیٰ مقرره کړې ده، هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو
ګواهي شي.“

د رومي صوبه دار نوکر شفا موندل

۵ او کله چې عیسیٰ کفرنحُوم ښار ته ورننه شو نو یو
رومي صوبه دار ورغلو او هغۀ ته يې مِنت وکړو او وئیل يې
چې، ۶ ”مالِکه، زما یو نوکر په کور کښې شل ګوډ پروت
دے او ډېر په تکلیف کښې دے.“ ۷ عیسیٰ ورته وفرمائیل،
”زۀ به درشم او روغ به يې کړم.“ ۸ خو صوبه دار جواب
ورکړو چې، ”مالِکه، زۀ د دې جوګه نۀ یم چې تۀ زما کور ته
راشې. خو کۀ تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ
شی. ۹ ځکه چې زۀ پوهېږم چې زۀ په خپله د بل د حکم
لاندې یم او سپاهیان زما د حکم لاندې دی. زۀ چې یو ته
ووایم چې لاړ شه نو هغه لاړ شی، او چې بل ته ووایم چې
دېخوا راشه، نو هغه راشی او چې خپل غلام ته ووایم چې
داسې وکړه نو هغه يې هغه شان کوی.“ ۱۰ عیسیٰ په
حېرانتیا د هغۀ خبرې واورېدې نو هغه ګڼې ته يې وفرمائیل
چې، ”زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې ما داسې ایمان په بنی
اِسرائیلو کښې چرته هم نۀ دے لیدلے. ۱۱ زۀ تاسو ته دا
وایم چې د نمرخاتۀ او د نمرپرېواتۀ نه به ډېر خلق داسې
راشی چې د اِبراهیم، اِسحاق او یعقوب سره به د آسمان د
بادشاهۍ په مېلمستیا کښې یو ځائ کښېنی، ۱۲ خو د
بادشاهت وارثان به بهر تیارې ته وغورزولے شی کوم ځائ
چې به ژړا ویر او د غاښونو چیچل وی.“ ۱۳ بیا عیسیٰ
صوبه دار ته وفرمائیل چې، ”اوس خپل کور ته لاړ شه، نو
ستا د ایمان په وجه دې داسې وشی.“ نو هم په هغه ساعت د

هغهٔ نوکر روغ شو.

د ډېرو خلقو روغول

۱۴ عیسیٰ بیا د پطروس کور ته لاړو او وې لیدل چې د
پطروس خواښې تبې نیولې وه. ۱۵ نو د هغې لاس ته یې لاس
وروړو نو د هغې نه تبه لاړه. هغه پاڅېده او د هغهٔ په خِدمت
کولو شروع شوه. ۱۶ کله چې ماښام شو نو خلقو عیسیٰ له
ډېر داسې کسان راوستل چې پېریانو نیولی وُو او هغهٔ د
هغوئ نه په یو حکم پېریان وشړل او ټول بیماران یې روغ
کړل، ۱۷ چې دغه شان د یشعیاه نبی په وسیله وئیلے شوې
هغه پېشګوئي پوره شی چې، ”هغهٔ زمونږ بیمارئ او کمزورئ
اوچتې کړې.“

د حضرت عیسیٰ مسیح د مریدئ قیمت

۱۸ عیسیٰ چې د ځان نه چاپېره ګڼه ولیده نو حکم یې وکړو
چې راځئ چې د دریاب پورې غاړې ته لاړ شُو. ۱۹ یو د
شرعي عالم ورغلو او وې وئیل چې، ”اُستاذه، هر چرته چې
تهٔ ځې، زهٔ به هم درپسې ځم.“ ۲۰ عیسیٰ ورته وفرمائیل
چې، ”د لومبړو خپل غارونه وی او د مارغانو جالې، خو اِبن
آدم دومره ځائ قدرې هم نهٔ لری چې سر پرې ولګوی.“ ۲۱
یو بل مرید ورته ووئیل، ”مالِکه، اول ما ته اجازت راکړه چې
خپل پلار ښخ کړم.“ ۲۲ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”تهٔ ما
پسې راځه، مړی پرېږدهٔ چې مړی ښخوی.“

د حضرت عيسىٰ په درياب کښې طوفان آرامول

٢٣ بيا عيسىٰ په کشتىٔ کښې سور شو او مريدان هم ورسره
سوارهٔ شُو. ٢٤ خو په درياب کښې يو زورَور طوفان راغلو
او چپې داسې اوچتېدې چې په کشتىٔ راواوړېدې. خو هغه
اودهٔ وو. ٢٥ نو هغوئ ورغلل او هغه يې راښېدار کړو چې،
”مالِکه، مونږ بچ کړه. مونږ ډوبيږو.“ ٢٦ هغهٔ ورته وفرمائيل
چې، ”تاسو ولې دومره يرېږئ، ستاسو ايمان څومره
کمزورے دے؟“ بيا هغه ودرېدو، طوفان او د اوبو چپې يې
ورټلې نو په هغه ساعت قلاره قلارې شوه. ٢٧ مريدان په
دې ننداره ډېر حېران شول او دوئ ووئيل چې، ”دا لا څهٔ
قِسم سړے دے چې هوا او چپې يې هم حکم منى؟“

د دوو پيريانو نيولو سړو روغول

٢٨ عيسىٰ چې د ګدريانو علاقې ته پورې وتو نو د قبرستان
نه دوه سړى راووتل چې پيريانو نيولى وُو او دومره خطرناک
وُو چې څوک هم په هغه لاره ترې نهٔ شُو تېرېدلے. ٢٩
هغوئ چغې کړې، ”اے د خُدائ پاک زويه. تهٔ زمونږ نه څهٔ
غواړې؟ تهٔ دلته د دې دپاره راغلے يې چې مونږ د قيامت نه
وړاندې په عذاب کړې څهٔ؟“ ٣٠ نو لږ لرې د خنزيرانو يوه
لويه رمه څرېدله. ٣١ او پيريانو زارى ورته وکړه، ”کهٔ چرې
تهٔ مونږ شړل غواړې نو مونږ د خنزيرانو دغې رمې ته ولېږه.“
٣٢ هغهٔ ورته وفرمائيل چې، ”لاړ شئ.“ نو هغوئ راووتل او
په خنزيرانو کښې ورننوتل او د خنزيرانو ټوله رمه په منډه
شوه او د کمر نه ښکته درياب ته پرېوته او په اوبو کښې ډوبه
شوه. ٣٣ د خنزيرانو ساتونکى نزدې ښار ته وتښتېدل او هر

چا ته يې هغه ټوله قيصه بيانوله، څۀ چې په پيريانو نيولى
سړو تير شوى وُو. ۳۴ بيا د کلى ټول خلق بهر راووتل چې
عيسىٰ ووينى، او کله چې هغوئ وليدو نو ورته يې مِنت زارى
وکړه چې د دې علاقې نه لاړ شه.

د يو شل سړى روغول

۹ ۱ نو عيسىٰ په کشتۍ کښې کښېناستو او د سيند بلې
غاړې ته خپل ښار ته راغلو ۲ نو ورله څۀ کسانو يو شل
سړے په کټ کښې پروت راوړو. د هغوئ ايمان يې چې
وليدو نو عيسىٰ هغه شل سړى ته وفرمائيل چې، ”زما زويه،
خاطر جمع کړه، ستا ګناهونه معاف شول.“ ۳ په دې
ځينې د شرعې عالمانو د ځان سره ووئيل چې، ”دا يې لا څۀ
کُفر ووئيلو.“ ۴ عيسىٰ په دې پوهه وو چې د دوئ په زړۀ
کښې څۀ تير شول نو ورته يې وفرمائيل چې، ”تاسو داسې بد
خيالونه ولې کوئ؟ ۵ آيا دا آسانه خبره ده چې ووائى چې
ګناهونه دې معاف شُو او کۀ دا چې ووائى چې پاڅه او
وګرځه؟ ۶ نو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې اِبن
آدم سره په دُنيا کښې د ګناهونو د بخښلو اختيار هم شته،“ نو
هغه شل سړى ته يې وفرمائيل چې، ”پاڅه، بستره دې واخله
او کور ته ځه،“ ۷ او هغه پاڅېدو او کور ته لاړو. ۸
خلق په دې ننداره هيبت واخستل او بنى آدم ته په داسې
اختيار ورکولو يې د خُدائ پاک ثنا ووئيله.

متى ته دعوت ورکول

۹ ځنګه چې عيسىٰ له دې ځايه لاړو نو هغۀ متى نومې

سرېے د محصُول په کُرسئ ناست ولیدو او هغهٔ ته یې وفرمائیل چې، "ما پسې راځه." متی پاڅېدو او په هغهٔ پسې روان شو. ۱۰ څهٔ وخت چې عیسیٰ د متی په کور کښې د خپلو مرېدانو سره روټئ ته ناست وو نو ډېر محصولچیان او بدکاران راغلهٔ او د دوئ سره په دسترخوان کښېناستل. ۱۱ او چې کله فریسیانو دا ولیدل نو د هغهٔ مرېدانو ته یې وفرمائیل چې، "دا ستاسو اُستاذ د محصولچیانو او ګناهګارو سره ولې یو ځائ روټئ ته ناست دے؟" ۱۲ عیسیٰ چې دا واورېدل نو وې فرمائیل چې، "روغو خلقو ته د طبیب حاجت نهٔ وی خو بیمارانو ته یې وی. ۱۳ لاړ شئ او د دې صحیفو په معنیٰ ځان پوهه کړئ چې، "زهٔ رحم غوارم، نه چې قربانی." زهٔ د دې دپاره نهٔ یم راغلے چې صادقانو ته دعوت ورکړم بلکې ګناهګارانو ته."

د روژې په حقله تپوس

۱۴ خو بیا د یحییٰ مرېدان عیسیٰ له راغلل او دا تپوس یې ترې وکړو چې، "څهٔ وجه ده چې مونږ او فریسیان خو روژې نیسو خو ستا مرېدان یې نهٔ نیسی؟" ۱۵ عیسیٰ جواب ورکړو چې، "تاسو چرته جنجیان د وادهٔ د زلمی سره په ژړا ناست لیدلی دی څهٔ؟ خو یو وخت به راشی چې د وادهٔ زلمے به د دوئ نه جدا کړے شی او بیا به هغه وخت دوئ روژه نیسی. ۱۶ هیڅ څوک هم نوے پیوند په زړه چُوغه نهٔ لګوی ځکه چې دا پیوند به چُوغه نوره هم شلوی او نور لوئ سورے به په کښې جوړ شی. ۱۷ کله هم څوک نوی مے په زړو مشکونو کښې نهٔ اچوی، ځکه چې مشکونه به وشلیږی او مے به یې توئ شی او مشکونه به تباه شی، خو نوی مے

په نوؤ مشکونو کښې اچولے شی، او دغه شان به دواړه بچ
شی.“

د ښځې او جينۍ په ايمان سره روغول

۱۸ عيسیٰ لا دا خبرې کولې چې هغۀ ته د عبادتخانې يو مشر
راغلو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئيل چې، ”په دې
ساعت مې لور مړه شوه، خو تۀ ما سره لاړ شه او خپل لاس
پرې کېږده نو هغه به ژوندۍ شی.“ ۱۹ عيسیٰ پاڅېدو، او
هغۀ سره روان شو او مريدان هم ورسره لاړل. ۲۰ نو
سمدستی يوه ښځه چې د دولسو کالو راسې يې وينه بهېدله، د
شا د طرفه راغله او د هغۀ د چُوغې لمن له يې لاس وروړو
۲۱ ځکه چې د هغې دا باور وو چې، ”کۀ زۀ صرف د هغۀ
جامو له لاس هم وروړم، نو جوړه به شم.“ ۲۲ خو عيسیٰ
مخ ورواړولو او هغه يې وليده او ورته يې وفرمائيل، ”ډاډه
اوسه، زما لورې، ستا ايمان تۀ روغه کړې.“ او په هم هغه
ساعت هغه روغه شوه. ۲۳ کله چې عيسیٰ د مشر کور ته
راغلو نو هغۀ د شپېلۍ غږوونکو او ډېرو خلقو د ژړا انګولا او
د جنازې د ساز ډله وليدله، ۲۴ خو هغۀ وفرمائيل چې،
”اخوا شئ، جينۍ مړه نۀ ده، هغه خو اوده ده.“ خو هغوئ
ورپورې وخندل. ۲۵ څۀ وخت چې ګڼه ګونه بهر کړے
شوه نو هغه ورننوتو او جينۍ يې د لاسه ونيوله، نو هغه
راپاڅېده. ۲۶ دا خبره په ټوله علاقه کښې خوره شوه.

د دوو ړندو سړو روغول

۲۷ کله چې عيسیٰ وړاندې لاړو نو دوه ړانده ورپسې شول

او دا چغې يې وهلې، ”اے د داؤد زويه، په موږ رحم وکړه.“
۲۸ کله چې هغه کور ته دننه شو نو هغه ړانده سړی ورله
راغلل او عيسیٰ ترې تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې يقين
لرئ چې، زهٔ هغه کار کولے شم څهٔ چې تاسو غواړئ؟“
هغوئ ووئيل چې، ”آو، مالِکه.“ ۲۹ بيا هغهٔ د هغوئ سترګو
له لاس وروړو او وې فرمائيل چې، ”څنګه چې ستاسو ايمان
دے، نو هم دغسې دې وشی.“ ۳۰ نو د هغوئ سترګې بينا
شوې. عيسیٰ په سخته هغوئ ته وفرمائيل، ”ګورئ چې څوک
درنه په دې کار خبر نهٔ شی.“ ۳۱ خو هغوئ چې بهر ووتل
نو په ټوله علاقه کښې يې د هغهٔ په حقله دا خبره خوره کړه.

د يو چاړا سړی روغول

۳۲ هغوئ په وتو کښې وُو چې څهٔ کسانو يو سړے عيسیٰ له
راوستو چې په ژبه چاړا وو او خبرې يې نهٔ شوې کولے ځکه
چې هغه پيريانو نيولے وو. ۳۳ او کله چې پيرے يې ترې
وشړلو، نو د هغهٔ ژبه ګويا شوه. ټول خلق حق حيران شول
او وې وئيل چې، ”په بنی اِسرائيلو کښې هيڅکله هم داسې نهٔ
دی شوی.“ ۳۴ خو فريسيانو ووئيل چې، ”د پيريانو د
سردار په مدد دے پيريان شړی.“

په خلقو د عيسیٰ مسيح زړهٔ وسوزېدلو

۳۵ دغه شان عيسیٰ په ټولو کلو او ښارونو کښې ګرځېدو او
د هغوئ په عبادتخانو کښې يې تعليم ورکولو او د بادشاهۍ
زيرے يې ورکولو او هره بيماری او هره کمزورتيا يې
روغوله. ۳۶ کله چې هغهٔ د خلقو ګڼه وليده نو په هغوئ يې

زړۀ وسوزېدلو. هغوئ لکه د هغه ګډو په شان پرېشانه او بېوسه وُو چې شپون ورسره نۀ وی. ۳۷ بيا هغۀ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، "فصل ډېر دے خو مزدوران لږ دی. ۳۸ د دې دپاره تاسو د فصل مالِک ته خواست وکړئ چې هغه د فصل رېبلو دپاره مزدوران راولېږی."

د حضرت عيسىٰ دولس مريدان

۱۰ ۱ بيا عيسىٰ خپل دولس مريدان راوغوښتل او هغوئ له يې د پېريانو شړلو او د هر قِسم بيماريانو او مرضونو شفا اختيار ورکړو. ۲ د هغه دولسو مريدانو نومونه دا دی، اول شمعون چې پطروس ورته وائی او د هغۀ ورور اندرياس، د زبدی زوئ يعقوب او د هغۀ ورور يوحنا، ۳ فيليپوس او برتلمایؔ، توما او متی محصولچی، د حلفی زوئ يعقوب او تدی، ۴ شمعون ننګيالے او يهوداه اِسکريوتی، يعنې هغه سړے چې په عيسىٰ يې جاسوسی وکړه.

رسولانو ته هدايت

۵ عيسىٰ دا دولس کسان د دې هداياتو سره ولېږل چې، "د غېر يهودی قومونو په طرف مۀ ځئ او د سامريانو ښار ته مۀ ننوځئ، ۶ خو د هغې په ځائ د بنی اِسرائيلو د خاندان ورکو شوو ګډو له لاړ شئ. ۷ او په تلو تلو کښې دا پيغام ورکوئ چې د آسمان بادشاهی رانزدې شوې ده. ۸ بيماران جوړَوئ، مړی ژوندی کوئ، جذاميان پاکوئ او پېريان شړئ. تاسو ته دا اختيار مفت درکړے شو او مفت

يې ورکوئ. ۹ سرۀ زر يا سپين زر يا تانبه په خپلې تيلۍ کښې مۀ اخلئ. ۱۰ د ځان سره نۀ د سفر تيلۍ، نۀ دويم قميص، نۀ اضافي پېزار او مۀ امسا اخلئ، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دے. ۱۱ کوم ښار يا کلي ته چې تاسو ننوځئ نو د داسې يو عزتمند سړی کور ته ورځئ چې د ورتلو قابل وی، او هلته پاتې شئ تر هغې چې د هغه ځايه بل ځائ ته رُخصت شئ. ۱۲ کوم کور ته چې تاسو ننوځئ، د هغوئ سلامتي غواړئ. ۱۳ کۀ هغه د دې لائق وی نو ستاسو سلامتي به ورورسيږی، او کۀ لائق نۀ وی نو ستاسو سلامتي به واپس تاسو ته راوګرځی. ۱۴ خو کۀ چرې څوک تاسو قبول نۀ کړی او غوږ درته ونۀ نيسی نو چې کله تاسو هغه کور يا ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوړې وڅنډئ. ۱۵ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې په ورځ د قيامت به د سدوم او د عموره د خلقو حال د دې ښار د خلقو د حال نه ښۀ وی.

د راتلونکی عذاب په حقله

۱۶ ګورئ، زۀ تاسو لکه د ګډو په شان د شرمخانو مينځ ته لېږم. د مارانو په شان هوښيار او د کونترو په شان بې‌آزاره اوسئ. ۱۷ خبردار اوسئ چې دوئ به تاسو عدالتونو ته حواله کوی او په خپلو عبادتخانو کښې به مو په کوړو وهی، ۱۸ او زما د خاطره به تاسو حاکمانو او بادشاهانو ته وړاندې کوی چې د هغوئ او غېريهوديانو دپاره ګواهان شئ. ۱۹ خو هر کله چې تاسو ونيولے شئ نو د دې سوچ مۀ کوئ چې تاسو به څۀ او څنګه ووايئ. چې وخت راشی نو هغه خبرې به په خپله ستاسو خولې ته راشی چې تاسو ته يې ضرورت وی. ۲۰ ځکه کومې خبرې چې تاسو کوئ دغه به

تاسو په خپله نهٔ کوئ، خو ستاسو په ذریعه به ستاسو د آسماني پلار روح خبرې کوی. ﴿۲۱﴾ ورور به د ورور د مرګ جاسوس شی او پلار به د زوئ، او اولاد به د مور پلار خلاف شی او مرګ ته به یې حواله کوی. ﴿۲۲﴾ ټول به زما د نوم په سبب تاسو سره کینه کوی خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شی هغه به بچ شی. ﴿۲۳﴾ کله چې تاسو په یو ښار کښې وزورولے شئ نو بل ته لاړ شئ. زهٔ درته رښتیا وایم چې د دې نه وړاندې چې تاسو د بنی اِسرائیلو په ټولو ښارونو کښې وګرځئ نو اِبن آدم به واپس راشی. ﴿۲۴﴾ شاګرد د خپل اُستاذ نه لوئ نهٔ وی او نهٔ نوکر د خپل مالِک نه. ﴿۲۵﴾ د شاګرد دپاره دا کافی ده چې د اُستاذ په شان شی او نوکر د خپل مالِک په شان. کهٔ د یو کور مالِک ته بعلزبول وئیلے شی نو د هغهٔ د کور کسان به د دې نه هم په خراب نوم یاد کړے شی.

د چا نه یرېدل په کار دی

﴿۲۶﴾ نو د هغوئ نه یره مهٔ کوئ ځکه چې داسې پټ څیز نشته چې ښکاره به نهٔ شی، او نهٔ داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نهٔ شی. ﴿۲۷﴾ څهٔ چې زهٔ تاسو ته په تیارهٔ کښې وایم نو تاسو یې په رڼا کښې وایئ. څهٔ چې تاسو ته په غوږ کښې ووئیلے شی هغه تاسو د چت دپاسه په چغو وایئ. ﴿۲۸﴾ د هغه چا نه مهٔ یرېږئ څوک چې وجود وژنی خو روح نهٔ شی وژلے، خو د هغه چا نه یرېږئ څوک چې روح او بدن دواړه په دوزخ کښې بربادولے شی. ﴿۲۹﴾ ولې دوه چنچنې په یوه پیسه نهٔ خرخیږی څهٔ؟ خو بیا هم ستاسو د پلار د رضا نه بغیر یوه هم په زمکه نهٔ راپرېوځی. ﴿۳۰﴾ خو دا چې ستاسو د

سر ټول ويښتهٔ هم شمېرلے شوی دی. ﴿٣١﴾ نو بيا مهٔ يرېږئ، تاسو د بېشمېره چنچڼو نه زيات قيمتی يئ.

د خلقو په وړاندې د مسيح اِقرار کول

﴿٣٢﴾ هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما اِقرار وکړی، زهٔ به په آسمان کښې د خپل پلار په وړاندې د هغهٔ اِقرار وکړم. ﴿٣٣﴾ خو هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه اِنکار وکړی، زهٔ به په آسمان کښې د خپل پلار په وړاندې د هغهٔ نه اِنکار وکړم.

امن نه خو جنګ

﴿٣٤﴾ تاسو دا خيال مهٔ کوئ چې زهٔ ګني دُنيا ته د امن راوستو دپاره راغلے يم. نه، زهٔ د امن راوستو دپاره نه، خو د جنګ دپاره راغلے يم. ﴿٣٥﴾ زهٔ دې له راغلے يم چې سړے د خپل پلار خلاف شی، لور د مور، او اِنږور د خواښې. ﴿٣٦﴾ او د سړی دشمنان به د هغهٔ د کور خلق وی. ﴿٣٧﴾ داسې کس زما قابل نهٔ دے چې د خپل مور پلار سره زما نه زياته مينه کوی او هغه څوک هم چې زما نه زياته مينه د خپل زوئ يا لور سره کوی. ﴿٣٨﴾ داسې خلق زما جوګه نهٔ دی څوک چې خپله سولۍ نهٔ پورته کوی او زما په نقش قدم نهٔ ځی. ﴿٣٩﴾ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به يې بائيلی، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائيلی، هغه به يې حاصل کړی.

اجر

﴿٤٠﴾ څوک چې تاسو قبلوی هغه ما قبلوی او څوک چې ما

قبلوی نو هغه هغه څوک قبلوی چې زهٔ يې رالېږلے يم. ۴۱
هر هغه څوک چې يو نبی د نبی په نوم قبلوی هغهٔ ته به د نبی
اجر ملاوېږی، او هر هغه څوک چې يو صادق د صادق په
نوم قبلوی، هغهٔ ته به د صادق اجر ملاوېږی. ۴۲ هر هغه
څوک کهٔ يو جام يخې اوبهٔ دې ورکوټی له په دې وجه
ورکړی چې هغه زما مرید دے، نو زهٔ درته دا وايم چې هغه
کس به بې‌اجره پاتې نهٔ شی.“

د حضرت يحيىٰ بپتسمه ورکوونکی پېغام وړُونکی حضرت عيسىٰ له لېږل

١١ ١ کله چې عيسىٰ خپلو دولسو مريدانو ته هدايت
ورکول ختم کړل نو بيا هغه د هغه ځائ نه روان شو چې د
هغوئ په ښارونو کښې تعليم ورکړی او بيان وکړی. ٢ کله
چې يحيىٰ بپتسمه ورکوونکے په قېدخانه کښې د مسيح د
کارونو نه خبر شو، نو خپل يو څو مريدان يې ورولېږل چې د
عيسىٰ نه دا تپوس وکړی چې، ٣ ”ولې هغه راتلونکے تهٔ يې
څهٔ؟ او يا کهٔ نه، مونږ د بل چا اِنتظار وکړو؟“ ٤ عيسىٰ
ورله جواب ورکړو، ”لاړ شئ، څهٔ چې تاسو اورئ او ګورئ،
هغه يحيىٰ ته ووايئ ٥ چې ړاندهٔ بينا کېږی، شل ګرځی،
جذاميان پاکېږی، کاڼهٔ اوری او مړی بيا ژوندی کېږی او
غريبانان ښهٔ زېرے اوری. ٦ او بختور دی هغه څوک چې
ما نهٔ ازاروی.“ ٧ څهٔ وخت چې د يحيىٰ مريدان واپس
رُخصت شول نو عيسىٰ خلقو ته د يحيىٰ په حقله دا
وفرمائيل، ”تاسو د څهٔ ليدلو دپاره بيابان ته تلی وئ؟ يوه
لوخه چې باد خوځوله څهٔ؟ ٨ نو بيا تاسو د څهٔ ليدو له

وتلی وئ؟ يو کس چې ښکلې او نرمې جامې يې اچولې وې؟
ګورئ، هغه څوک چې نرمې جامې اچوی هغه په محلونو
کښې اوسيږی. ٩ نو بيا تاسو بهر د څۀ ليدو له وتلی وئ؟ د
يو نبی ليدلو ته؟ آو، رښتيا چې د يو نبی نه هم څۀ ډېر لوئ.
١٠ دا هغه څوک دے چې د چا په حقله چې ليکلے شوی
دی چې، ”ګوره، زۀ خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېږم چې ستا
مخې ته لاره تياره کړی.“ ١١ زۀ تاسو ته رښتيا وايم د زمکې
په مخ بل څوک د يحيیٰ بپتسمه ورکونکی نه لوئ نشته خو بيا
هم د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې د ټولو نه کمزورے کس د
هغۀ نه لوئ دے. ١٢ د بپتسمه ورکونکی يحيیٰ د راتلو د
ورځو نه پس لا تر اوسه د آسمان په بادشاهۍ زور کولے شی
او زورَور يې په زور رانيسی. ١٣ ځکه چې د يحيیٰ د راتلو نه
وړاندې ټولو نبيانو او د موسیٰ شريعت د دې وخت انتظار
کړے وو. ١٤ نو کۀ تاسو غواړئ چې هغه ومنئ نو هغه په
خپله الياس دے څوک چې راتلونکے دے. ١٥ څوک چې
غوږونه لری نو هغه دې واوری. ١٦ زۀ د دې پيړۍ مِثال
څنګه درکړم؟ دوئ لکه په بازار کښې د ناستو ماشومانو په
شان دی چې يو بل ته نعرې وهی چې، ١٧ ”مونږ درته شپيلۍ
وغږوله او تاسو ګډ نۀ شوئ، مونږ درته ځان ووهلو او وير
مو وکړو خو تاسو ونۀ ژړل.“ ١٨ ځکه کله چې يحيیٰ روژه
په خولۀ راغلو نو هغوئ وئيل چې هغه پيری نيولے دے. ١٩
اِبن آدم په خوړلو څښلو ورته راغلو او دوئ وائی چې دۀ ته
ګورئ، يو ګېډور او شرابی، د محصولچيانو او بدکارانو
ملګرے. خو بيا هم خلقو ته حکمت په خپلو کارونو کولو
صادق ثابت شو.“

په بې‌ایمانه ښارونو افسوس

۲۰ نو بیا عیسیٰ په توبه نۀ کولو د هغه ښارونو خلق ملامته
کړل چرته چې هغۀ ډیرې معجزې سر ته رسولې وې. ۲۱
هغۀ وفرمائیل چې، "افسوس اے خورازینه، په تا افسوس
بیت‌صیدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې کۀ
چرې دا په صور او صیدا کښې شوې وې نو دوئ به ډېر
پخوا د ځانه ټاټ تاو کړے وو او په ایرو کښې به یې توبه
ویستې وه. ۲۲ خو زۀ تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ
به د صور او صیدا حال ستاسو د حال نه ښۀ وی. ۲۳ او
اے کفرنحُومه، ولې تۀ دا ګڼې چې ستا مقام به تر آسمانه
پورته کړے شی څۀ؟ نه، تۀ به تاترین ته وغورزولے شې.
ځکه چې کومې معجزې چې په تا کښې ښکاره کړے شوې،
کۀ په سدوم کښې شوې وے نو سدوم به تر ننه آباد وو. ۲۴
خو زۀ تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم د
خلقو حال ستاسو د حال نه ښۀ وی."

د آرام دپاره ما ته راشئ

۲۵ په هغه وخت عیسیٰ داسې وفرمائیل چې، "اے پلاره، د
آسمان او د زمکې مالِکه، زۀ ستا ثنا او صِفت کوم چې تا دا
خبرې د پوهانو او هوښیارو نه پټې کړې او وړو ماشومانو ته
دې څرګندې کړې. ۲۶ آو، پلاره، دا ستا رضا وه. ۲۷ هر
څۀ ما ته زما پلار سپارلی دی، او هیڅوک بې د پلاره زوئ نۀ
پېژني، او نۀ څوک پلار پېژني بې له زویه او بې له هغوئ نه
چې زوئ یې ورته په ګوته کوی. ۲۸ اے تاسو ټول چې
خواری کوئ او پنډ مو درونړ دے، ما له راشئ او زۀ به آرام

درکړم. ٢٩ زما جغ په غاړه کړئ او زما نه زده کړئ، ځکه
چې زۀ په زړۀ نرم او په روح کښې عاجز يم، او تاسو به په
زړۀ کښې آرام حاصل کړئ. ٣٠ ځکه چې زما جغ په وړلو
کښې پوست دے او زما پنډ سپک دے.“

د سبت په ورځ وَږى شوکول

١٢ ١ په هغه وخت عيسىٰ د سبت يعنې د خالى په ورځ
د فصل په يو پټى تېرېدو نو د هغۀ مريدانو د لوږې نه د وږو
په ماتولو شروع وکړه او په خوړلو يې لګيا شول. ٢ خو
کله چې فريسيانو دا وليدل نو هغۀ ته يې ووئيل چې، ”ګوره،
ستا مريدان داسې کار کوى چې د سبت په ورځ ناروا دے.“
٣ هغۀ ورله جواب ورکړو چې، ”تاسو دا نۀ دى لوستلى
کله چې داؤد او د هغۀ دوستان اوږى شوى وُو نو هغوئ څۀ
کړى وُو؟ ٤ هغه د خُدائ کور ته ننوتو او پېش کړے شوې
روټۍ يې وخوړه، اګر چې هغه په دۀ او د دۀ په ملګرو ناروا
وه او صرف اِمامانو ته روا وه. ٥ او تاسو په شريعت
کښې دا نۀ دى وئيلى چې د خُدائ په کور کښې اِمامانو د
سبت ورځ ماته کړه او هغوئ پرې ګناه ګار نۀ شُو. ٦ زۀ
تاسو ته وايم چې دلته د خُدائ د کور نه څۀ نور هم لوئ څيز
موجود دے. ٧ کۀ چرې تاسو د دې په مطلب پوهه وئ
چې، ”زۀ رحم خوښوم، قربانى نه،“ نو تاسو به بې‌ګناه خلق
ګناه ګار کړى نۀ وُو. ٨ ځکه چې اِبن آدم د سبت د ورځې
مالِک دے.“

یو سړے چې لاس یې شل وو

٩ بیا عیسیٰ هغه ځائ پرېښودلو او د هغوئ عبادتخانې ته
ورننوتو. ١٠ هلته یې یو سړے ولیدو چې لاس یې اوچ شوے
وو او هغه خلقو د عیسیٰ نه تپوس وکړو چې، ”ولې د سبت په
ورځ روغول روا دی څۀ؟“ ځکه چې هغوئ په دۀ د اِلزام
لګولو بهانه لټوله. ١١ خو هغۀ ورته وفرمائیل چې، ”فرض
کړئ چې تاسو یوه ګډه لرئ او هغه د سبت په ورځ کندې ته
وغورزیږی، په تاسو کښې داسې یو کس هم شته چې هغه به
د سبت په ورځ د هغې د راخېژولو کوشش نۀ کوی؟ ١٢ او
بېشکه چې انسان د ګډې نه ډېر زیات قیمتی دے. ځکه د
سبت په ورځ نېکی کول روا دی.“ ١٣ بیا هغۀ هغه سړی ته
وفرمائیل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ هغۀ لاس اوږد کړو او
د بل لاس په شان یې هغه لاس روغ رمټ شو. ١٤ خو
فریسیان د عبادتخانې نه بهر ووتل او په خپلو کښې یې د
عیسیٰ د وژلو منصوبه شروع کړه.

د خُدائ پاک مقرر شوے خادِم

١٥ خو عیسیٰ چې په دې خبر شو نو د هغه ځائ نه لاړو.
ډېر خلق په هغۀ پسې روان شول او هغۀ د هغوئ ټول بیماران
روغ کړل. ١٦ او هغوئ ته یې په سختنه وفرمائیل چې، ”ما به
نۀ ښکاره کوئ.“ ١٧ دا د یشعیاه نبی د دې پېشګوئی پوره
کول وُو چې، ١٨ ”دا زما خادِم دے چې ما غوره کړے
دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. زۀ به
خپل روح په هغۀ سورے کړم، او هغه به ټولو قومونو ته
اِنصاف رسوی. ١٩ هغه به نۀ جنګ کوی، نۀ شور، او نۀ به

په کوڅو کښې د هغهٔ آواز اورېدے شی. ٢٠ هغه به یوه کړېه
لوخه هم نهٔ ماتوی او نهٔ به کمه بلېدونکې ډیوه مړه کوی.
ترڅو هغه په وفادارئ سره اِنصاف قائم وساتی. ٢١ د هغهٔ
په نوم به ټول قومونه اُمیدونه ساتی.“

حضرت عیسیٰ او شیطان

٢٢ بیا هغوئ ورته یو ړوند ګونګا سړے راوستو چې پیری
نیولے وو. عیسیٰ هغه روغ کړو، ژبه یې ګویا شوه او په
سترګو بینا شو. ٢٣ ټول خلق حق حېران شول او دا خبره
خوره شوه چې، ”ولې دا د داؤد زوئ نهٔ دے د چا چې مونږ
تلاش کوُو؟“ ٢٤ خو کله چې فریسیانو دا واورېدل نو هغوئ
ووئیل چې، ”دا سړے د پیریانو د سردار بعلزبول په مدد
پیریان شړی.“ ٢٥ عیسیٰ په دې پوهه وو چې دوئ څهٔ سوچ
کوی، نو ځکه یې هغوئ ته وفرمائیل، ”هره بادشاهی چې په
خپلو کښې بې‌اتفاقه شی نو هغه تباه کیږی، او په یو ښار یا
کور کښې چې بې‌اتفاقی راشی نو هغه به په خپلو کښې جدا
شی. ٢٦ کهٔ چرې اِبلیس، اِبلیس شړی نو بیا خو اِبلیس په
خپله د ځان خلاف شو، نو د هغهٔ بادشاهی څنګه پاتې کېدے
شی؟ ٢٧ نو کهٔ چرې زهٔ پیریان د بعلزبول په مدد شړم نو
ستاسو مریدان یې د چا په وسیله شړی؟ نو په هم دې وجه به
هغوئ تاسو ملامته کړی. ٢٨ خو کهٔ زهٔ دا پیریان د خُدائ
پاک د روح په مدد شړم نو د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو په
مینځ کښې ده. ٢٩ بیا څنګه یو سړے د یو زورَور سړی په
کور ورتلے شی او د هغهٔ مال حال لوټ کولے شی؟ ترڅو
چې اول هغهٔ دا زورَور سړے تړلے نهٔ وی د هغهٔ کور نهٔ شی
لوټ کولے. ٣٠ څوک چې ما سره نهٔ دے، هغه زما خلاف

دے. څوک يې چې ما سره يو ځائ نۀ راټولوى نو هغه يې نولى. ﴿۳۱﴾ نو ځکه زۀ تاسو ته دا وايم چې يوه ګناه او يو کُفر داسې نشته چې د بنى آدمو بخښلے نۀ شى، سېوا د هغه کُفر نه چې د روحُ القُدس په خلاف لګولے شوے وى. ﴿۳۲﴾ هر څوک چې د اِبن آدم خلاف څۀ وائى هغه به ويخښلے شى، خو هر هغه څوک چې د روحُ القُدس په خلاف خبرې کوى هغه به نۀ په دې دُنيا کښې او نۀ په بله دُنيا کښې ويخښلے شى.

ونه او د هغې مېوه

﴿۳۳﴾ يا خو ونه او د هغې مېوه ښۀ وګڼئ او يا ونه او د هغې مېوه بده وګڼئ، ځکه چې تاسو ونه د هغې په مېوه پېژندلے شئ. ﴿۳۴﴾ اے د مارانو بچو، ستاسو خبرې څنګه ښې کېدے شى چې په خپله تاسو ښۀ نۀ يئ؟ ځکه چې کومې خبرې چې په خولۀ راځى هغه د زړۀ نه راوځى. ﴿۳۵﴾ ښۀ سړے د زړۀ د خزانې نه نيکى راوباسى او بد سړے چې د زړۀ خزانه يې بده وى هغه ترې بدى راوباسى. ﴿۳۶﴾ زۀ تاسو ته دا وايم، هر څوک چې څۀ فضول خبرې هم کوى نو د قيامت په ورځ به ورسره د هغې حساب کيږى. ﴿۳۷﴾ ځکه چې تاسو به په خپلو خبرو سره صادق يا ګناه ګار ثابت شئ.“

معجزه غوښتل

﴿۳۸﴾ ځينې د شرعې عالمانو او فريسيانو ووئيل چې،
”اُستاذه، مونږ غواړُو چې تۀ مونږ ته د نښې په توګه معجزه وښائې.“ ﴿۳۹﴾ هغۀ ورته جواب ورکړو، ”دا يوه بدکاره او

زناکاره پیړۍ ده چې نښې غواړی خو د یُونس نبی د نښې نه
سیوا یوه نښه به هم دوئ ته ورنهٔ کړے شی. ﴿٤٠﴾ نو لکه
څنګه چې یُونس د کب په ګېډه کښې درې ورځې او درې
شپې تېرې کړې نو دغه شان به اِبن آدم هم درې ورځې او
درې شپې د زمکې په تَل کښې تېرې کړی. ﴿٤١﴾ د نینوه خلق
به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د قیامت په ورځ ودرېږی
او دا پیړۍ به مجرمه ثابته کړی ځکه چې هغوئ د یُونس په
بیان توبه ګار شوی وُو، او اوس ښوک چې دلته دے، هغه د
یُونس نه لوئ دے. ﴿٤٢﴾ د جنوب مَلِکه به د قیامت په ورځ د
دې پیړۍ خلاف په عدالت کښې ودرېږی او دوئ به مجرمان
ثابت کړی، ځکه چې هغه د دُنیا د بل ګوټ نه د سلیمان د
حِکمت خبرو اورېدو له راغلې وه، او څوک چې دلته دے
هغه د سلیمان نه هم لوئ دے.

د پیریانو واپس راتلل

﴿٤٣﴾ هرکله چې د یو کس نه پیرے بهر شی نو هغه په
صحراګانو سر شی چې آرام ومومی، خو وې نهٔ مومی. ﴿٤٤﴾
نو هغه بیا داسې ووائی چې زهٔ به واپس هغه کور ته لاړ شم د
کوم نه چې راوتلے یم. نو هغه چې واپس راشی نو هغه کور
صرف جارُو کړے او د اوسېدو جوګه بیا مومی. ﴿٤٥﴾ بیا
هغه لاړ شی او نور اووهٔ پیریان د ځان سره راولی چې د دهٔ
نه هم زیات خراب وی او هغوئ ټول راشی او په پیری نیولی
کس دیره شی، او د هغهٔ اَنجام د پخوا نه هم لا خراب شی. نو
دغه حال به هم د دې نافرمانه پیړۍ وی.“

د حضرت عيسىٰ رښتينى رشتهدار

۴۶ عيسىٰ لا د خلقو سره په خبرو لګيا وو چې د هغهٔ خپله
مور او ورونهه بهر ولاړ وُو او غوښتل يې چې د هغهٔ سره
خبرې وکړى. ۴۷ په دې کښې چا هغهٔ ته ووئيل چې، ”ستا
مور او ورونهه بهر ولاړ دى، هغوئ تا سره مِلاوېدل غواړى.“
۴۸ عيسىٰ هغه سړى ته وفرمائيل چې، ”زما مور څوک ده؟
او زما ورونهه څوک دى؟“ ۴۹ نو بيا هغهٔ خپلو مريدانو ته
اِشاره وکړه او وې فرمائيل چې، ”زما مور او زما ورونهه دا
دى. ۵۰ ځکه هر هغه څوک چې زما د آسمانى پلار رضا
کوى، هغه زما ورور، خور او مور ده.“

د زميندار مِثال

۱۳ ۱ هم په دغه ورځ عيسىٰ د کور نه بهر شو او د
درياب په غاړه کښېناستو. ۲ او دومره ډېر خلق ورته
راټول شوى وُو چې هغه ترې کشتىٔ ته وختلو او هلته
کښېناستو او ټول خلق ورته د درياب په غاړه ودرېدل. ۳
هغهٔ هغوئ ته ډېرې خبرې په مِثالونو کښې وکړې. هغهٔ ورته
وفرمائيل چې، ”واورئ، يو زميندار د کروندې دپاره بهر لاړو.
۴ نو چې کله هغهٔ په خپل پټى کښې تخم نوستلو نو څهٔ تخم
ترې نه په لاره پرېوتو نو مارغان راغلل هغه يې وخوړو. ۵
څهٔ تخم په کاڼيزه زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه
او دا زر راوټوکېدلو خو چې هلته لاندې نوره خاوره نهٔ وه.
۶ خو چې نمر راوختلو نو هغه بوټى يې وسوزول او هغه
اوچ شُو ځکه چې جرړې يې نهٔ وې. ۷ څهٔ تخم په غنو
کښې پرېوتو، ازغى لوئ شول او فصل يې لاندې کړو. ۸ او

ځۀ تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو او غله يې وکړه، ځينې يو په
سل، ځينې يو په شپېتۀ او ځينې يو په دېرش. ۹ کۀ څوک د
اورېدو غوږونه لرى هغه دې واورى.“

د مثال مقصد

۱۰ مريدان عيسىٰ ته ورنزدې شول او تپوس يې ترې وکړو
چې، ”تۀ دوئ ته په مِثالونو کښې خبرې ولې کوې؟“ ۱۱ هغۀ
جواب ورکړو، ”تاسو له دا موقع درکړے شوې ده چې د
آسمان د بادشاهئ په رازونو پوهه شئ، خو هغه نورو ته نۀ ده
ورکړے شوې. ۱۲ ځکه چې د هر چا سره چې څۀ وى هغۀ
له به نور هم ورکړے شى تر دې چې ورسره لا زيات شى،
خو د چا سره چې څۀ نۀ وى هغۀ نه به هغه څۀ هم واخستلے
شى چې ورسره وى. ۱۳ ځکه زۀ هغوئ ته په مِثالونو کښې
خبرې کوم، ځکه چې، ”هغوئ ګورى خو وينى نه، اورى خو
پوهېږى نه.“ ۱۴ په هغوئ کښې د يشعياه نبى يوه پېشګوئي
پوره کېږى چې وائى، ”تاسو به يې بيا بيا اورئ خو پوهېږئ به
پرې نه، تاسو به يې په سترګو وينئ خو رسېږئ به پرې نه.
۱۵ ځکه چې د دې اُمت زړونه سخت شوى دى، غوږونه يې
کاڼۀ شوى او سترګې يې پټې شوې دى. ګنې د هغوئ سترګو
خو به ليدل، د هغوئ غوږونو به اورېدل او د هغوئ زړونه به
پوهېدل، او بيا به هغوئ واپس راګرځېدلى وے او ما به روغ
کړى وے.“ ۱۶ خو ستاسو سترګې بختورې دى ځکه چې
وينئ، او ستاسو غوږونه بختور دى ځکه چې اورئ. ۱۷ زۀ
تاسو ته رښتيا وايم چې د ډېرو نبيانو او زبرګانو دا ارمان وو
چې هغه څۀ ووينى څۀ چې تاسو وينئ خو هغوئ ونۀ ليدل،
او هغه څۀ واورى چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوئ وانۀ

وریدل.

د زمیندار د مِثال تشریح

۱۸ نو بیا د زمیندار مِثال واورئ. ۱۹ کله چې یو کس د
خُدائ پاک د بادشاهۍ کلام اوری خو پوهیږی پرې نه، نو
شیطان راشی او هغه څۀ ترې هم وباسی څۀ چې د هغۀ په
زړۀ کښې کَرلے شوی وی، دا هغه څۀ دی څۀ چې په لاره
کَرلے شوی وُو. ۲۰ په کانیزه زمکه د کَرلے شوی تخم
مِثال د هغه چا دے چې هر کله چې کلام واوری نو په
خوشحالۍ سره یې سمدستی قبول کړی. ۲۱ خو چې جرړې
یې نۀ وی، نو د زغم طاقت په کښې د لږ وخت دپاره وی، نو
بیا کله چې د کلام په وجه په هغوئ تکلیف یا سختی راشی نو
بیا سمدستی هغوئ تیندک وخوری. ۲۲ په غنو کښې د
پرېوتلی تخم مِثال د هغه چا دے څوک چې کلام واوری خو
دُنیاداری او د دولت مینه په دۀ غالبه شی او کلام بےمېوې
پاتې شی. ۲۳ خو کوم تخم چې په زرخیزه زمکه پرېوځی د
دې مِثال د هغه چا دے څوک چې کلام اوری، پرې پوهه شی
او یو په دیرش، یو په شپېتۀ او یو په سل مېوه راوړی.“

د غنمو په مینځ کښې د جمدر مِثال

۲۴ عیسیٰ یو بل مِثال هغوئ ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان
بادشاهی داسې ده چې یو سړے په خپل پټی کښې ښۀ تخم
وکَری. ۲۵ او کله چې څوک اودۀ وی او دشمن یې راشی او
په هغه زمکه ورته د غنمو سره جمدر هم وکَری او لاړ شی.
۲۶ هر کله چې فصل زرغون شی او وَږی وباسی نو جمدر

په کښې ښکاره شی. ۲۷ او د زمیندار نوکران خپل مالِک له لاړ شی او ورته وائی، نېکه، په کوم پټی کښې چې تاسو ښهٔ تخم کَرلے وو هغه خو اوس د جمدرو نه ډک دے. ۲۸ هغه په جواب کښې وائی چې دا د دشمن کارونه دی. بيا هغوئ ووائی چې، مونږ لاړ شُو او دغه جمدر ترې وکاږو؟ ۲۹ هغهٔ جواب ورکړو چې، نه، کله چې تاسو جمدر وکاږئ هسې نه چې غنم هم ورسره وکاږئ. ۳۰ پرېږدئ چې دواړه يو ځائ پاخهٔ شی، نو د لَو په وخت به زهٔ لَوګرو ته ووايم چې اول جمدر وريبئ او د سوزولو دپاره يې ګېډۍ کړئ، پس له هغې نه غنم وريبئ او زما درمند ته يې راوړئ.“

د شړشم د دانې او خمبيرې مِثال

۳۱ او يو بل مِثال عيسىٰ هغوئ ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان د بادشاهۍ مِثال د شړشمو د هغه تخم په شان دے کوم چې يو سړی راواخستو او په خپل پټی کښې يې وکَرلو. ۳۲ دا تخم اګر چې د ټولو تخمونو نه ورکوټے وی خو کله چې دا لوئ شی نو دا د باغ د هرې بلې کروندې نه لوئ شی، او داسې بوټے شی چې د هوا مارغان راځی او د هغې په څانګو کښېنی.“ ۳۳ عيسىٰ ورته دا مِثال هم ورکړو چې، ”د آسمان بادشاهی د خمبيرې په شان ده چې يوې ښځې راواخسته او په دريو قلبو اوړو کښې يې ګډه کړه نو بيا هغه درې واړه خمبيره شوې.“

د مِثالونو استعمال

۳۴ عيسىٰ هغه خلقو ته دا ټولې خبرې په مِثالونو کښې

وکړې او رښتيا خو دا دی چې يوه خبره يې هم بې‌مثاله ونۀ کړه. ۳۵ دا د نبی د پېشګويۍ تصديق وو چې، ”زۀ به د خبرو شروع په مِثالونو سره وکړم، او هغه خبرې به څرګندې کړم چې د دُنيا د پېدايښت راسې پټې ساتلے شوې دی.“

د جمدر د مِثال تشريح

۳۶ هغۀ بيا خلق رُخصت کړل او کور ته ورننوتو او مريدان ورله راغلل او ورته يې ووئيل چې، ”مونږ په پټې کښې د جمدر په مِثال پوهه کړه.“ ۳۷ هغۀ په جواب کښې وفرمائيل چې، ”اِبن آدم زميندار دے څوک چې ښۀ تخم کَرى، ۳۸ پټے دا دُنيا ده، ښۀ تخم د بادشاهۍ اولاد دے او جمدر د شيطان اولاد دے. ۳۹ او هغه دشمن چا چې جمدر کَرلی دی هغه اِبليس دے، لو د قيامت ورځ ده او لَوګرى فرښتې دی. ۴۰ لکه څنګه چې جمدر په آخره کښې راټولولے شی او په اور کښې سوزولے کيږی، ۴۱ دغه شان په آخره کښې به اِبن آدم خپلې فرښتې ولېږی او د هغۀ د بادشاهۍ نه به هر هغه څيز راغونډ کړی چې سړے پرې تيندک خوری او هغه ټول خلق چې بې‌شرعې کارونه کوی ۴۲ دوئ به د اور بټۍ ته وغورزوی يعنې هغه ځائ ته چرته به چې ژړا او د غاښونو چيچل وی. ۴۳ او بيا به صادقان د خپل پلار په بادشاهۍ کښې لکه د نمر ځليږی. څوک چې غوږونه لری نو هغه دې واوری.

درې مِثالونه

۴۴ د آسمان بادشاهی د هغه خزانې په مِثال ده چې په پټی

کښې پټه وی. کوم سړی چې دا ومونده نو بيا يې ښخه کړه
او په خوشحالۍ يې خپل هر څۀ خرڅ کړل او هغه پټے يې
پرې واخستو. ۴۵ د آسمان د بادشاهۍ دا يو بل مِثال دے
چې يو سوداګر د ښو ملغلرو په تلاش کښې وو. ۴۶ هغۀ يوه
ډېره غوره ملغلره ومونده او د هغې د حاصلولو دپاره يې
خپل هر څۀ خرڅ کړل او هغه يې واخسته. ۴۷ بيا د آسمان
بادشاهی د هغه جال په شان ده چې سمندر ته واچولے شو
او په کښې رنګارنګ ماهيان راګېر شُو. ۴۸ هر کله چې ډک
شو نو غاړې ته يې راښکلو، نو بيا سړی ورته کښېناستل او
ښۀ ماهيان يې ترې نه جدا کړل او په ټوکرو کښې يې واچول
او خراب يې ترې وغورزول. ۴۹ دغسې به د قيامت ورځ
وی، فرښتې به ورشی او نېکان به د بدکارانو نه راجدا کړی،
۵۰ او بدکاران به د اور بټۍ ته وغورزوی، يعنې هغه ځائ ته
چرته به چې ژړا او د غاښونو چيچل وی.“

نوې او زړې خزانې

۵۱ عيسیٰ ورنه تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې ټولو
خبرو ورسېدئ؟“ او هغوئ دا جواب ورکړو چې، ”آو.“ ۵۲
بيا هغۀ دوئ ته وفرمائيل، ”هرکله چې د آسمان په بادشاهۍ
کښې يو اُستاذ زده کړې ته کښېناستو نو هغه د کور د مالِک
په مِثال دے، څوک چې د خپل ګودام نه زاړۀ او نوی څيزونه
راوباسی.“

د حضرت عيسیٰ په ناصرت کښې رد کېدل

۵۳ څۀ وخت چې عيسیٰ د مِثالونو بيان ختم کړو نو هغه د

هغه ځائ نه روان شو، ۵۴ او خپل ښار ته راغلو چرته چې
هغۀ خلقو ته د هغوئ په عبادتخانو کښې تعليم ورکولو. نو
هغوئ حېران شول او تپوس يې ترې وکړو چې، "دا حکمت
او د معجزو طاقت يې له کومه ځايه حاصل کړے دے؟ ۵۵
ولې دے د ترکاڼ زوئ نۀ دے؟ ولې د دۀ مور مريم نۀ ده او د
دۀ وروڼه يعقوب، يوسف، شمعون او يهوداه نۀ دی څۀ؟ ۵۶
او ولې د دۀ ټولې خوېندې دلته زمونږ سره نۀ دی څۀ؟ نو بيا
دا حکمت دۀ چرته زده کړے دے؟" ۵۷ دغه شان هغوئ
هغه رد کړو. خو عيسیٰ په دې وينا مجبور شو چې، "د نبی په
هر ځائ کښې عزت وی بغېر د خپل ښار او د خپلو خپلوانو
او د خپل خاندان نه." ۵۸ هغۀ هلته زياتې معجزې ښکاره نۀ
کړې ځکه چې د هغوئ ايمان نۀ وو.

د حضرت يحيیٰ بپتسمه ورکوونکی مرګ

۱۴ ۱ هم په دغه ورځو کښې هيروديس چې د ګليل
ګورنر وو، کله چې د عيسیٰ د کارونو نه خبر شو، ۲ نو
هغۀ خپلو نوکرانو ته ووئيل چې، "بې‌شکه چې دا بپتسمه
ورکوونکے يحيیٰ دے. هغه د مړو نه راژوندے شوے دے،
ځکه خو ورسره د معجزو طاقت هم دے." ۳ ځکه
هيروديس د خپل ورور فيليپوس د ښځې هيرودياس په وجه
يحيیٰ ګرفتار کړے وو، په زنځير يې تړلے وو او په قېدخانه
کښې يې اچولے وو، ۴ په دې وجه چې يحيیٰ هغۀ ته
فرمائيلی وُو چې، "د دې سره نِکاح کول په تا حرام دی." ۵
هيروديس به هغه مړ کړے وو خو د خلقو نه يرېدلو ځکه چې
خلقو هغه نبی ګڼلو. ۶ خو د هيروديس د سالګرې په ورځ د

هیرودیاس لور د مېلمنو په وړاندې داسې وګډېدله او
هیرودیس دومره زیات خوشحاله شو ۷ چې هغهٔ قسم
وخوړو چې، "هر څهٔ چې تهٔ غواړې، زهٔ به یې درکړم." ۸ د
مور په وینا هغې ووئیل چې، "ما له دلته د بپتسمه ورکوونکی
یحییٰ سر په تالی کښې راوړه." ۹ بادشاه چې دا واورېدل
نو غمژن شو، خو د خپلو قسمونو او مېلمنو په وجه هغهٔ دا
حُکم وکړو چې دا خواست دې پوره کړے شی. ۱۰ او د
یحییٰ د سر پرې کولو حکم یې وکړو. ۱۱ نو د هغهٔ سر یې په
تالی کښې ورله راوړو او جینۍ له یې ورکړو او هغې خپلې
مور له یوړو. ۱۲ بیا د یحییٰ مریدان راغلل او د هغهٔ لاش یې
واخستو او ښخ یې کړو. او هغوئ لاړل او عیسیٰ ته یې حال
ووېو.

پینځهٔ زره سړو او ورسره ښځو او ماشومانو له روټۍ ورکول

۱۳ کله چې عیسیٰ دا خبر واورېدو نو په یوه کِشتۍ کښې
هغه د هغه ځایه یو خوشې بیابان ته لاړو چې یواځې وی. خو
خلق خبر شُو او په دهٔ پسې د ښارونو نه پیاده روان شُو. ۱۴
هغه چې غاړې ته راورسېدو نو یوه لویه ګڼه یې ولیده، زړهٔ یې
پرې وسوزېدو او چې په کښې څوک بیماران وُو هغه یې روغ
کړل. ۱۵ کله چې ماښام شو د هغهٔ مریدان هغهٔ له ورغلل
او وې وئیل چې، "دا خوشے بیابان دے او ناوخته دے،
خلق کلو ته رُخصت کړه چې لاړ شی چې خپل ځان له د
خوراک څهٔ څیزونه واخلی." ۱۶ خو عیسیٰ جواب ورکړو،
"د دوئ د تلو حاجت نشته، تاسو د ځانه دوئ ته د خوراک

څهٔ ورکړئ." ۱۷ هغوئ ووئيل چې، "مونږ سره دلته نور څهٔ
نشته خو پينځهٔ روټئ او دوه کبان دی." ۱۸ هغهٔ وفرمائيل،
"دا ما له راوړئ." ۱۹ بيا هغهٔ خلقو ته حکم ورکړو چې په
کبل پېنډه جوړه کړئ. بيا هغهٔ دا پينځهٔ روټئ او دوه کبان
واخستل، آسمان ته يې پاس وکتل، برکت يې ورکړو او روټئ
يې ماتې کړې او هغه يې مريدانو له ورکړې او مريدانو هغه په
خلقو تقسيم کړې. ۲۰ هغوئ ټولو ښهٔ په مړه ګېډه خوراک
وکړو او هغوئ چې پاتې شوې ټوکړې راټولې کړې نو دولس
ټوکرئ ترې ډکې شوې. ۲۱ نو خوا او شا پينځهٔ زره سړو
دغه روټئ خوړلې وه چې ښځې او ماشومان په کښې شمار
نهٔ وُو.

په اوبو باندې ګرځېدل

۲۲ بيا سمدستی عيسیٰ خپل مريدان کِشتئ ته وخېژول چې
د هغوئ نه وړاندې د درياب پورې غاړې ته لاړ شی او د
خلقو ګڼه يې خوره کړه. ۲۳ او چې خلق يې رُخصت کړل
نو په خپله غرهٔ ته لاړو چې يواځې دُعا وکړی او کله چې
ماښام ناوخته شو، هغه هلته يواځې وو. ۲۴ په هم هغه
وخت کښې مريدانو ته د وچې نه ډېر وړاندې په اوبو کښې
تکليف جوړ شو ځکه چې کشتئ د سختو چپو او د مخالف
هوا په وجه په درياب کښې په چورليدو وه. ۲۵ عيسیٰ په
شپه کښې د سحر کېدو نه لږ وړاندې د اوبو دپاسه روان وو
او د مريدانو خوا ته راغلو. ۲۶ هر کله چې مريدانو هغه د
اوبو دپاسه روان وليدو نو هغوئ ويرېدل، او چغې يې کړې،
"دا خو پيرے دے." ۲۷ عيسیٰ ورته سمدستی وفرمائيل
چې، "مهٔ يرېږئ. دا زهٔ يم چې يره ونهٔ کړئ." ۲۸ پطروس

عیسیٰ ته ووئیل چې، ”مالِکه، کۀ چرې دا تۀ یې نو ما ته حُکم
راکړه چې زۀ هم د اوبو دپاسه درشم.“ ۲۹ عیسیٰ ورته
وفرمائیل چې، ”راځه.“ بیا پطروس د کِشتۍ نه کوز شو او د
اوبو دپاسه د عیسیٰ خوا ته ورروان شو. ۳۰ خو هر کله چې
هغۀ د طوفان زور ولیدلو نو هغه ووېرېدو، او چې ډوبېدو نو
چغې یې کړې چې، ”مالِکه، ما بچ کړه.“ ۳۱ عیسیٰ سمدستی
خپل لاس وراوږد کړو او هغه یې د لاسه ونیوو او ورته یې
وفرمائیل، ”ستا عقیده څومره کمزورې ده. شک دې ولې
وکړو؟“ ۳۲ هغوئ چې کله په کِشتۍ کښې سوارۀ شول بیا
طوفان ودرېدلو. ۳۳ نو په کشتۍ کښې ناست مریدان ورته
په سجده شول او وې وئیل، ”بېشکه، چې تۀ د خُدائ پاک
زوئ یې.“

د ګِنیسرت په علاقه کښې بیماران جوړول

۳۴ کله چې هغوئ پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوئ د
ګِنیسرت علاقې ته راغلل. ۳۵ د هغه ځائ خلقو عیسیٰ
وپېژندو او ګېرچاپېره خلق یې خبر کړل او ټول بیماران یې
ورله راوستل. ۳۶ او هغۀ ته یې مِنت وکړو چې دوئ ته
دومره اجازت ورکړه چې ستا لمنې له لاس وروړی، او هر
چا چې لاس وروړو، هغوئ بلکل روغ رمټ شول.

د مشرانو رسمونه

۱۵ ۱ بیا د فریسیانو او د شرعې د عالمانو یوه ډله د
یروشلم نه عیسیٰ له راغله او دا تپوس یې ترې وکړو چې، ۲
”ستا مریدان ولې پخوانۍ رسمونه ماتوی او دوئ له چې

څنګه د روټۍ نه وړاندې لاسونه وينځل په کار دی، نۀ
وينځئ؟" ٣ هغۀ ورته په جواب کښې وفرمائيل چې، "دا
تاسو څۀ کوئ چې د خپلو رواياتو د خاطره د خُدائ پاک
حکم ماتوئ؟ ٤ ځکه چې خُدائ پاک فرمائيلی دی چې د
خپل مور او پلار عزت کوئ، او هر څوک چې خپل مور يا
پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړے شی. ٥ خو تاسو
خلقو ته دا تعليم ورکوئ چې دا ټيک خبره ده چې کۀ څوک
خپل مور او پلار ته دا ووائی چې، "ستا چې څۀ په کار وُو
هغه ما د خُدائ پاک په نامه ورکړل، مطلب دا چې ما د
خُدائ پاک په نامه ورکړل،" ٦ نو هغه نور د مور او پلار د
حق نه مجبور نۀ دے. نو دغه شان تاسو د خپلو رواياتو په
وجه د خُدائ پاک حُکمونه منسوخ کوئ. ٧ اے مُنافقانو،
يشعياه نبی ستاسو په حقله په رښتيا سره دا پيشګوئي کړې
وه، کله چې هغۀ وفرمائيل چې، ٨ دا خلق تش په خولۀ زما
عزت کوی خو زړونه يې رانه ډېر لرې دی. ٩ دوئ
بېفائدې زما عبادت کوی، ځکه چې دوئ خلقو ته د انسانانو
حُکمونه د تعليم په ډول ورکوی."

هغه څيزونه چې انسان پليتوی

١٠ بيا هغۀ خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائيل چې، "زما
خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. ١١ څۀ چې په خولۀ
دننه کيږی په هغې يو کس نۀ پليتيږی، خو په هره هغه خبره
پليتيږی څۀ چې د هغۀ د خولې نه راوځی." ١٢ بيا مريدان
عيسیٰ له راغلل او وې وئيل چې، "تۀ خبر يې چې فريسيانو
ستا دا خبرې بدې ګڼلی دی؟" ١٣ هغۀ جواب ورکړو چې،
"هر يو بوټے چې زما آسمانی پلار لګولے نۀ وی هغه به د

بېخه وويستلے شى. ۱۴ د دوئ پرواه مۀ کوئ. دا ړاندۀ
لارښودونکى دى، نو کۀ چرې يو ړوند بل ړوند ته لارښودنه
کوى نو دواړه به په کنده کښې وغورزيږى.“ ۱۵ بيا پطروس
ووئيل چې، ”مونږ ته دا مِثال تشريح کړه.“ ۱۶ عيسىٰ جواب
ورکړو، ”ولې تاسو هم لا تر اوسه د نورو په شان ناپوهه يئ؟
۱۷ ولې تاسو دا نۀ وينئ چې کوم څيز چې په خولۀ دننه
شى، خېټې ته لاړ شى او بيا هغه د بدن نه بهر وځى؟ ۱۸ خو
چې څۀ په خولې وئيلے شى هغه د زړۀ نه راوځى او دغه
خبرې دى چې انسان پليتوى. ۱۹ ځکه چې ټول وران
خيالونه، لکه قتل، زنا، حرامکارى، غلا، د دروغو ګواهى او
غيبت د زړۀ نه راوځى. ۲۰ او دا هغه کارونه دى چې انسان
پليتوى، خو په ناوينځلو لاسونو باندې په خوراک کولو،
انسان نۀ پليتيږى.“

د کنعانى ښځې عقيده

۲۱ بيا عيسىٰ هغه ځائ پرېښودو او د صور او د صيدا
علاقې ته راغلو ۲۲ او د هغې علاقې يوه کنعانى ښځه بهر
راووتله او په چغه يې ووئيل، ”اے مالِکه، په ما رحم وکړه.
اے د داؤد زويه، زما لور پيريانو سخته نيولې ده.“ ۲۳ خو
هغۀ هيڅ جواب ورنۀ کړو. د هغۀ مريدان راغلل او زارى يې
وکړه چې، ”دا ښځه لرې کړه ځکه چې په مونږ پسې بې‌واره
چغې وهى.“ ۲۴ عيسىٰ جواب ورکړو ”زۀ صرف د بنى
اِسرائيل د خاندان د ورکو شوو ګډو دپاره رالېږلے شوے
يم.“ ۲۵ خو هغه ښځه راغله، د دۀ په پښو پرېوته او چغې يې
کړې، ”مالِکه، زما مدد وکړه.“ ۲۶ عيسىٰ په جواب کښې
وفرمائيل، ”دا مناسب نۀ دى چې د ماشومانو برخه روټۍ دې

څوک واخلی او سپو ته دې واچوی.“ ٢٧ هغې جواب
ورکړو چې، ”آو مالِکه، خو بيا سپی هم هغه ټوکړې خوری
کومې چې د مالِکانو د دسترخوان نه وغورزيږی.“ ٢٨ نو بيا
عيسىٰ جواب ورکړو چې، ”تهٔ څومره د لوئ ايمان لرونکې
ښځه يې، نو څنګه چې تهٔ غواړې، هغه شان دې وشی.“ او هم
په هغه ساعت د هغې لور جوړه شوه.

د ډېرو خلقو جوړول

٢٩ کله چې عيسىٰ د دغه ځايه د ګليل درياب په غاړه روان
شو نو هغه بيا غرهٔ ته بره لاړو او هلته کښېناستو. ٣٠ نو ډېر
خلق ورله راغلل چې ورسره ګوډيان، ړاندهٔ، شليان،
ګونګيان، او نور ډېر بيماران وُو. او هغوئ هغه خلق د عيسىٰ
پښو ته څملول او هغهٔ هغوئ روغ کړل. ٣١ هغه خلق په دې
ډېر حيران شول چې چاړاګانو خبرې وکړلې، مات ګوډ خلق
روغ شول او ګرځېدل او ړاندهٔ بينا شول او ټولو په دې د بنی
اِسرائيلو د خُدائ پاک لوئی بيان کړه.

څلورو زرو خلقو له روټۍ ورکول

٣٢ عيسىٰ خپل مريدان راوبلل او ورته يې وفرمائيل چې، ”په
دې خلقو زما زړهٔ سوزی، دوئ د دريو ورځو راسې زما سره
دی او د خوراک دپاره ورسره هيڅ نشته. زهٔ دوئ اوږی
رخصتول نهٔ غواړم، هسې نه چې په لاره کښې بې‌هوشه شی.“
٣٣ مريدانو جواب ورکړو چې، ”په دې خوشی بيابان کښې
به دومره خلقو له موږ روټۍ د کومه راوړو؟“ ٣٤ عيسىٰ
ورته وفرمائيل چې، ”تاسو سره څو روټۍ دی؟“ هغوئ جواب

ورکړو چې، ”اووهٔ روټۍ او يو څو واړهٔ کبان.“ ۳۵ نو عيسیٰ
خلقو ته وفرمائيل چې په زمکه کښېنئ. ۳۶ نو هغه اووهٔ
روټۍ او کبان يې راواخستل، او د خُدائ پاک شُکر يې پرې
وويستو، روټۍ او کبان يې ټوکړې کړل او مريدانو له يې
ورکړل، او مريدانو په خلقو وويشل. ۳۷ ټولو ځانونه ښهٔ
ماړهٔ کړل. او چې څهٔ ټوکړې ترې پاتې شوې نو هغه يې
راټولې کړلې. هغه دومره وې چې اووهٔ غټې ټوکرۍ ترې ډکې
شوې. ۳۸ د بچو او ښځو نه علاوه څلورو زرو کسانو هغه
روټۍ وخوړه. ۳۹ هغهٔ بيا خلق رُخصت کړل، کِشتۍ ته
وختلو او د مګدن علاقې ته لاړو.

د نښو غوښتل

۱۶ ۱ فريسيان او صدوقيان عيسیٰ له راغلل او د
آزميښت په توګه يې ورته وفرمائيل چې، ”مونږ ته يوه آسمانی
معجزه وښايه.“ ۲ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”تاسو په ماښام
کښې وايئ چې موسم به ښهٔ شی ځکه چې آسمان سور دے،
۳ او د سحر په وخت وايئ چې نن به سيلۍ راشی ځکه
چې آسمان سور او دوند دے. تاسو د آسمان د مخ تعبير
کولے شئ خو د زمانو په نښو نهٔ پوهېږئ. ۴ دا يوه بدکاره
او زناکاره پيړۍ ده چې نښې غواړی خو د يُونس نبی د نښې
نه سيوا يوه نښه به هم دوئ ته ورنهٔ کړے شی.“ نو بيا هغه
ترې روان شو او هغوئ يې پرېښودل.

د فريسيانو او صدوقيانو خميره

۵ خو کله چې هغوئ بلې غاړې ته واوړېدل نو بيا مريدانو

ته دا پته ولګېده چې روټۍ ورنه د ياده وتلې ده. ۶ عيسیٰ
هغوئ ته وفرمائيل چې، ”د فريسيانو او د صدوقيانو د
خمبيرې نه ځان ساتئ.“ ۷ هغوئ په خپلو کښې يو بل ته
ووئيل چې، ”دا ځکه چې مونږ روټۍ نۀ ده راوړې.“ ۸
عيسیٰ په دې خبر شو چې هغوئ د څۀ په حقله خبرې کوی،
نو د هغوئ نه يې تپوس وکړو، ”اے بې‌ايمانه خلقو، دا تاسو
داسې خبرې ولې کوئ چې ګنې روټۍ درسره نشته؟ ۹
تاسو لا تر اوسه نۀ پوهېږئ؟ ولې تاسو ته هغه پينځۀ روټۍ د
پينځۀ زره کسانو دپاره يادې نۀ دی، او تاسو څومره ټوکرۍ
ترې اوچتې کړې وې؟ ۱۰ بيا هغه اووۀ روټۍ د څلورو زرو
کسانو دپاره، او څومره غټې ټوکرۍ تاسو ته پاتې شوې وې؟
۱۱ تاسو څنګه په دې خبره پوهه نۀ شوئ چې ما خو د
روټۍ ذکر نۀ کولو؟ ما درته فرمائيلی وُو چې د فريسيانو او
صدوقيانو د خمبيرې نه به ځان ساتئ.“ ۱۲ بيا هغوئ په دې
مطلب پوهه شول چې د روټۍ او د خمبيرې نه ځان ساتل نۀ
دی، خو د فريسيانو او صدوقيانو د تعليم نه ځان ساتل دی.

د حضرت عيسیٰ په حقله د پطروس اِقرار

۱۳ خو کله چې هغوئ د قيصريه فيليپی علاقې ته راغلل نو
عيسیٰ د خپلو مريدانو نه تپوس وکړو چې، ”خلق څۀ وائی
چې اِبن آدم څوک دے؟“ ۱۴ هغوئ جواب ورکړو، ”ځينې
وائی چې بپتسمه ورکوونکے يحيیٰ دے، څۀ دې الياس ګڼی،
او څۀ نور دې اوس هم يرمياه يا د نبيانو نه يو ګڼی.“ ۱۵
هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”تاسو څۀ وايئ، چې زۀ څوک يم؟“
۱۶ شمعون پطروس جواب ورکړو، ”تۀ مسيح د ژوندی
خُدائ پاک زوئ يې.“ ۱۷ بيا عيسیٰ وفرمائيل، ”اے د يوحنا

زویه شمعونه، تهٔ بېشکه بختور یې. تا دا خبره د فانی انسان
نه نهٔ ده زده کړې بلکې زما آسمانی پلار دا ستا په زړهٔ کښې
اچولې ده. ۱۸ خو زهٔ تا ته دا وایم چې تهٔ پطروس یې، چې
معنیٰ یې ګټ دے، چې زهٔ به خپل جماعت په دې ګټ
آبادوم، او په دې به مرګ هم هیڅکله غالبېدے نهٔ شی. ۱۹
زهٔ به تا له د آسمان د بادشاهۍ چابیانې درکړم، تهٔ چې په
زمکه څهٔ منع کړې هغه به په آسمان کښې هم منع شی، او
څهٔ چې تهٔ په زمکه روا کړې هغه به په آسمان کښې هم روا
شی.“ ۲۰ بیا هغهٔ مریدان په سختۍ سره منع کړل چې،
”هیچا ته مهٔ وایئ چې هغه مسیح دے.“

د حضرت عیسیٰ د مرګ او د بیا ژوندی کېدو په حقله پېشګوئي

۲۱ د هغه وخت نه عیسیٰ خپلو مریدانو ته دا خبره څرګنده
کړه چې، ”هغه به ضرور یروشلم ته لاړ شی او د مشرانو او د
مشرانو اِمامانو او د شرعې د عالمانو د لاسه به ډیرې سختۍ
وزغمی، او هغه به ووژلے شی او په دریمه ورځ به بیا
راژوندے شی.“ ۲۲ بیا پطروس هغه د لاس نه ونیوو او یوې
خوا ته یې ورته ووئیل چې، ”خُدائ دې نهٔ کړی مالِکه، په تا
دې داسې هیڅکله هم ونهٔ شی.“ ۲۳ بیا عیسیٰ مخ ورواړولو
او پطروس ته یې وفرمائیل، ”رانه لرې شه شیطانه، تهٔ زما د
لارې خنډ یې، تهٔ د بنی آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د
خُدائ پاک په شان.“ ۲۴ بیا عیسیٰ خپلو مریدانو ته
وفرمائیل چې، ”کهٔ څوک زما مرید جوړېدل غواړی، هغه دې
د خپل ځان نه منکر شی، خپله سولۍ دې راواخلی او ما پسې

دې راځی. ٢٥ ځوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به يې
بائيلی، خو ځوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائيلی، هغه به
يې حاصل کړی. ٢٦ کۀ ځوک د خپل ابدی ژوند په بدله
کښې ټوله دُنيا ومومی نو هغۀ ځان ته څۀ فائده ورکړه؟ او د
خپل ژوند په بدله کښې هغه څۀ ورکولے شی؟ ٢٧ ځکه چې
اِبن آدم به د خپل پلار په لويئ کښې د خپلو فرښتو سره
راځی او بيا به هغه هر چا ته د خپل عمل بدله ورکوی. ٢٨
زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دلته ځينې داسې کسان ولاړ دی
چې تر هغې به نۀ مری ترڅو چې هغوئ اِبن آدم خپلې
بادشاهئ ته په راتلو ونۀ وينی.“

د حضرت عيسیٰ شکل بدلېدل

١٧ ١ شپږ ورځې پس عيسیٰ د ځان سره پطروس
يعقوب او د هغۀ ورور يوحنا يو اوچت غرۀ ته وخېژول. ٢
او د هغوئ په وړاندې د هغۀ شکل بدل کړے شو او د هغۀ مخ
لکه د نمر وځلېدو او د هغۀ جامې لکه د رڼا سپينې شوې.
٣ نو ناګهانه هغوئ ته موسیٰ او الياس ښکاره شُو چې د
هغۀ سره يې خبرې کولې. ٤ نو پطروس عيسیٰ ته ووئيل
چې، ”مالِکه، زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل ښۀ دی. کۀ تۀ
غواړې نو زۀ به دلته درې جونګړې، يوه ستا دپاره، يوه
موسیٰ دپاره او يوه الياس دپاره جوړه کړم.“ ٥ هغۀ لا دا
خبرې کولې چې ناګهانه يوه پړقېدونکې وريځ راخوره شوه او
په هغوئ يې سورے وکړو او د وريځې نه آواز وفرمائيل، ”دا
زما محبوب زوئ دے د چا نه چې زۀ راضی يم. د هغۀ
خبرې واورئ.“ ٦ د دې آواز په اورېدو مريدان د يرې نه

پړمخې پرېوتل. ٧ خو بيا عيسىٰ هغوئ له ورغلو، په هغوئ
يې لاس ولګولو او ورته يې وفرمائيل، ”پاڅئ، مۀ يرېږئ.“ ٨
او کله چې هغوئ بره نظر واچولو نو څوک يې هم ونۀ ليدل
خو صرف عيسىٰ د هغوئ سره ولاړ وو. ٩ نو کله چې
هغوئ د غرۀ نه راکوزېدل نو عيسىٰ هغوئ ته حکم ورکړو
چې، ”د دې رويا په حقله تر هغې چا ته څۀ مۀ وايئ ترڅو
چې اِبن آدم د مړو نه بيا ژوندے پورته کړے شوے نۀ وی.“
١٠ نو مريدانو د هغۀ نه تپوس وکړو چې، ”بيا زمونږ د
شرعې عالمان داسې ولې وائی چې الياس به ضرور وړومبے
راځی؟“ ١١ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”آو، الياس به راځی او
هر څۀ به سموی. ١٢ خو زۀ تاسو ته وايم چې الياس خو
راغلے دے، خو هغوئ نۀ دے پېژندلے او څۀ چې دوئ
غوښتل ورسره يې وکړل. او دغه شان به اِبن آدم هم د هغوئ
د لاسه وردېږی.“ ١٣ بيا مريدان پوهه شول چې هغه د
بپتسمه ورکوونکی يحيىٰ په باب کښې فرمائی.

د پيری نيولې هلک روغول

١٤ کله چې هغوئ خلقو ته واپس راغلل نو يو سړے عيسىٰ
له راغلو، د هغۀ په وړاندې په ګوډو شو ١٥ او وې وئيل،
”مالِکه، زما په زوئ رحم وکړه. په هغۀ مِرګی راځی او ډېر يې
زوروی کله يې په اور او کله يې په اوبو کښې غورزوی. ١٦
ما هغه ستا مريدانو له راوستو خو هغوئ روغ نۀ کړے شو.“
١٧ عيسىٰ جواب ورکړو، ”اے بې‌ايمانه او بدکاره پيړۍ، زۀ
به ترڅو تاسو سره يم او زۀ به ترڅو تاسو زغمم؟ هغه ما له
دلته راولئ.“ ١٨ بيا عيسىٰ هغه پيرے ورټلو نو هغه يې
پرېښودو او سمدستی هغه هلک روغ شو. ١٩ د دې نه پس

مریدان عیسیٰ له یواځې راغلل او تپوس يې وکړو چې، ”دا مونږ ولې نهٔ شُو شړلے؟“ ۲۰-۲۱ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”ځکه ستاسو ایمان ډېر کمزورے دے. زهٔ تاسو ته رښتیا وایم، کهٔ ستاسو ایمان د شړشمو د تخم هومره هم وی نو چې تاسو دې غر ته ووایئ چې دلته نه هلته لاړ شه، نو هغه به روان شی. او هيڅ کار به ستاسو دپاره ناممکن نهٔ وی.“

حضرت عیسیٰ یو ځل بیا د خپل مرګ پېشګوئي وکړله

۲۲ کله چې هغوئ په ګلیل کښې یو ځائ وُو نو عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”اِبن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړے شی. ۲۳ هغوئ به دے قتل کړی، په دریمه ورځ به هغه بیا راژوندے شی.“ نو په دې اورېدو هغوئ ډېر غمژن شول.

د خُدائ پاک د کور محصُول ورکول

۲۴ کله چې دوئ کفرنحُوم ته راغلل نو د خُدائ د کور خزانچی پطروس له راغلو او تپوس يې ترې وکړو چې، ”ولې ستا اُستاذ د خُدائ د کور محصُول ورکوی څهٔ؟“ ۲۵ پطروس ورته ووئیل چې، ”هغه يې ورکوی.“ خو کله چې پطروس دننه لاړو نو عیسیٰ د هغهٔ د وینا نه وړاندې وفرمائیل چې، ”اے شمعونه، تهٔ په دې باره کښې څهٔ وائې چې د دُنیا بادشاهان د چا نه محصُول او مالیه اخلی، د خپلو خلقو نه که د پردو نه؟“ ۲۶ پطروس جواب ورکړو چې، ”د پردو نه.“ عیسیٰ وفرمائیل، ”نو بیا خو د دوئ خپل خلق معاف دی.
۲۷ خو هرکله چې مونږ بد نهٔ خوښوو نو تهٔ لاړ شه، د

دریاب په اوبو کښې کُنډه واچوه او کوم کب چې تهٔ اول
ونیسې، د هغهٔ خولهٔ کولاو کړه، نو تهٔ به په کښې یوه د سپینو
زرو سیکه ومومې. هغه یوسه او ور یې کړه، دا به زما او ستا
دواړو محصُول پوره کړی.“

د ټولو نه لویٔ څوک دے؟

١٨ ١ په هغه وخت مریدان عیسیٰ له راغلل او تپوس یې
ترې وکړو چې، ”د آسمان په بادشاهۍ کښې د ټولو نه لویٔ
څوک دے؟“ ٢ هغهٔ یو ماشوم راویللو او د هغوئ په
وړاندې یې ودرولو. ٣ او ورته یې وفرمائیل چې، ”زهٔ تاسو
ته رښتیا وایم ترڅو چې تاسو خپل ځان بدل نهٔ کړئ او د
ماشومانو په شان نهٔ شئ نو تاسو به هیڅکله هم په آسمانی
بادشاهۍ کښې داخل نهٔ شئ. ٤ هر هغه څوک چې ځان د
دې ماشوم په شان عاجز کړی نو هغه به په آسمانی بادشاهۍ
کښې د ټولو نه لویٔ وی. ٥ او څوک چې زما په نوم داسې
ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی.

د ګناه لمسون

٦ خو هر هغه څوک چې په دې وړو ماشومانو کښې چې
په ما یې ایمان راوړے دے، یو ته تیندک ورکوی، نو د هغهٔ
دپاره دا بهتره ده چې د هغهٔ په غاړه کښې د ژرندې پل
واچولے شی او په سمندر کښې ډوب شی. ٧ په دُنیا دې
افسوس وی چې انسان د دې څیزونو په وجه ګناه کوی. دا
څیزونه به ضرور راځی خو افسوس په هغهٔ د چا د لاسه چې
په پېښېږی. ٨ کهٔ چرې ستا لاس یا پښه تا له تیندک

درکوی، نو ځان نه يې پرېږدي کړه او ګزار يې کړه ستا دپاره به دا ښۀ وی چې تۀ په ابدی ژوندون کښې شل ګوډ ننوځې، په ځائ د دې چې تۀ په دواړو لاسو پښو سم يې او ابدی اور ته واچولے شې. ۹ او کۀ ستا سترګه تا ګناه ته ولمسوی نو وې باسه او وې غورزوه. ستا دپاره به دا ښۀ وی چې په يوې سترګې سره په ابدی ژوندون کښې داخل شې، په ځائ د دې چې په دواړو سترګو روغ يې او د دوزخ اور ته وغورزولے شې.

د ورکې شوې ګډې مِثال

۱۰ خبردار، په دې وړو کښې يو ته هم سپک مۀ ګورئ. زۀ تاسو ته دا وايم چې د دوئ فرښتې په آسمان کښې هر وخت زما د آسمانی پلار په حضور کښې موجودې وی. ۱۱ ځکه چې اِبن آدم د دې دپاره راغلے دے چې ورک شوو ته خلاصون ورکړی. ۱۲ ستاسو څۀ خيال دے؟ فرض کړئ چې د يو سړی سل ګډې دی. کۀ په هغې کښې يوه بې‌لارې شی، ولې هغه به دا نورې يو کم سل د هغې يوې د لټولو دپاره د غرۀ په خوا کښې پرې نۀ ږدی؟ ۱۳ او چې کله هغه دا بيا مومی نو زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې د هغې په موندلو به هغه د دې نورو يو کم سلو نه چې بې‌لارې شوې نۀ دی، زيات خوشحاله شی. ۱۴ هم دغه شان ستاسو د آسمانی پلار دا رضا نۀ ده چې د دې ماشومانو نه دې يو هم هلاک شی.

يو ورور چې ګناه کوی

۱۵ کۀ چرې ستاسو يو ورور ستاسو خلاف څۀ ګناه وکړی

نو لاړ شئ او هغه په پرده کښې په دې ملامته کړئ او کۀ هغه تاسو ته غوږ کېږدی نو تاسو خپل ورور دوباره ومونډلو. ۱۶ خو کۀ هغه ستاسو خبره وانۀ وری نو بیا یو یا دوه کسان نور د ځان سره ملګری کړئ د دې دپاره چې هره خبره د دوو یا د درېو ګواهانو په وړاندې ثابته کړے شی. ۱۷ کۀ هغه د هغوئ هم وانۀ وری نو دا خبره جماعت ته وړاندې کړئ او کۀ چرې هغه د جماعت خبره هم ونۀ منی نو بیا د هغۀ سره داسې سلوک وکړئ لکه چې د یو غېر یهودی، یا محصولچی سره کولے شی. ۱۸ زۀ تاسو ته دا وایم، هر څۀ چې تاسو په زمکه منع کړئ هغه به په آسمان کښې هم منع شی او څۀ چې تاسو په زمکه روا کړئ هغه به په آسمان کښې هم روا شی. ۱۹ زۀ تاسو ته بیا دا وایم، کۀ چرې په تاسو کښې دوه کسان په یوه خبره متفِق شی هغوئ چې څۀ سوال وکړی نو زما آسمانی پلار به هغه ورکړی. ۲۰ نو کۀ چرې دوه یا درې تنه چرته هم زما په نوم یو ځائ شی نو زۀ به د دوئ په مینځ کښې یم.“

د نابخښلے شوی نوکر مِثال

۲۱ بیا پطروس عیسیٰ له راغلو او تپوس یې وکړو، ”مالِکه، کۀ زما ورور زما خلاف څۀ بد کوی نو زۀ به یې څو ځله معاف کوم؟ تر اووۀ ځلو پورې څۀ؟“ ۲۲ عیسیٰ جواب ورکړو، ”زۀ دا نۀ وایم چې اووۀ ځله، زۀ دا وایم چې اویا وارې اووۀ ځله، ۲۳ نو په دې وجه د آسمان بادشاهی لکه د هغه بادشاه په شان ده چې یو ځلې یې د خپلو نوکرانو سره حساب شروع کړو، ۲۴ نو په اول سر کښې یو سړے داسې پېښ شو چې د هغۀ قرضه په لکونو کښې وه، ۲۵ خو د هغۀ

سره هیڅ هم نۀ وُو. نو د هغۀ مالِک دا حکم وکړو چې هغه
دې سره د ښځې، اولاد او هر څۀ مال حال چې لرى خرڅ
کړے شى او قرض دې ترې پوره کړے شى. ۲۶ سړے د
خپل مالِک په پښو پرېوتو او وې وئيل چې ما ته صبر وکړه،
زۀ به ستا ټول قرض خلاص کړم. ۲۷ نو د هغۀ د مالِک په
زړۀ کښې هغۀ ته رحم راغلو هغۀ هغه آزاد کړو او قرض يې
ورته ويخښلو. ۲۸ خو هر کله چې دا نوکر بهر راووتو نو د
خپلو ملګرو نوکرانو نه يو نوکر ورسره مِلاو شو په چا چې د
دۀ سل ديناره قرض وُو. هغه يې راونيوو، او په مرىٔ ورته
غلے شو او ورته يې ووئيل چې زما قرض ما ته واپس کړه.
۲۹ نو هغه ملګرے نوکر يې په پښو پرېوتو او دۀ ته يې مِنت
وکړو چې ما ته صبر وکړه، زۀ به ستا قرض تا ته واپس
کړم. ۳۰ خو هغۀ ورسره ونۀ منله او په قيدخانه کښې يې
واچولو ترڅو چې قرض واپس نۀ کړى. ۳۱ نورو نوکرانو
چې دا حال وليدلو نو ډېر خفه شول. هغوئ خپل مالِک له
لاړل او ټوله قيصه يې ورته تيره کړه. ۳۲ هغۀ دا نوکر
راوبللو او ورته يې ووئيل چې اے بد کاره، چې کله تا ما ته
مِنت وکړو نو ما درته ټول قرض ويخښلو. ۳۳ ولې په تا
کښې دومره سړيتوب نۀ وو چې په خپل ملګرى نوکر دې
داسې رحم کړے وے لکه چې ما په تا وکړو؟ ۳۴ د هغۀ
مالِک ډېر غصه شو او دے يې د قيدخانې مشر ته حواله کړو
ترڅو چې يې ټول قرض واپس کړے نۀ وى. ۳۵ کۀ چرې
تاسو خپل ورور د زړۀ د اخلاصه معاف نۀ کړئ نو زما
آسمانى پلار به هم تاسو هر يو سره داسې کوى.“

د طلاق په حقله تعليم

١٩ ١ څهٔ وخت چې عيسىٰ دا خبرې خلاصې کړې نو د
ګليل نه روان شو او د اُردن نه پورې غاړه د يهوديه علاقې ته
لاړو. ٢ ګڼ خلق ورپسې ووُ او هغهٔ هغوئ هلته روغ کړل.
٣ نو څېنې فريسيان راغلل او د آزمېښت په طور يې ترې
دا تپوس وکړو، ”ولې يو سړى ته دا روا دى چې په هره وجه
چې وى خپله ښځه طلاقه کړى؟“ ٤ هغهٔ په جواب کښې
ورته وفرمائيل چې، ”ولې تاسو دا نهٔ دى لوستى چې خالق په
اول سر کښې هغوئ نر او ښځه پيدا کړل؟ ٥ په دې وجه به
سړے خپل مور پلار پرېږدى او د خپلې ښځې سره به يو
ځائ شى، او دا دواړه به يو بدن شى. ٦ نو بيا دوئ دوه نه
خو يو بدن وى. ځکه چې خُدائ پاک دوئ يو ځائ کړى دى
نو بنى آدم دې يې هيڅکله هم نهٔ جدا کوى.“ ٧ هغوئ دا
اِعتراض وکړو چې، ”بيا موسىٰ ولې په شريعت کښې خاوند
ته دا اجازت ورکړے دے چې طلاق نامه دې وليکى او ښځه
دې پرېږدى؟“ ٨ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”موسىٰ تاسو ته د
خپلې ښځې د پرېښودو اجازت ستاسو د زړونو د سختوالى
په وجه درکړو، خو د شروع نه خبره داسې نهٔ وه. ٩ زهٔ
تاسو ته وايم چې کهٔ څوک بغېر د زناکارئ د جرم نه په بله
څهٔ وجه خپلې ښځې له طلاق ورکړى او بل وادهٔ وکړى نو
هغه زنا کوى.“ ١٠ مريدانو عيسىٰ ته ووئيل، ”کهٔ د سړى د
خپلې ښځې سره دا حال وى نو دا به ښهٔ وى چې څوک دې
بلکل وادهٔ نهٔ کوى.“ ١١ د دې په جواب کښې عيسىٰ
وفرمائيل چې، ”خبره داسې ده چې هر څوک يې نهٔ شى
منلے خو صرف هغه خلق چې خُدائ پاک ورته د زغملو

طاقت ورکړے وی. ۱۲ ځينې داسې خلق دی چې د مور د
ګېډې نه يا خو خصی پېدا دی او يا بنی آدمو خصی کړی
دی، خو ځينې داسې دی چې هغوئ خپل ځانونه د آسمان د
بادشاهۍ دپاره خصی کوی. څوک يې چې منلے شی هغه دې
ومنی.“

د حضرت عيسیٰ ماشومانو ته برکت ورکول

۱۳ يوه ورځ هغوئ عيسیٰ له ماشومان راوستل چې د برکت
دپاره لاس پرې کېږدی، خو د هغۀ مريدانو هغه خلق ورټل چا
چې راوستل. ۱۴ عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، ”ماشومان ما
ته راپرېږدئ، دوئ مۀ منع کوئ ځکه چې د آسمان بادشاهی
هم د داسې خلقو ده.“ ۱۵ بيا هغۀ خپل لاسونه د هغوئ په
سر د برکت دپاره راښکل او روان شو.

د مالدارۍ نقصان

۱۶ او بيا يو سړے عيسیٰ له راغلو او تپوس يې ترې وکړو،
”اُستاذه، زۀ داسې کومه نېکی وکړم چې د ابدی ژوندون
وارث شم؟“ ۱۷ عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”د نېکۍ په حقله ولې
تپوس کوې؟ نېک خو يواځې يو ذات دے، خو کۀ تۀ غواړې
چې ابدی ژوندون حاصل کړې نو د موسیٰ د شريعت په
حکمونو عمل کوه.“ ۱۸ هغه سړی تپوس وکړو چې، ”کوم
حُکمونه؟“ عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”قتل مۀ کوئ. زنا مۀ کوئ.
غلا مۀ کوئ. د دروغو ګواهی مۀ ورکوئ. ۱۹ د مور پلار
عزت کوئ او د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مينه
ساتئ.“ ۲۰ هغه ځوان جواب ورکړو چې، ”ما په دې ټولو

عمل کړے دے خو په ما کښې د څۀ کمے دے؟“ ۲۱
عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”کۀ ته کامِل کېدل غواړې نو لاړ شه،
خپل ټول مال حال خرڅ کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا
به تۀ آسمانی خزانې ومومې. بیا راځه، او په ما پسې شه.“
۲۲ هغه ځوان چې دا خبره واورېده نو خفه زهیر لاړو ځکه
چې هغه ډېر مالداره سړے وو. ۲۳ عیسیٰ خپلو مريدانو ته
وفرمائیل چې، ”زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې یو مالدار ته د
آسمان په بادشاهئ کښې داخلېدل ګران کار دے. ۲۴ زۀ
درته دوباره دا وایم چې د یو مالداره سړی په نسبت د خُدائ
پاک په بادشاهئ کښې داخلېدل د یو اوښ دپاره د ستنې په
سوری کښې تېرېدل آسان دی.“ ۲۵ مريدانو چې دا واورېدل
نو حق حېران شول. هغوئ تپوس وکړو، ”نو بیا به څوک
خلاصون ومومی؟“ ۲۶ خو عیسیٰ هغوئ ته وکتل او ورته
یې وفرمائیل چې، ”د بنی آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو
خُدائ پاک ته هر څۀ ممکن دی.“ ۲۷ په دې خبرې پطروس
ووئیل چې، ”ګوره مونږ خو د دې دپاره هر څۀ پرېښی دی
چې تاسو پسې روان شُو، نو هلته به زمونږ دپاره څۀ وی؟“
۲۸ عیسیٰ ورته په جواب کښې وفرمائیل، ”زۀ تاسو ته دا
وایم، هر کله چې د قیامت په ورځ اِبن آدم د خپلې لوئ په
تخت کښېنی نو تاسو چې ما پسې روان شوی یئ به هم ما
سره په دولسو تختونو کښېنئ او تاسو به د بنی اِسرائیلو د
دولسو قبیلو قاضیان شئ. ۲۹ او هر هغه چا چې زما د
خاطره ورونه، خویندې، مور پلار، اولاد، زمکه، جائیداد او
کورونه پرېښی دی هغوئ به یو په سل بیا مومی او د تل
ژوندون به بیا مومی. ۳۰ خو ډېر اول به آخر کړے شی او
آخر به اول کړے شی.“

د انګورو د باغ مزدوران

٢٠ ١ ”د آسمان بادشاهی داسې ده لکه چې د يوې
زمکې مالِک سحر وختی د کور نه ووتو، چې خپل د انګورو
باغ دپاره مزدوران ولټوی. ٢ او چې کله يې مزدورانو سره
د ورځې مزدوری مقرره کړه نو هغوئ يې کار له ولېږل. ٣
بيا کچه غرمه هغه بهر ووتو نو په بازار کښې يې يو څو
اوزګار کسان نور وليدل. ٤ هغوئ ته يې ووئيل چې ځئ د
هغه نورو مزدورانو سره د انګورو په باغ کښې کار وکړئ او
زۀ به تاسو له مناسبه مزدوری درکړم. ٥ نو هغوئ لاړل.
غرمه او ماسپښين هغه بيا بهر ووتو او هغه شان بندوبست
يې وکړو. ٦ په مازيګر کښې هغه بيا ووتو او يوه بله ډله يې
اوزګاره وليده. نو هغۀ دوئ ته ووئيل چې تاسو ولې ټوله ورځ
داسې خوشې ګرځئ او هيڅ کار نۀ کوئ؟ ٧ هغوئ ورته
ووئيل چې مونږ ته چا د څۀ کار نۀ دی وئيلی. هغۀ ورته
ووئيل چې ځئ، تاسو هم د نورو مزدورانو سره د انګورو په
باغ کښې يو ځائ شئ. ٨ چې ماښام شو نو د باغ مالِک
خپل ناظر ته ووئيل چې مزدوران راوغواړه او د هغوئ
مزدوری ورکړه، د وروستۍ قبيلې نه يې شروع کړه او په
وړومبۍ يې ختمه کړه. ٩ چا چې مازيګر کار شروع کړے
وو هغوئ ورغلل او ورته يې د پوره ورځې مزدوری ورکړه.
١٠ او چې د وړومبو مزدورانو وار راغے نو د هغوئ دا
طمع وه چې څۀ زيات به ورته مِلاو شی، خو هغوئ ته هم
هغه څۀ مِلاو شول څومره چې يې نورو له ورکړی وُو. ١١
هغوئ چې مزدوری واخسته نو د باغ مالِک ته وغوريدل چې
١٢ دې وروستنو خلقو خو يوه ګينټه کار کړے دے او مونږ
سره دې يو برابر کړل چا چې ټوله ورځ په سره غرمه د ځانه

خولې ويستې دى. ۱۳ هغۀ ورته ووئيل، زما ملګريه، ما
درسره هيڅ زياتے نۀ دے کړے. تا د ورځې په مزدورئ
راسره فېصله نۀ وه کړې څۀ؟ ۱۴ خپله مزدورى واخله او
کور ته ځه. دا زما خوښه ده چې وروستنى سړى له هم هغه
څۀ ورکړم څۀ چې مې تا له درکړى دى. ۱۵ دا زما اختيار
نۀ دے څۀ چې زۀ خپل مال څنګه ووېشم؟ تۀ په دې راته په
بد نظر ګورې چې زۀ سخى يم؟ ۱۶ دغه شان وروستنى به
اول شى او اول به آخر شى.“

د حضرت عيسىٰ د خپل مرګ په حقله په دريم ځل پېشګوئي

۱۷ عيسىٰ يروشلم ته روان وو او په لاره يې دولس مريدان
ځان له کړل او ورته يې وفرمائيل، ۱۸ ”مونږ اوس يروشلم
ته ځو او اِبن آدم به مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو ته
حواله کړے شى. هغوئ به پرې د مرګ حُکم وکړى. ۱۹ او
غېريهوديانو خلقو ته به يې حواله کړى هغوئ به ورپورې
ټوقې وکړى، په کوړو به يې ووهى او په سولئ به يې وخېژوى،
او په دريمه ورځ به هغه بيا ژوندے پورته کړے شى.“

د يعقوب او يوحنا د مور درخواست

۲۰ بيا د زبدى د زامنو مور د خپلو زامنو سره ورغله، په
سجده ورته پرېوتله او خواست يې ترې وکړو. ۲۱ عيسىٰ
ورته وفرمائيل، ”تۀ څۀ غواړې؟“ هغې ورته ووئيل چې، ”زۀ دا
غواړم چې ستا په بادشاهئ کښې دې زما دواړه زامن ستا په
ښئ لاس ته او بل ګس لاس

ته.“ ٢٢ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”تاسو چې څۀ غواړئ په
هغې نۀ پوهيږئ. کوم د مصيبتونو کنډول به چې زۀ څښم ولې
تاسو به هغه وڅښلے شئ؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”آو،
مونږ يې څښلے شُو.“ ٢٣ بيا هغۀ هغوئ ته وفرمائيل چې،
”بېشکه کوم کنډول چې زۀ څښم، تاسو به يې وڅښئ خو دا
زما په اختيار کښې نۀ دی چې خپل ښی او ګس لاس ته
څوک کښېنوم، دا د هغه چا په برخه دی چې زما پلار ورته
مقرر کړی دی.“ ٢٤ کله چې هغه نورو لسو مريدانو دا
واورېدل نو هغوئ د هغه دوو وروڼو نه خفه شول. ٢٥ خو
عیسیٰ هغوئ راوبلل او ورته يې وفرمائيل چې، ”تاسو ته پته
ده چې په دُنيا کښې د غېر يهودی قومونو حاکمان خپل خلق
د قابو لاندې ساتی او د هغوئ اميران په هغوئ خپل رُعب
استعمالوی. ٢٦ خو په تاسو کښې دې داسې نۀ وی. په تاسو
کښې چې څوک مشری غواړی هغه دې ستاسو خادِم شی
٢٧ او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل غواړی
هغه دې په خپله خوښه د ټولو خادِم شی. ٢٨ ځکه چې اِبن
آدم د دې دپاره رانۀغلو چې د هغۀ خِدمت دې وکړے شی
خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خِدمت وکړی او خپل ژوند
د ډېرو دپاره فديه کړی.“

د دوو ړندو سړو بينا کول

٢٩ کله چې هغوئ د يريحو ښار نه وتل نو ډېر خلق ورپسې
روان وُو. ٣٠ د لارې په غاړه دوه ړانده ناست وُو. هغوئ
چې دا واورېدل چې عیسیٰ په دې لاره تېرېږی نو هغوئ چغې
کړې، ”اے مالِکه، د داؤد زويه، په مونږ رحم وکړه.“ ٣١
خلقو هغوئ ورټل او ورته يې ووئيل چې چپ شئ. خو هغوئ

لا نورې هم چغې زياتې کړې چې، ”مالِکه، په مونږ رحم
وکړه. اے د داؤد زويه.“ ۳۲ عيسىٰ ودرېدو او هغوئ ته يې
وفرمائيل چې، ”تاسو څۀ غواړئ چې زۀ يې ستاسو دپاره
وکړم؟“ ۳۳ هغوئ ووئيل، ”مالِکه، مونږ خپل نظر غواړُو.“
۳۴ د عيسىٰ زړۀ پرې وسوزېدو او د هغوئ سترګو له يې
لاس وروړو نو سمدستى هغوئ بينا شول او په هغۀ پسې
روان شول.

په يروشلم کښې د حضرت عيسىٰ کاميابه استقبال

۲۱ ۱ هغوئ يروشلم ته نزدې شول او کله چې دوئ د
زيتُونو په غر کښې د بيتِفګے کلى ته ورسېدل نو عيسىٰ دوه
مريدان د دې هداياتو سره ورولېږل چې، ۲ ”دې مخامخ
کلى ته ورشئ نو تاسو به يوه خره تړلې ومومئ چې خپل
کوچانړے به ورسره وى. هغه پرانيزئ او ما له يې راولئ. ۳
کۀ څوک درته څۀ وائى نو ورته ووايئ چې دا د مالِک په کار
دى او هغه به يې تاسو سره سمدستى راپرېږدى.“ ۴ دا د
هغې پېشګويئ پوره کول دى چې په کښې وئيلے شوى دى
چې، ۵ ”صيون لور ته ووايئ چې ګوره، ستا بادشاه
درروان دے، څوک چې حليم دے، په خرۀ سور، په
کوچانړے يعنې په کوچى باندې.“ ۶ مريدان لاړل او هغه څۀ
يې وکړل چې عيسىٰ ورته فرمائيلى وُو. ۷ خره او د هغې
کوچانړے يې راوستل، هغوئ خپلې جامې پرې واچولې او هغه
پرې سور شو. ۸ ګڼو خلقو خپلې جامې د هغۀ په لاره
کښې وغوړولې او ځينې خلقو د ونو څانګې راماتې کړې او
لاره يې ورته ښائسته کړه. ۹ او بيا کومه ډله چې ورنه

ورانديې وروستو روانه وه هغوئ ټولو دا چغې وهلې، "مبارک
دې وی د داؤد د زوئ. مبارک دے هغه څوک چې د مالِک
خُدائ په نامه راځی. په آسمان کښې دې په هغهٔ مبارکی
وی." ١٠ کله چې عيسىٰ يروشلم ښار ته ورننوتو نو ټول
ښار کښې بلوه جوړه شوه او تپوس يې وکړو چې، "دا څوک
دے؟" ١١ او ګڼې ورته جواب ورکړو چې، "د ګليل د
ناصرت نه دا عيسىٰ پېغمبر دے."

د خُدائ د کور پاکول

١٢ عيسىٰ بيا د خُدائ کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې
د خُدائ په کور کښې يې سوداګری کوله، وشړل او د
صرافانو تختې او د کونترو د خرڅوونکو کُرسىٔ يې نسکورې
کړې، ١٣ او ورته يې وفرمائيل چې، "صحيفې وائی چې زما
کور به د دُعا کور بللے شی، خو تاسو ترې د ډاکوانو اډه
جوړه کړې ده." ١۴ او د خُدائ په کور کښې ورته ړاندهٔ او
شل خلق راغلل او هغوئ يې روغ کړل. ١۵ اِمامانو او د
شرعې عالمانو چې دا حيرانونکی معجزې وليدلې چې هغهٔ
وکړلې او د خُدائ په کور کښې چې د ماشومانو چغې
واورېدې چې، "مبارک دې وی د داؤد زوئ،" نو دوئ خفه
ؤو. ١۶ نو هغهٔ ته يې ووئيل چې، "دا ماشومان چې څهٔ
وائی، تهٔ يې اورې؟" عيسىٰ جواب ورکړو چې، "آو، زهٔ يې
اورم. ولې تاسو صحيفې نهٔ دی لوستلی چې، د ورو او تی
رودونکو خولهٔ دې ته جوړه کړه چې ستا ثنا ووائی." ١٧ بيا
د دوئ نه رُخصت شو او د ښار نه بهر بيتِعنياه ته لاړو او
هلته يې شپه تيره کړه.

د اینځر په ونې لعنت

۱۸ بل سحر چې عیسیٰ ښار ته راتلو نو اوږے شو. ۱۹ د
لارې په غاړه یې د اینځر یوه ونه ولیده او هغې له ورغلو خو د
پاڼو نه بغیر یې په کښې هیڅ ونهٔ موندل. هغهٔ ونې ته وفرمائیل
چې، ”تهٔ دې پس د دې نه تل تر تله شنډه یې.“ او ونه په هغه
ټکی اوچه شوه. ۲۰ مریدان په دې ننداره حیران شول.
هغوئ تپوس وکړو چې، ”دا لا څهٔ چل دے؟ دا د اینځر ونه
څنګه داسې سمدستی اوچه شوه؟“ ۲۱ عیسیٰ ورله جواب
ورکړو چې، ”زهٔ تاسو ته رښتیا وایم کهٔ چرې ستاسو ایمان
کامِل وی او شک نهٔ کوئ نو تاسو به هم هغه څهٔ وکړئ کوم
چې د اینځر د ونې سره وشول، خو لا د دې نه هم زیات. کهٔ
تاسو دې غرهٔ ته ووایئ چې د دې خپل ځایه اوچت شه او
سمندر کښې وغورزیږه، نو څهٔ چې تاسو وایئ هغه شان به
وشی. ۲۲ کومه دُعا چې تاسو په ایمان وغواړئ نو هغه به
ټوله قبوله شی.“

د حضرت عیسیٰ د اختیار په حقله تپوس

۲۳ عیسیٰ د خُدائ کور ته ننوتو او کله چې یې تعلیم ورکولو
نو مشر اِمام او د قوم مشران ورله راغلل او دا سوال یې ترې
وکړو چې، ”تهٔ دا کارونه په کوم اختیار کوې او دا اختیار تا
له چا درکړے دے؟“ ۲۴ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”زهٔ هم
ستاسو نه یو تپوس کوم، تاسو یې جواب راکړئ نو زهٔ به هم
تاسو ته دا وښایم چې په کوم اختیار زهٔ دا کارونه کوم. ۲۵
د یحییٰ بپتسمه د آسمان د لورې وه او کهٔ د انسان نه؟“ په
دې هغوئ د یو بل سره په بحث شول چې، ”کهٔ مونږ دا ووایو

چې د آسمان نه، نو هغه به راته ووائي چې بيا تاسو په هغهٔ ايمان ولې رانهٔ وړو؟ ۲۶ او کهٔ دا ووايو چې د انسانانو د لورې وه، نو هسې نه چې خلق مو ونيسي ځکه چې هغوئ ټول دا مني چې يحيىٰ نبي وو.“ ۲۷ نو هغوئ جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نهٔ يُو.“ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ”بيا به زهٔ هم دا درته ونهٔ وايم چې زهٔ په کوم اختيار دا کارونه کوم.

د دوو زامنو مِثال

۲۸ خو تاسو په دې حقله څهٔ خيال کوئ چې د يو سړي دوه زامن وُو. هغه اول مشر له ورغلو او ورته يې ووئيل چې زويه، لاړ شه او نن د انګورو په باغ کښې کار وکړه. ۲۹ هلک ورته جواب ورکړو چې پلاره، زهٔ نهٔ ځم، خو وروستو هغه پښېمانه شو او لاړو. ۳۰ بيا پلار کشر زوئ له ورغلو او ورته يې هم هغه شان ووئيل. خو هغهٔ جواب ورکړو چې زهٔ به لاړ شم، خو هغه باغ ته لا نهٔ ړو. ۳۱ په دواړو کښې کوم يو د پلار په رضا کار وکړو؟“ هغوئ ووئيل چې، ”مشر.“ بيا عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې محصولچيان او کنجرې به هم د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې ستاسو نه مخکښې داخليږي. ۳۲ ځکه چې کله چې يحيىٰ تاسو ته د سمې لارې د ښودلو دپاره راغلو نو تاسو پرې يقين ونهٔ کړو، خو محصولچيانو او کنجرو پرې ايمان راوړو. خو سره د دې چې تاسو دا وليدل، تاسو پښېمانه نهٔ شوئ او هغه مو ونهٔ منلو.

د انګورو باغ او د زميندارانو مِثال

۳۳ یو بل مِثال واورئ، یو زمیندار وو چې د انګورو باغ یې
ولګولو، ګېرچاپېره یې دېوال ترې تاو کړو او په کښې یې د
انګورو دپاره لنګرئ ولګوله او د څوکیدارئ دپاره یې په کښې
یو برج جوړ کړو او بیا یې زمیندارانو له په اجاره ورکړو او
بل مُلک ته لاړو. ۳۴ کله چې د مېوې موسم راغلو هغهٔ یو
نوکر اجاره دارو له ورولېږلو چې د هغوئ نه د هغهٔ د پېداوار
برخه وصول کړی. ۳۵ خو هغوئ د هغهٔ نوکران ونیول، یو
یې ووهلو، دویم یې مړ کړو او دریم یې سنګسار کړو. ۳۶ بیا
هغهٔ نور نوکران ورولېږل، دا ځل زیات کسان وُو او هغوئ
ورسره هم هغه سلوک وکړو. ۳۷ په آخر کښې یې خپل زوئ
په دې خیال ورولېږلو چې ګنې زما د زوئ خاطر خو به
وکړی. ۳۸ خو چې زمیندارو د دهٔ زوئ ولیدو نو یو بل ته یې
ووئیل چې هم دغه وارث دے، راځئ چې مړ یې کړُو او
میراث به یې زمونږ شی. ۳۹ او هغه یې راونیوو د انګورو د
باغ نه یې بهر وغورزولو او مړ یې کړو. ۴۰ کله چې د
انګورو د باغ مالِک راشی نو هغه به د دې زمیندارو سره څهٔ
سلوک وکړی؟“ ۴۱ هغوئ جواب ورکړو چې، ”هغه به دا
بدکاری په خراب مرګ ووژنی او باغ به نورو زمیندارو له په
اجاره ورکړی، څوک چې به په موسم کښې د دهٔ د مېوې
برخه پوره پوره ورکوی.“ ۴۲ بیا عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل
چې، ”تاسو چرې په صحیفو کښې دا نهٔ دی وئیلی چې، ”کوم
کاڼے چې کِلکارانو رد کړو، هم هغه د ګوټ سر کاڼے شو.
دا د مالِک خُدائ له خوا وشو، او دا زمونږ په نظر کښې
عجیبه ښکاری.“ ۴۳ ځکه زهٔ تاسو ته وایم چې د خُدائ پاک
بادشاهی به تاسو نه واخستے شی او هغه قوم له به ورکړے
شی څوک چې یې پوره مېوه ورکوی. ۴۴ هر څوک چې د

دي کاڼي سره تيندک وخوري هغه به ټوټې ټوټې شي، او کۀ په چا دا راپرېوځي نو هغه به ريز مريز کړي.“ ﴿۴۵﴾ کله چې مشرانو اِمامانو او فريسيانو دا مثالونه واورېدل نو هغوئ پوهه شول چې دا ټول مثالونه په هغوئ پورې دي. ﴿۴۶﴾ هغوئ غوښتل چې دے گرفتار کړي خو د خلقو نه يرېدل ځکه چې هغوئ عيسىٰ نبى گڼلو.

د وادۀ د مېلمستيا مِثال

۲۲ ﴿۱﴾ بيا عيسىٰ هغوئ ته په مِثالونو کښې وفرمائيل، ﴿۲﴾ ”د آسمان بادشاهى د هغه بادشاه په شان ده چې د خپل زوئ د وادۀ د روټۍ بندوبست يې کړے وو. ﴿۳﴾ خو کله چې هغۀ خپل نوکران رابللے شوو مېلمنو پسې ولېږل نو هغوئ رانۀ غلل. ﴿۴﴾ هغۀ بيا نور نوکران ورپسې ولېږل او ورته يې ووئيل چې رابللے شوو خلقو ته دا ووايئ چې دا روټۍ ما ستاسو دپاره کړې ده. ما خپل غوَيان او ځاربۀ څاروى ستاسو دپاره حلال کړي دي، هر څۀ تيار دي، د وادۀ روټۍ له راشئ. ﴿۵﴾ خو هغوئ يې هيڅ پرواه ونۀ کړه، يو خپل پټى ته لاړو او بل خپلې سوداگرۍ پسې لاړو. ﴿۶﴾ او نورو د هغۀ نوکران ونيول، بې‌عزته يې کړل او وې وژل. ﴿۷﴾ بادشاه غصه شو، هغۀ د هغه قاتلانو د وژلو دپاره فوج ولېږلو او د هغوئ ښار يې وسوزولو. ﴿۸﴾ بيا هغۀ خپلو نوکرانو ته ووئيل، د وادۀ روټۍ تياره ده خو کوم مېلمانۀ چې ما رابللى وُو هغوئ د دې عزت لائق نۀ وُو. ﴿۹﴾ لويو لارو او چوکونو ته لاړ شئ او هر څوک چې بيا مومئ د روټۍ دعوت ورکړئ. ﴿۱۰﴾ نوکران بازار ته ووتل او ښۀ او بد ټول يې راوبلل او دغه

شان د مېلمنو نه هال ډک شو. (۱۱) خو څۀ وخت چې
بادشاه راغلو چې مېلمانۀ ووينی نو هغۀ وکتل چې يو سړی د
وادۀ مناسبې جامې اچولې نۀ وې. (۱۲) بادشاه ورته ووئيل
چې زما ملګريه، تۀ د وادۀ د جامو نه بغېر دلته څنګه راغلې؟
هغۀ سره هيڅ جواب نۀ وو. (۱۳) نو بادشاه خپلو خادِمانو ته
ووئيل چې د دۀ لاس او پښې وتړئ او بهر په تيارۀ کښې يې
وغورزوئ، هغه ځائ چې ژړا او د غاښونو چيچل به په کښې
وی. (۱۴) ځکه چې رابلل شوی خو ډېر دی، خو غوره شوی
لږ دی.“

د روم قيصر له ماليه ورکول

(۱۵) بيا فريسيان لاړل او په خپلو کښې يې منصوبه جوړه
کړه چې هغه څنګه په خپلو خبرو کښې راګېر کړُو. (۱۶)
هغوئ خپل ځينې مريدان د هيروديوس د طرفدارانو سره
عيسیٰ له ورولېږل، هغوئ ورته ووئيل چې، ”اُستاذه، مونږ
خبر يُو چې تۀ يو رښتينے سړے يې او د هيچا طرفداری نۀ
کوې، کۀ هغه هر څوک هم وی، خو تۀ د خُدائ پاک د لارې
تعليم په رښتيا سره ورکوې. (۱۷) مونږ ته په دې حقله خپله
فيصله راکړه چې ولې مونږ ته دا روا دی چې د روم قيصر له
محصُول ورکړو او کۀ نه؟“ (۱۸) خو عيسیٰ د هغوئ په
سازش پوهه وو او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”اے مُنافقانو،
تاسو ما ولې راګېروئ؟ (۱۹) تاسو ما ته د محصُول سکه
وښايئ.“ هغوئ د سپينو زرو يوه سکه ورته ورکړه. (۲۰)
عيسیٰ تپوس وکړو چې، ”دا د چا تصوير دے او د چا نوم
پرې ليکلے دے؟“ (۲۱) هغوئ جواب ورکړو چې، ”د
قيصر.“ هغۀ دوئ ته وفرمائيل، ”څۀ چې د قيصر وی، هغه

قیصر له او څهٔ چې د خُدائ پاک وی، هغه خُدائ پاک له
ورکوئ." ۲۲ په دې جواب هغوئ حق حېران شول او هغه
يې پرېښودو او ترې روان شول.

د قیامت په حق کښې تپوس

۲۳ هم په دغه ورځ ځینې صدوقیان څوک چې د قیامت نه
منکر دی هغهٔ له راغلل او هغهٔ نه يې دا تپوس وکړو چې، ۲۴
"اُستاذه، موسیٰ مونږ ته دا ښودلی دی چې کهٔ د چا ورور مړ
شی او ښځه يې پاتې شی او بچی يې نهٔ وی نو بل ورور دې
هغه کونډه وادهٔ کړی او د هغهٔ نسل دې پیدا کړی. ۲۵ نو
اوس اووهٔ وروڼه وُو، وړومبی وادهٔ وکړو او بې‌اولاده مړ شو.
د هغهٔ اولاد نهٔ وو، نو د هغهٔ ښځه د هغهٔ ورور ته پاتې شوه.
۲۶ دغه شان بیا دویم، درېم تر دې چې خبره تر اوومه
پورې ورسېده. ۲۷ آخر هغه ښځه هم مړه شوه. ۲۸ نو دا
راته ووایه چې د قیامت په ورځ به دغه ښځه د چا وی، ځکه
چې ورسره ټولو وادهٔ کړے وو؟" ۲۹ عیسیٰ جواب ورکړو
چې، "تاسو په غلطه يئ ځکه چې نهٔ خو تاسو په صحیفو
پوهېږئ او نهٔ د خُدائ پاک په قدرت خبر يئ. ۳۰ ځکه چې
په قیامت کښې به ښځې او سړی يو بل سره وادهٔ نهٔ کوی.
هغوئ به د آسمان د فرښتو په شان وی. ۳۱ خو د مړو د بیا
راژوندی کېدو په حقله تاسو د خُدائ پاک هغه قول نهٔ دے
لوستلے چې خُدائ په خپله فرمائیلی دی چې، ۳۲ "زهٔ د
اِبراهیم خُدائ پاک، د اِسحاق خُدائ پاک او د یعقوب خُدائ
پاک یم." هغه د مړو خُدائ پاک نهٔ دے خو د ژوندو خُدائ
پاک دے." ۳۳ خلقو د هغهٔ خبرې واورېدلې او د هغهٔ په
تعلیم حېران شول.

په شريعت کښې د ټولو نه لوئ حکم

۳۴ فريسيان چې په دې خبر شول چې عيسیٰ د صدوقيانو
خولې بندې کړې دی نو راغونډ شول. ۳۵ د هغوئ يو عالم د
آزمېښت دپاره دا تپوس وکړو، ۳۶ ”اُستاذه، په شريعت
کښې د ټولو نه لوئ حکم کوم يو دے؟“ ۳۷ هغهٔ ورله جواب
ورکړو چې، ”د مالِک خپل خُدائ پاک سره په پوره زړهٔ، په
پوره ځان او په پوره عقل سره مينه ساتئ. ۳۸ دا د ټولو نه
لوئ او اول حکم دے. ۳۹ او دويم حکم هم په دې شان دے
چې، د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ.
۴۰ د شريعت او د نبيانو د تعليم ټول بنياد په دې دواړو
حکمونو دے.“

د داؤد د نسل په حقله تپوس

۴۱ عيسیٰ د راجمع شوو فريسيانو نه تپوس وکړو چې، ۴۲
”تاسو د مسيح په حقله څهٔ وايئ؟ هغه د چا زوئ دے؟“
هغوئ جواب ورکړو چې، ”د داؤد زوئ دے.“ ۴۳ هغهٔ ورته
وفرمائيل چې، ”داؤد بيا څنګه هغهٔ ته د روحُ القُدس په الهام
کښې مالِک وائی؟ ۴۴ ځکه چې هغه وائی، ”مالِک زما مالِک
ته وفرمائيل چې زما ښی لاس ته کښېنه، ترڅو چې زهٔ ستا
دشمنان ستا د پښو لاندې نهٔ کړم.“ ۴۵ کهٔ چرې داؤد ورته
مالِک وائی نو بيا هغه د داؤد زوئ څنګه کېدے شی؟“ ۴۶
يو کس هم د هغهٔ په جواب څهٔ ونهٔ وئيل او د دې ورځې نه
پس هيچا هم د هغهٔ نه د تپوس کولو همت ونهٔ کړو.

د حضرت عیسیٰ د فریسیانو او د شرعې د عالمانو ملامته کول

۲۳ ۱ عیسیٰ بیا خپلو مریدانو او خلقو ته داسې خبرې
وکړې چې ۲ ”د شرعې عالمان او فریسیان د موسیٰ په
ګدیٔ ناست دی، ۳ نو هر څهٔ چې دوئ تاسو ته وائی هغه
کوئ د هغوئ خبرو ته غوږ نیسئ، خو د هغوئ په شان
کارونه مهٔ کوئ ځکه چې دوئ وائی یو څهٔ او کوی بل څهٔ.
۴ دوئ مذهبی درانهٔ پیتی تړی او د خلقو په اوږو یې باروی
خو دا نهٔ غواړی چې یو ته د اوچتولو دپاره خپله ګوته هم
وروړی. ۵ دوئ چې هر څهٔ کوی دا د خلقو د لیدو دپاره
کوی. هغوئ خپل تعویذونه غټ جوړوی او د خپلو چوغو
زونډی لویوی. ۶ دوئ په دعوت کښې خاص ځایونه
خوښوی او په عبادتخانو کښې د مشرئ کُرسیٔ، ۷ او په
بازارونو کښې د عزت په سلامونو ډېر خوشحالیږی چې د
اُستاذ په نامه یاد شی. ۸ خو تاسو ته دې څوک اُستاذ ونهٔ
وائی ځکه چې ستاسو خو یو اُستاذ شته او تاسو ټول ورونړه
یئ. ۹ په دې دُنیا کښې هیچا ته پلار مهٔ وایئ ځکه چې
ستاسو خو یو پلار شته او هغه په آسمان کښې دے. ۱۰ او
تاسو ته دې څوک اُستاذ ونهٔ وائې ځکه چې ستاسو یو اُستاذ
شته او هغه مسیح دے. ۱۱ په تاسو کښې دې د ټولو نه لوئ
ستاسو خادِم وی. ۱۲ او هر هغه څوک چې ځان اوچتوی،
هغه به عاجز کړے شی او هر هغه څوک چې ځان عاجز
کړی، هغه به اوچت کړے شی.

د حضرت عیسیٰ په مُنافقانو پابندی

۱۳-۱۴ خو په تاسو دې افسوس وی، اے د شرعې عالمانو،
فریسیانو ځکه چې سخته سزا ستاسو دپاره مقرر شوې ده.
اے مُنافقانو، ځکه چې تاسو د آسمان د بادشاهۍ دروازې د
خلقو دپاره بندوئ. او تاسو نۀ په خپله په کښې ورننوځئ او
نۀ ورته نور خلق پرېږدئ. ۱۵ اے د شرعې عالمانو،
فریسیانو، مُنافقانو، ځکه چې تاسو په زمکه او سمندر سفر
کوئ د دې دپاره چې یو کس خپل دین ته راواړوئ او کله
چې هغه راواړوئ نو تاسو هغه د خپل ځان نه دوه چنده
دوزخی جوړ کړئ لکه څنګه چې تاسو یئ. ۱۶ اے ړندو
لاربښودونکو، په تاسو دې افسوس وی، ځکه چې تاسو وایئ
چې کۀ څوک د خُدائ په کور قسم وخوری نو دا څۀ خبره نۀ
ده، خو کۀ چرته یو کس د هغۀ په سرو زرو قسم وخوری، نو
هغه د خپل قسم پابند دے. ۱۷ اے ړندو کم عقلو، په دې
دواړو کښې کوم څیز اهم دے، سرۀ زر او کۀ د خُدائ کور
چې سرۀ زر هم پاکوی؟ ۱۸ یا تاسو دا وایئ کۀ څوک په
قربانګاه قسم وخوری نو هیڅ خبره نۀ ده، خو کۀ څوک د
قربانګاه په شکرانې قسم وخوری نو هغه به پابند وی. ۱۹
اے ړندو، کوم څیز زیات اهم دے، شکرانه کۀ هغه قربانګاه
چې شکرانه هم پاکوی؟ ۲۰ نو هرکله چې څوک په قربانګاه
قسم خوری نو هغه په قربانګاه او د هغې په شکرانو دواړو
قسم خوری. ۲۱ څوک چې د خُدائ په کور قسم خوری، نو
هغه په هغۀ او څوک چې هلته اوسی، په دواړو قسم خوری.
۲۲ او څوک چې په آسمان قسم خوری نو دا داسې دی لکه
چې هغه د خُدائ پاک په تخت او د خُدائ په ذات باندې قسم

خوری. ۲۳ اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، مُنافقانو، په
تاسو افسوس چې تاسو خو د پودينې د کاړو او د زيرې
لسمه حِصه ورکوئ خو د شريعت معتبرې خبرې لکه
اِنصاف، رحم او وفادارى مو پرېښې ده. په اصل کښې په
کار دا وُو چې تاسو په دې هم عمل کولے او هغه مو هم نۀ
پرېښودلے. ۲۴ اے ړندو لاربښودونکو، تاسو خو اوبۀ د
ماشى دپاره چاڼ کوئ خو اوښ لواړ تېروئ. ۲۵ اے د
شرعي عالمانو، فريسيانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس. تاسو
خو د کنډول او رکېبۍ بهر مخ وينځئ خو دننه مو هغه د لوټ
او د خود غرضۍ د مال نه ډک کړى وى. ۲۶ اے ړندو
فريسيانو، اول د دننه نه کنډول او رکېبۍ وينځئ، نو بهر نه به
هم وينځلے شى. ۲۷ اے د شرعي عالمانو، فريسيانو،
مُنافقانو، په تاسو افسوس. ستاسو مِثال د هغه قبرونو دے
چې بهر سپين کړى او ښائسته ښکارى خو دننه د مړو د
هډوکو او د نورې ګندګۍ نه ډک وى. ۲۸ دغه حال ستاسو
هم دے، په ظاهره خو تاسو صادقان ښکارئ، خو د دننه د
منافقت او بې‌شرعي کارونو نه ډک يئ.

د حضرت عيسىٰ پېشګوئي د مُنافقانو د سزا په حقله

۲۹ اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، مُنافقانو، په تاسو
افسوس چې تاسو د نبيانو زيارتونه جوړَوئ او د صادقانو
قبرونه سينګاروئ ۳۰ او دا وايئ چې کۀ چرې مونږ د خپل
پلار نيکۀ په زمانه کښې ژوندى وے نو د نبيانو په قتلولو کښې
به شريک شوى نۀ وُو. ۳۱ دغسې تاسو په ځان ګواهى کوئ

چې تاسو د هغو خلقو زامن يئ چا چې نبيان وژلی وُو. ۳۲
نو ځئ او د خپل پلار نيکۀ نيمګړے کنډول ډک کړئ. ۳۳
اے مارانو او د مارانو بچو، تاسو به د دوزخ د سزا نه څنګه
خلاص شئ؟ ۳۴ ځکه زۀ تاسو ته نبيان، هوښياران او د
خُدائ پاک د لارې عالمان درلېږم نو په تاسو کښې به ځينی
مړۀ کړی، ځينې به په سولۍ کړی او ځينې به په خپلو
عبادتخانو کښې په کوړو ووهی او د يو ښار نه به يې بل ښار
ته وشړی. ۳۵ دغه شان به په زمکه د ټولو صادقانو د توئ
شوې وينې ذمه واری ستاسو په غاړه وی، د بېګناه هابيل نه
د برکياه د زوئ زکرياه تر وينې پورې، څوک چې تاسو د
خُدائ د کور او قربانګاه په مينځ کښې مړ کړو. ۳۶ زۀ
تاسو ته رښتيا وايم، چې دې پيړۍ ته به د دې ټولو سزا
ملاويږی.

د حضرت عيسیٰ يروشلم دپاره خفګان کول

۳۷ اے يروشلمه، اے د يروشلم ښاريې چې تۀ نبيان وژنې
او رسولان سنګسارويې کوم چې تا ته رالېږلے شوی دی. ما
څو ځله دا ارمان وکړو چې ستا بچی راغونډ کړم، داسې لکه
چې چرګه خپل بچی د وزرو لاندې راغونډوی، خو تا دا نۀ
غوښتل. ۳۸ او اوس وګوره، هغه دے ستاسو کور خوشې
او شاړ پاتې کيږی. ۳۹ خو بېشکه زۀ تاسو ته دا وايم چې
تاسو به تر هغه وخته ما ونۀ وينئ ترڅو چې دا ونۀ وايئ چې،
مبارک دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په نوم راځی.“

د حضرت عيسیٰ د خُدائ د کور د بربادۍ پيشګوئي

۲۴ ① عيسیٰ د خُدائ د کور نه په وتو وو چې مريدان
يې ورنزدې شُو او د خُدائ د کور عمارت يې ورته په ګوته
کړو. ② هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”دې ټولو آبادو ته
وګورئ، زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دلته به يو کاڼے هم د بل
دپاسه پاتې نۀ شی او ټول به ونړولے شی.“

د مشکلاتو شروع کېدل

③ څۀ وخت چې عيسیٰ د زيتُونو په غرۀ ناست وو نو
مريدان يې ورغلل چې د هغۀ سره په پرده کښې خبرې
وکړی. هغوئ ووئيل، ”مونږ ته دا وښايه چې دا هر څۀ به کله
وشی او ستا د راتلو او د قيامت د ورځې نښه به څۀ وی؟“
④ عيسیٰ جواب ورکړو، ”پام کوئ چې څوک مو بې لارې
نۀ کړی. ⑤ څکه چې ډېر به زما په نوم راشی او دعویٰ به
کوی چې زۀ مسيح يم، او ډېر خلق به بې لارې کړی. ⑥
داسې وخت به راشی چې تاسو به په خپل خواوشا کښې د
جنګونو چغې او سورې او د جنګونو خبر به اورئ، خو
ګورئ تاسو مۀ وار خطا کېږئ څکه چې داسې څيزونه به
ضرور پيښيږی خو آخر وخت به لا نۀ وی راغلے. ⑦
قومونه به د قومونو سره په جنګ وی، بادشاهئ به د بادشاهئ
سره، په ډېرو ځايونو کښې به زلزلې او قحطونه راځی. ⑧
خو دا ټولې خبرې به لکه د لنګون د دردونو د شروع کېدو په
شان وی. ⑨ تاسو به بيا د تنګسيا او د مرګ دپاره حواله
شئ او ټول قومونه به زما د نوم په سبب تاسو سره کينه
کوی. ⑩ په دغه وخت کښې به ډېر تيندک وخوری او د يو

بل مُخبری به کوی او د یو بل سره به کینه کوی. ۱۱ ډېر
دروغژن نبیان به راپورته شی او ډېر خلق به بېلارې کړی.
۱۲ او چې بېشرعې کارونه زیات شی نو د خلقو به د یو بل
سره مینه ختمه شی. ۱۳ خو هغه څوک چې تر آخره قائم
پاتې شی هغه به بچ شی. ۱۴ او په ټوله دُنیا کښې به د
بادشاهۍ زېرے خور شی او د ټولو قومونو دپاره به ګواهی
شی او بیا به قیامت وی.

لوئ افت

۱۵ یوه ورځ راتلونکی ده هر کله چې تاسو د دانیال د
پېشګویۍ په مطابق په مقدس ځائ کښې هغه پلیت بُت چې
تباهی راولی ولاړ ووینئ، (لوستونکی دې پرې پوهه شی) ۱۶
نو هغه څوک چې په یهودیه کښې دی غرونو ته دې وتښتی.
۱۷ کهٔ څوک د چت دپاسه وی هغه دې د سامان اوچتولو
دپاره ښکته نهٔ راکوزېږی. ۱۸ او څوک چې په پټو کښې وی
هغه دې د خپلې چُوغې راخستلو دپاره نهٔ واپس کېږی. ۱۹
افسوس دے په هغه ښځو چې په دغه ورځو کښې اُمیدوارې
وی او په هغوئ چې بچو له سینه ورکوی. ۲۰ دُعا کوئ چې
ستاسو تېښته نهٔ خو په ژمی کښې او نهٔ د سبت په ورځ
راشی. ۲۱ ځکه چې هغه به د لوئ مصیبت ورځ وی. داسې
وخت د دُنیا د شروع نه تر اوسه لا نهٔ دے راغلے او نهٔ به بیا
چرته راشی. ۲۲ کهٔ هغه د تکلیف ورځې لنډې کړے شوې نهٔ
وې نو هیڅ یو بشر به هم بچ شوے نهٔ وے، خو د خُدائ پاک
د غوره شوو د خاطره به هغه ورځې لنډې کړے شی. ۲۳ او
کهٔ بیا تاسو ته په دغه وخت کښې څوک دا ووائی چې
وګورئ مسیح دلته دے یا هلته دے، نو باور پرې مهٔ کوئ.

۲۴ دروغژن مسیحیان او دروغژن نبیان به راښکاره شی او لوئې معجزې او نښې به ښکاره کوی، او کۀ ممکن وی نو غوره شوی خلق به بې لارې کړی. ۲۵ ګورئ، ما تاسو د دې د کېدو نه مخکښې خبردار کړئ. ۲۶ کۀ هغوئ تاسو ته ووائی چې هغه هلته په بیابان کښې دے نو هغۀ پسې بهر مۀ ځئ، او کۀ هغوئ ووائی چې هغه دننه په کوټه کښې دے نو باور پرې مۀ کوئ. ۲۷ لکه څنګه چې برېښنا د مشرق نه تر مغرب پورې رسی دغه شان به د اِبن آدم راتلل وی. ۲۸ چرته چې مرداره وی هلته به ټپوسان راټولېږی.

د اِبن آدم دوباره راتلل

۲۹ او هر کله چې د دغه ورځو تنګسیا تیره شی نو
"سمدستی به نمر تور شی او د سپوږمۍ رڼا به ورکه شی، ستوری به د آسمان نه راپرېوځی او آسمانی طاقتونه به ولړزولے شی." ۳۰ بیا به په آسمان کښې د اِبن آدم د راتلو نښه ښکاره شی، د دُنیا ټول قومونه به ژړا انګولا کوی او هغوئ به اِبن آدمووینی چې د آسمان په وریځو کښې به د قدرت او د ډېرې لویئ سره راځی. ۳۱ او هغه به خپلې فرښتې د بیګل په لوئ آواز سره راولېږی او هغوئ به د څلورو طرفونو نه، یعنې د آسمان د یو سر نه تر بله سره، غوره شوی خلق راټول کړی.

د اینځر د ونې مِثال

۳۲ د اینځر د ونې نه سبق واخلئ. هر کله چې د هغې نازکې څانګې غوټۍ ونیسی او پاڼې وکړی نو تاسو پوهه شئ چې

اوړے په راتلو دے. (۳۳) هم دغه شان چې تاسو دا ټولې نښې
ووینئ نو تاسو پوهه شئ چې هغه نزدې دے او په دروازه
کښې ولاړ دے. (۳۴) زۀ تاسو ته دا وایم چې دا موجوده پیړۍ
به تر هغې ختمه نۀ شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونۀ شی.
(۳۵) زمکه او آسمان به فنا شی خو زما کلام به هیچرې فنا نۀ
شی.

نامعلومه ورځ او وخت

(۳۶) خو د هغې ورځې او ساعت هیچا ته پته نشته، نۀ خو د
آسمان فرښتو ته پته شته او نۀ زوئ ته، خو یو پلار پرې خبر
دے. (۳۷) لکه څنګه چې د نوح په ورځو کښې وشول نو دغه
شان به د اِبن آدم په راتلو هم وشی. (۳۸) په هغه ورځو کښې
چې د سېلاب د راتلو نه اول وُو هغوئ خوړل، څښل، ودونه
یې کول او ودونه یې ورکول، تر هغې ورځې پورې چې نوح په
کشتۍ کښې ننوتلو. (۳۹) او دوئ تر هغې هیڅ خبر نۀ وُو ترڅو
چې سېلاب رانۀ غلو او دوئ یې لاهو نۀ کړل. دغه شان به د
اِبن آدم په راتلو هم وی. (۴۰) نو هغه وخت به دوه کسان په
پټی کښې وی، یو به بوتلے شی او بل به پرېښودلے شی. (۴۱)
دوه ښځې به مېچن کوی، یوه به بوتلے شی او بله به
پرېښودلے شی. (۴۲) نو بیا تاسو بیدار اوسئ، ځکه چې تاسو
په دې نۀ یئ خبر چې مالِک به په کومه ورځ راځی. (۴۳) خو
یاد ساتئ، کۀ د کور مالِک خبر وے چې غل به د شپې په
کوم وخت کښې راځی نو هغه به بیدار وے او خپل کور به
یې کنډر کېدو ته پرېښے نۀ وو. (۴۴) نو بیا تاسو هم تیار
اوسئ ځکه چې اِبن آدم به په داسې وخت کښې راځی چې
ستاسو به په خیال خاطر کښې هم نۀ وی.

وفادار يا بې‌وفا نوکر

۴۵ نو بيا وفادار او خيال ساتونکے نوکر څوک دے؟ هغه
څوک چا ته چې مالِک د کور اختيار ورکړے وى چې د کور
د نورو نوکرانو خيال ساتى او هغوئ له مناسب خوراک
ورکوى. ۴۶ بختور دے هغه نوکر چې د مالِک د راتلو په
وخت په خپل کار آخته وى. ۴۷ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې
مالِک به دۀ له د خپل ټول مال واک اختيار ورکړى. ۴۸ خو
کۀ هغه بد نوکر د خپل ځان سره داسې ووائى چې، بويه چې
زما مالِک راځى، ۴۹ او بيا د نورو نوکرانو په وهلو لاس
پورې کړى او په خوړلو او څښلو آخته وى او په نشه کښې
وى، ۵۰ نو مالِک به يې په داسې ورځ راشى چې د دۀ په
خيال خاطر کښې به نۀ وى او په داسې وخت به راشى چې
هغه به خبر هم نۀ وى، ۵۱ نو هغه به يې په وهلو ټک شين
کړى او دغه شان به يې په مُنافقانو کښې شامل کړى. چرته
چې به ژړا او د غاښونو چيچل وى.“

د لسو پېغلو مِثال

٢٥ ۱ ”په هغه وخت به د آسمان بادشاهى د لسو پېغلو
په شان وى چا چې مشعلونه واخستل چې د وادۀ د زلمى
استقبال له ورو‌ځى. ۲ پينځۀ کم عقلې وې او پينځۀ
هوښيارې. ۳ هرکله چې کم عقلو مشعلونه پورته کړل نو د
ځان سره يې تېل وانۀ خستل. ۴ خو هغه هوښيارو د ځان
سره د تېلو کوپۍ هم واخستلې. ۵ کله چې د وادۀ زلمے په
راتلو کښې ايسار شو نو هغوئ ټولو له خوب ورغلو او اودې

شوې. ۶ خو په نیمه شپه کښې چغې شوې، وګورئ د وادهٔ زلمے راغلو. راشئ چې وې ګورئ. ۷ بیا ټولې پېغلې راپاڅېدلې او خپل مشعلونه یې سم کړل. ۸ کم عقلو هوښیارو ته ووئیل چې د خپلو تېلو نه مونږ له لږ راکړئ ځکه چې زمونږ مشعلونه مرى. ۹ هغوئ ورته ووئیل چې مونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار پرې وشی، ښهٔ به دا وى چې تاسو دوکان ته لاړې شئ او ځان له تېل واخلئ. ۱۰ څهٔ وخت چې هغوئ تېلو پسې تللې وې نو د وادهٔ زلمے راغلو. کومې پېغلې چې تيارې وې هغوئ ورسره د وادهٔ مېلمستيا ته ورننوتې او ور بند شو. ۱۱ او بيا هغه نورې پينځهٔ هم واپس راغلې او چغې يې کړې، مالِکه، مالِکه، مونږ ته دروازه کولاو کړه. ۱۲ خو هغهٔ ورته جواب ورکړو، خبره دا ده چې زهٔ تاسو نهٔ پېژنم. ۱۳ ځکه بېدار اوسئ، ولې چې تاسو ته د ورځې او د وخت هيڅ پته نشته.

د درېو نوکرانو مِثال

۱۴ بيا د آسمان د بادشاهۍ مثال د هغه سړى په شان دے څوک چې په سفر تلو او نوکران يې راوبلل او خپل مال يې ورته وسپارلو. ۱۵ يو له يې د ساتلو دپاره د سرو زرو پينځهٔ تيلۍ ورکړې، دوېم له يې دوه او درېم له يې يوه، هر يو له يې د خپل قابليت په مطابق ورکړې، بيا هغه د مُلک نه روان شو. ۱۶ چا ته چې پينځهٔ تيلۍ ورکړے شوې وې هغه سمدستى لاړو او سوداګرى يې پرې شروع کړه او پينځهٔ تيلۍ يې پرې نورې وګټلې. ۱۷ او هم هغه شان چې چا ته چې دوه تيلۍ ورکړے شوې وې هغهٔ دوه نورې وګټلې. ۱۸ خو چا له چې يوه تيلۍ ورکړے شوې وه هغه لاړو او په زمکه کښې يې کنده

وکنستله او د مالِک هغه پېسې يې په کښې ښخې کړلې. ۱۹
ډېره موده پس د هغوئ مالِک واپس راغلو او د هغوئ نه يې
حساب وغوښتو. ۲۰ چا له چې يې د سرو زرو پينځۀ تيلئ
ورکړې وې، هغه راغلو او پينځۀ نورې يې ورسره کېښودې او
ورته يې ووئيل چې ګوره مالِکه، تا ما له پينځۀ تيلئ راکړې
وې، ما ورسره پينځۀ نورې وګټلې. ۲۱ مالِک ووئيل،
شاباش زما اعتبارى او ايمانداره نوکره، تا په لږ څۀ کښې
ځان اعتبارى ثابت کړو، اوس به زۀ تا د ډېر څۀ اختيارمند
کړم. راشه او د خپل مالِک په خوشحالئ کښې شريک شه.
۲۲ بيا د دوو تيلو هغه کس راغلو او وې وئيل، مالِکه، تا ما
ته دوه تيلئ سپارلې وې، ګوره، ما ورسره دوه نورې وګټلې.
۲۳ مالِک ورته ووئيل، شاباش، زما اعتبارى او ايمانداره
نوکره. تا په لږ څۀ کښې ځان اعتبارى ثابت کړو، اوس به زۀ
تا د ډېر څۀ اختيارمند کړم. راشه او د خپل مالِک په
خوشحالئ کښې شريک شه. ۲۴ بيا هغه څوک راغلو چا ته
چې يوه تيلئ ورکړے شوې وه او وې وئيل، مالِکه، ما ته پته
وه چې تۀ يو سخت سړے يې، تۀ يې هلته رېبې چرته چې دې
کَرلى نۀ وى، او هلته يې راټولوې چرته چې دې تخم نوستلے
نۀ وى. ۲۵ نو زۀ ويرېدلم، ځکه لاړم او ستا سرۀ زر مې په
زمکه کښې ښخ کړل. ګوره څۀ چې ستا وُو هغه دا دى. ۲۶
مالِک ورته ووئيل، اے بدکاره نوکره، تا ته معلومه وه چې زۀ
يې هلته رېبم چرته چې مې کَرلى نۀ وى او هلته يې راټولوم
چرته چې مې تخم نوستلے نۀ وى؟ ۲۷ نو بيا تا ته پکار وُو
چې زما پېسې دې صرافانو له ورکړے وے، نو په واپسئ به
ما هغه مال د ګټې سره حاصل کړے وو. ۲۸ هغۀ ووې چې
د دۀ نه د سرو زرو هغه تيلئ واخلئ او د لسو تيلو والا له يې

ورکړې. ۲۹ ځکه چې د چا سره چې څۀ وى هغۀ ته به نور
هم ورکړے شى تر هغې چې څۀ ترې سپوا هم شى، خو د چا
سره چې څۀ نۀ وى هغۀ نه به هغه څۀ هم واخستلے شى چې
ورسره وى. ۳۰ نو دا بېکاره نوکر تيارې ته وغورزوئ،
چرته به چې د ژړا او د غاښونو چيچل وى.

د قومونو عدالت

۳۱ هر کله چې اِبن آدم په پوره شان سره راشى او ټولې
فرښتې ورسره وى، هغه به بيا په لويئ سره په خپل آسمانى
تخت کښېنى. ۳۲ او ټول قومونه به د هغۀ په وړاندې راجمع
کړے شى هغه به خلق په دوو ډلو کښې جدا کړى لکه څنګه
چې شپونکے ګډې د چېلو نه جدا کوى. ۳۳ او هغه به ګډې
ښى لاس ته او چېلۍ ګس لاس ته کړى. ۳۴ بيا به بادشاه د
ښى لاس خلقو ته ووائى چې راځئ زما د پلار بختورو خلقو،
د بادشاهۍ وارثان شئ چې د دُنيا د پېدايښت راسې تاسو له
جوړه شوې وه په هغې کښې ورداخل شئ. ۳۵ کله چې زۀ
اوږے وم تاسو ما له خوراک راکړو، او چې تږے وم د
ښښلو دپاره مو اوبۀ راکړې، او چې مسافر وم نو تاسو خپل
کور ته بوتلم، ۳۶ او چې برېنډ وم نو تاسو په جامو پټ
کړم، کله چې زۀ ناجوړه وم نو تاسو زما خيال وساتلو او
چې په جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له راغلئ. ۳۷ نو
صادقان به جواب ورکړى، مالِکه، دا کله وُو چې مونږ تۀ
اوږے وليدلې او خوراک مو درکړو، يا تږے وې او د ښښلو
دپاره مو اوبۀ درکړې، ۳۸ او يا مسافر وې او کور ته مو
دننه کړې، برېنډ وې او د اغوستلو دپاره مو جامې درکړې؟
۳۹ مونږ تۀ کله ناروغه يا په قيد کښې ليدلے وې او ملاقات

له دې درغلی وُو؟ ۴۰ خو بادشاه به جواب ورکړی، زهٔ
تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو زما په ورونړو کښې د عاجز نه
عاجز یو کس سره هم چې څهٔ کړی دی نو زما دپاره مو کړی
دی. ۴۱ بیا به هغه هغوئ ته ووائی، څوک چې به د هغهٔ ګس
لاس ته وی، اے لعنتیانو، زما د سترګو نه اخوا شئ او هغه
تل ابدی اور ته لاړ شئ چې د شیطان او د هغهٔ د فرښتو دپاره
تیار شوے دے. ۴۲ کله چې زهٔ اوږے وم تاسو ما له
خوراک رانهٔ کړو، او چې تږے وم د څښلو دپاره مو اوبهٔ
رانهٔ کړې، ۴۳ او چې مسافر وم نو کور ته مو دننه نهٔ کړم،
چې برېنړ وم تاسو د اغوستلو دپاره جامې رانهٔ کړې، او کله
چې زهٔ ناروغه او جیل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له رانهٔ
غلئ. ۴۴ او هغوئ به هم په جواب کښې ووائی، مالِکه، دا
کله مونږ تهٔ په لوږه، تنده، مسافر، برېنړ، ناروغه یا په جیل
کښې لیدلے یې او ستاسو خِدمت مو نهٔ دے کړے؟ ۴۵ نو
هغهٔ ورته جواب ورکړو، زهٔ تاسو ته رښتیا وایم، کله چې
تاسو د دوئ نه د یو کس سره هم مدد نهٔ دے کړے، نو دا
تاسو ما سره مدد نهٔ دے کړے. ۴۶ نو بیا به هغوئ ابدی
عذاب ته ولېږلے شی، خو صادقان به د تل ژوندون حاصل
کړی.“

د حضرت عیسیٰ د قتل سازش

۲۶ ۱ کله چې عیسیٰ خپلې خبرې خلاصې کړې نو
خپلو مریدانو ته یې وفرمائیل، ۲ ”تاسو خبر یئ چې دوه
ورځې پس به د فسح اختر وی، او اِبن آدم به په سولۍ کولو
ته وسپارلے شی.“ ۳ بیا مشران اِمامان او د قوم مشران د

مشر اِمام کائفس په محل کښې جرګه شول. ۴ او هلته هغوئ دا سازش کولو چې عيسیٰ په پټه ونيسو او مړ يې کړُو. ۵ خو هغوئ ووئيل چې، ”دا دې د اختر په ورځ نۀ وی، ګنې په خلقو کښې به بلوا جوړه شی.“

د حضرت عيسیٰ په سر عطر اچول

۶ کله چې عيسیٰ د شمعون جذامی په کور کښې په بيتِ‌عنياه کښې وو، ۷ يوه ښځه راغله چې د مرمرو په عطردان کښې ورسره قيمتی خوشبويه عطر وُو، او څنګه چې هغه خوراک ته کښيناستو هغې ورله په سر عطر واچول. ۸ مريدانو چې دا وليدل نو خفه شول. هغوئ ووئيل، ”دا دې ولې ضائع کړل؟ ۹ دا خو به په ډېرو پيسو خرڅ شوې وے او پيسې به يې د چا غريبانانو په کار راغلې وے.“ ۱۰ عيسیٰ په دې خبر وو او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”تاسو دا ښځه ولې تنګوئ؟ هغې ما سره ډېر ښۀ کړی دی. ۱۱ ځکه چې غريبانان خو به تل تاسو سره وی خو زۀ به درسره تل نۀ يم. ۱۲ هغې چې دا عطر زما په بدن واچول نو زۀ يې د ښخولو دپاره تيار کړم. ۱۳ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هر چرته چې په دُنيا کښې دا زيرے خوريږی نو څۀ چې هغې وکړل نو دا به هم په دې ياديږی.“

د يهوداه اِسکريوتی مُخبری

۱۴ نو بيا يهوداه اِسکريوتی چې په هغه دولسو مريدانو کښې يو وو، مشرانو اِمامانو له لاړو، ۱۵ او ورته يې ووئيل، ”کۀ زۀ په عيسیٰ جاسوسی وکړم نو تاسو به ما له څۀ راکړئ؟“ نو هغوئ ورله ديرش د سپينو زرو سيکې ورکړې. ۱۶ د هغه

وخت نه پس هغه د مخبرۍ د موقعې په تلاش کښې وو.

مریدانو سره فسح خوړل

۱۷ د پتیرې روټۍ د اختر په اوله ورځ عیسیٰ له مریدان راغلل او وې وئیل چې، ”ستا کوم ځائ خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تیار کړُو؟“ ۱۸ هغهٔ ورله جواب ورکړو چې، ”په ښار کښې فلانی سړی له ورشئ او ورته ووایئ چې اُستاذ وائی چې زما مقرر وخت رانزدې دے، زهٔ به د مریدانو سره ستا په کور کښې د فسح اختر کوم.“ ۱۹ مریدانو د عیسیٰ د وینا په مطابق کار وکړو او هلته یې د فسح خوراک تیار کړو. ۲۰ کله چې ماښام شو عیسیٰ هغه دولسو مریدانو سره کښیناستو. ۲۱ او د روټۍ په وخت هغهٔ ورته وفرمائیل، ”زهٔ تاسو ته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو زما مُخبری کوی.“ ۲۲ هغوئ ورته نمبر په نمبر ډېر په پرېشانۍ سره ووئیل، ”مالِکه زهٔ خو به نهٔ یم؟“ ۲۳ هغهٔ جواب ورکړو، ”چا چې زما سره په دې تالی کښې لاس ښکته کړو هغه به په ما مُخبری کوی. ۲۴ د اِبن آدم په حق کښې چې په صحیفو کښې څهٔ راغلی دی هغه به په هغه لاره ځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په اِبن آدم جاسوسی کوی. کهٔ هغه سړے پیدا شوے نهٔ وے نو د هغهٔ په حق کښې به دا ډېره ښهٔ وه.“ ۲۵ بیا یهوداه، څوک چې مُخبر وو ورته ووئیل، ”مالِکه زهٔ خو به نهٔ یم؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”دا ستا وینا ده.“

عشاء ربانی

۲۶ د خوراک په وخت عيسىٰ يوه روټۍ راواخسته، شُکر يې
پرې وکړو او ما ته يې کړه. په مريدانو يې وويشله او وې
فرمائيل، ”دا واخلئ، وې خورئ، دا زما بدن دے.“ ۲۷ بيا
هغهٔ د ميو يوه پيالۍ راواخسته، د خُدائ پاک شُکر يې پرې
وويستو او په دې وينا سره يې هغوئ له ورکړه چې، ”د دې
نه ټول وڅښئ. ۲۸ دا زما وينه ده چې د خُدائ پاک او د
انسانانو تر مينځ د لوظ نښه ده چې د ډېرو خلقو د ګناهونو د
معافۍ دپاره توئيږى. ۲۹ زهٔ تاسو ته دا وايم چې د انګورو
رس به زهٔ بيا تر هغې ورځې پورې ونهٔ څښم ترڅو چې زهٔ يې
د خپل پلار په بادشاهۍ کښې تاسو سره تازه ونهٔ څښم.“ ۳۰
د حمد وئيلو نه پس دوئ د زيتُونو غرهٔ ته لاړل.

د پطروس د اِنکار په حقله پېشګوئي

۳۱ بيا عيسىٰ دوئ ته وفرمائيل چې، ”تاسو ټول به نن شپه
زما په وجه تيندک وخورئ، ځکه چې دا ليکلے شوى دى
چې، ”زهٔ به شپون ووهم، او ګډې به يې خورې ورې شى.“
۳۲ خو هر کله چې زهٔ بيا پاڅولے شم نو زهٔ به ستاسو نه
وړاندې ګليل ته لاړ شم.“ ۳۳ پطروس جواب ورکړو، ”ستا
په وجه کهٔ بل هر يو هم تيندک وخورى، خو زهٔ به هيچرې
تيندک ونهٔ خورم.“ ۳۴ عيسىٰ هغهٔ ته وفرمائيل چې، ”زهٔ تا
ته رښتيا وايم چې تهٔ به نن شپه د چرګ د بانګ نه وړاندې
درې ځله زما نه اِنکارى شې.“ ۳۵ پطروس ورته ووئيل، ”کهٔ
زهٔ تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هيچرې اِنکارى نهٔ شم.“
او ټولو مريدانو هم داسې اِقرار وکړو.

د ګیتسمنی په باغ کښې دُعا کول

۳۶ نو بیا عیسیٰ سره د مریدانو ګیتسمنی نومې ځائ ته لاړو
او هلته يې هغوئ ته وفرمائيل چې، "ترڅو چې زۀ دُعا کوم
تاسو دلته کښېنئ." ۳۷ هغۀ پطروس او د زبدی زامن د
ځان سره کړل، نو ډېر غمژن شو او پرېشانی پرې راغله. ۳۸
او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، "زما زړۀ د غمه چوی، دلته
ايسار شئ او ما سره بېدار اوسئ." ۳۹ هغه يو څو قدمه
لاړو، پړمخې پرېوتو او دا دُعا يې وکړه چې، "اے زما پلاره،
کۀ کېدے شی نو دا د تکليف پياله زما نه اخوا کړه، زما
مرضی نه بلکې ستا مرضی دې پوره شی." ۴۰ بيا دے
مريدانو له راغلو نو هغوئ يې اودۀ ومونډل نو هغۀ پطروس ته
وفرمائيل، "ولې تاسو ما سره يوه ګينټه قدرې هم بېدار نۀ
شوئ پاتې کېدے؟ ۴۱ بېدار شئ، او دُعا وکړئ چې د
آزمېښت په وخت ناکامه نۀ شئ. ځکه چې روح خو تيار دے
خو بدن کمزورے دے." ۴۲ هغه په دوېم ځل لاړو او دُعا
يې وغوښته چې، "اے زما پلاره، کۀ چرې دا د تکليف پياله
زما د څښلو نه بغير اخوا کېدے نۀ شی، نو ستا رضا دې
وشی." ۴۳ چې يو ځل بيا هغه واپس راغلو نو هغوئ يې
اودۀ ومونډل ځکه چې د هغوئ سترګې درنې شوې وې. ۴۴
بيا هغۀ هغوئ پرېښودل او لاړو او په درېم ځل يې دُعا
وغوښتله او هغه مخکښېنۍ خبرې يې بيا وکړلې. ۴۵ بيا هغه
مريدانو له راغلو او ورته يې وفرمائيل چې، "ولې تاسو لا هغه
شان اودۀ يئ، هغه شان لا آرام کوئ؟ خو وخت راغلو چې
اِبن آدم به د ګناهګارانو لاسونو ته حواله شی. ۴۶ پاڅئ، ځئ
چې ځو. زما مُخبر نزدې راغلے دے."

د حضرت عيسىٰ مُخبرى او نيول

۴۷ عيسىٰ چې لا خبرې کولې نو سمدستى يهوداه چې په دولسو مريدانو کښې يو وو، هغه او ډېر خلق چې تُورې او کوتکى ورسره وې راښکاره شول هغوئ مشرانو اِمامانو، د شرعې عالمانو او اولسى مشرانو رالېږلى وُو. ۴۸ جاسوس هغوئ ته دا نښه ښولې وه، "څوک چې زۀ ښکل کړم هم هغه دے، وې نيسئ." ۴۹ نو هغه سمدستى ورووړاندې شو، وې وئيل چې، "اُستاذه سلام." او ښکل يې کړو. ۵۰ عيسىٰ ورته وفرمائيل، "ملګريه، تۀ چې څۀ کول غواړې کوه." بيا هغوئ راوړاندې شول، عيسىٰ يې راټينګ کړو او وې نيولو. ۵۱ په هغه وخت کښې د عيسىٰ په ملګرو کښې يو تُورې ته لاس کړو او راوې ويستله او د مشر اِمام په غلام يې ګزار وکړو او د هغۀ غوږ يې پرې کړو. ۵۲ خو عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، "خپله تُوره په تيکى کښې کېږده. څوک چې تُوره چلوى په تُوره مرى. ۵۳ ولې تۀ په دې نۀ پوهېږې چې زۀ د خپل پلار نه مدد وغواړم او هغه به په دې ساعت زما د مدد دپاره د فرښتو د دولسو لښکرو نه زيات راولېږى؟ ۵۴ نو بيا د صحيفو دا وينا به څنګه تر سره کيږى چې په کښې وئيلے شوى دى چې دا به ضرور کيږى؟" ۵۵ هم په دغه وخت عيسىٰ هغه خلقو ته وفرمائيل چې، "ولې تاسو ما ډاکو ګڼئ چې د تُورو او کوتکو سره زما په نيولو پسې راغلى يئ څۀ؟ زۀ هره ورځ تاسو سره د خُدائ په کور کښې وم او تعليم مې درکولو خو تاسو ما له لاس نۀ راوړلو. ۵۶ خو دا هر څۀ هم څکه وشول چې د نبيانو صحيفې پوره شى." نو بيا ټولو مريدانو هغه يواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل.

د جرګې په وړاندې پېشى

۵۷ عيسىٰ نيولے تړلے د مشر اِمام کائفس کور ته بوتلے
شو چرته چې د شرعې عالمان او مشران راټول وُو. ۵۸
پطروس ورپسې په څۀ فاصله کښې وروستو روان وو، نو کله
چې د مشر اِمام د کور صحن ته ورسېدو، نو نېغ ورغلو او
هلته هغه د سپاهيانو سره کښېناستو چې د دې هر څۀ اَنجام
ووينى. ۵۹ مشرانو اِمامانو او ټولې جرګې دا کوشش وکړو
چې د عيسىٰ په خلاف داسې څۀ ګواهى پېدا کړى چې د مرګ
حُکم پرې وکړى. ۶۰ خو داسې ګواهى يې پېدا نۀ کړے
شوه، سره د دې چې ډېر کسان د دروغو ګواهىٔ دپاره
راوړاندې شوى وُو. آخر دوو سړو دا ګواهى وکړه چې، ۶۱
”دۀ فرمائيلى وُو چې زۀ د خُدائ پاک کور نړولے شم او په
دريو ورځو کښې يې بيا آبادولے شم.“ ۶۲ په دې مشر اِمام
پاڅېدو او عيسىٰ ته يې ووئيل چې، ”ولې تا سره جواب نشته؟
دا اِلزامونه د څۀ دى چې هغوئ ستا خلاف ګواهى ورکوى؟“
۶۳ خو عيسىٰ چپ پاتې شو. نو بيا مشر اِمام ووئيل چې،
”زۀ د ژوندى خُدائ پاک قَسم درکوم چې ووايه، تۀ په رښتيا
مسيح، د خُدائ پاک زوئ يې کۀ نه؟“ ۶۴ عيسىٰ جواب
ورکړو چې، ”دا ستا وينا ده، خو زۀ تاسو ته دا وايم چې د
نن نه پس به تاسو اِبن آدم د خُدائ پاک ښى لاس ته ناست او
د آسمان په وريځو کښې په راتلو وويني.“ ۶۵ په دې وينا
مشر اِمام خپله چُوغه وشلوله او وې وئيل چې، ”دے خو
کُفر وائى. د دې ګستاخىٔ نه پس هم د نورو ګواهانو حاجت
شته څۀ؟ تاسو په خپله دا کُفر واورېدو. ۶۶ ستاسو فيصله
څۀ ده؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”دے مجرم دے او د

قتلولو جوګه دے." ٦٧ بيا هغوئ د هغهٔ په مخ وتُوکل او په
سوکونو يې ووهلو او ځينو په څپېړو ووهلو، ٦٨ او وئيل يې،
"اے مسيح، کهٔ تهٔ په رښتيا نبی يې نو دا راته ووايه چې چا
ووهلې."

د پطروس د حضرت عيسىٰ نه منکرېدل

٦٩ نو په دې دوران کښې پطروس بهر په صحن کښې ناست
وو چې يوه وينځه ورغله او ورته يې ووئيل، "تهٔ خو هم د
عيسىٰ ګليلی سره وې." ٧٠ خو پطروس د ټولو په مخکښې
منکر شو او وې وئيل چې، "زهٔ نهٔ پوهېږم، چې دا تاسو څهٔ
وايئ؟" ٧١ بيا هغه د ډيوډۍ په لور روان شو او هلته يوې
بلې وينځې چې هغه وليدو نو موجودو خلقو ته يې ووئيل چې،
"دا سړے هم د عيسىٰ ناصری سره وو." ٧٢ يو ځل بيا هغه
منکر شو او په قسمونو شو چې، "زهٔ دا سړے نهٔ پېژنم." ٧٣
لږه شېبه وروستو د ولاړو کسانو نه يو څو کسان راغلل او
پطروس ته يې ووئيل چې، "بېشکه تهٔ د هغوئ نه يو يې ځکه
چې ستا د لهجې نه دا پته لګی." ٧٤ په دې هغه په بدو ردو
سر شو او قسمونه يې وخوړل چې، "زهٔ دا سړے نهٔ پېژنم."
په دغه وخت کښې چرګ بانګ ووئيلو. ٧٥ او پطروس ته د
عيسىٰ هغه خبره رایاده شوه چې فرمائيلی يې وُو چې، "د
چرګ د بانګ نه مخکښې به تهٔ زما نه درې ځله اِنکاری شې."
هغه بهر ووتو او په چغو چغو يې وژړل.

د حضرت عيسىٰ پيلاطوس له بوتلل

٢٧ ١ چې سبا شو نو مشران اِمامان او د قوم مشران

راټول شول او دا منصوبه يې جوړه کړه چې عيسیٰ به څنګه
وژنو. ۲ بيا يې هغه وتړلو او روان يې کړو او رومی ګورنر
پيلاطوس ته يې حواله کړو.

د يهوداه اِسکريوتی خودکُشی کول

۳ کله چې يهوداه مُخبر ته پته ولګېده چې په عيسیٰ باندې
جرم ثابت شوے دے نو هغه پښېمانه شو او هغه د سپينو
زرو دېرش سيکې يې مشرانو اِمامانو او قومی مشرانو ته
واپس کړې. ۴ هغهٔ ووئيل، "ما ګناه کړې ده چې يو بې‌ګناه
سړی ته د مرګ سزا مِلاو شوې ده." خو هغوئ ووئيل چې،
"زمونږ پرې څهٔ؟ تهٔ پوهه شه او ستا کار پوهه شه." ۵ نو
هغهٔ بيا د سپينو زرو سيکې د خُدائ په کور کښې په زمکه
وغورزولې او د هغوئ نه روان شو، او خپل ځان يې پانسی
کړو. ۶ مشرانو اِمامانو د سپينو زرو سيکې راوچتې کړې
او وې وئيل چې، "دا سيکې د خُدائ د کور په خزانه کښې
اچول روا نهٔ دی ځکه چې دا د قتل قيمت دے." ۷ نو
صلاح يې وکړه او د کُلال زمکه يې پرې واخسته چې د
مسافرو قبرستان پرې جوړ کړی. ۸ تر نن ورځې پورې
هغه زمکه د خُون په پټی ياديږی. ۹ دغه شان د يرمياه نبی
پېشګوئې تر سره شوه چې، "هغوئ دېرش د سپينو زرو سيکې
واخستلې چې هغه په بنی اِسرائيلو کښې د سر قيمت وو، ۱۰
او هغه د سپينو زرو سيکې يې د کُلال په زمکه ورکړې، لکه
چې مالِک ما ته حُکم راکړے دے."

د پيلاطوس د حضرت عيسیٰ نه تپوسونه

١١ بیا یې عیسیٰ ګورنر له راوستو او چې هغه هلته ودرېدو
نو ګورنر ترې تپوس وکړو چې، "ولې ته د یهودیانو بادشاه یې
څۀ؟" عیسیٰ وفرمائیل چې، "دا ستا وینا ده." ١٢ او کوم
اِلزام چې په هغۀ باندې مشرانو اِمامانو او اولسی مشرانو
لګولے وو د هغې یې هیڅ جواب ورنۀ کړو. ١٣ بیا پیلاطوس
ورته ووئیل چې، "ولې ته دا ټولې ګواهۍ چې ستا په خلاف
کیږی نۀ اورې څۀ؟" ١٤ خو هغۀ په جواب کښې د یو ټکی
نه هم اِنکار ونۀ کړو او ګورنر په دې ډېر حیران شو.

د حضرت عیسیٰ د مرګ سزا

١٥ د اختر په ورځ د ګورنر دا دستور وو چې د خلقو په
خوښه به یې یو قېدی آزادولو. ١٦ په دغه وخت کښې برابا
نومې یو بدنام سړے په قېد کښې وو. ١٧ کله چې خلق
راغونډ شول نو پیلاطوس ورته ووئیل چې، "ستاسو په خوښه
زۀ څوک آزاد کړم، برابا یا عیسیٰ چې ورته مسیح وئیلے
شی؟" ١٨ ځکه چې هغۀ ته پته وه چې هغوئ عیسیٰ د حسد
په وجه دۀ ته حواله کړے وو. ١٩ پیلاطوس لا په تخت
ناست وو چې د خپلې ښځې له طرفه ورته پېغام راغلو چې،
"دې بې‌ګناه سړی ته ګورے هیڅ ونۀ وائې ځکه چې بیګاه په
ما په دې وجه په خوب کښې ډېر مصیبت تېر شو." ٢٠ تر
دې وخته مشرانو اِمامانو او نورو مشرانو خلق دې ته
لمسولی وُو چې د برابا آزادی وغواړی او د عیسیٰ قتل. ٢١
کله چې ګورنر دوباره ترې تپوس وکړو چې، "په دواړو کښې
څوک آزادول غواړئ؟" هغوئ چغې کړې، "برابا." ٢٢
پیلاطوس ورته ووئیل چې، "بیا د عیسیٰ سره څۀ وکړم څوک
چې د مسیح په نوم یادیږی؟" ټولو په یو آواز په چغو ووئیل

چې، ”دے په سولۍ راځوړند کړئ.“ ۲۳ پيلاطوس ووئيل
چې، ”ولې؟ په څۀ ګناه؟“ خو هغوئ نورې هم چغې کړې
چې، ”په سولۍ يې کړه.“ ۲۴ پيلاطوس پوهه شو چې زۀ هيڅ
نۀ شم کولے او فساد جوړيږى، نو هغۀ اوبۀ راوخستلې، د
ټولو خلقو په وړاندې يې خپل لاسونه ووينځل او وې وئيل
چې، ”زما لاسونه دې د دې سړى د خُون نه پاک وى، د دۀ د
خون ذمه وارى دې ستاسو په غاړه وى.“ ۲۵ ټولو خلقو په
يو آواز چغې کړې چې، ”د دۀ خُون دې زمونږ او زمونږ د
اولاد په غاړه وى.“ ۲۶ نو هغۀ بيا برابا آزاد کړو او عيسىٰ يې
په کوړو ووهلو او په سولۍ کولو له يې ورکړو.

د سپاهيانو په حضرت عيسىٰ پورې ټوقې کول

۲۷ بيا د ګورنر سپاهيانو عيسىٰ قلعې ته بوتلو او ټوله فوجى
دسته يې ترې راچاپيره کړه. ۲۸ جامې يې ترې وويستلې او
سره شان چُوغه يې پرې واچوله. ۲۹ او د ازغو تاج يې جوړ
کړو او ورته يې په سر کړو او يو بينت يې په ښى لاس کښې
ورکړو، بيا د هغۀ په مخکښې په زنګنو شول او ټوقې يې
وربورې کولې چې، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“ ۳۰
هغوئ په هغۀ وتُوکل او بينت يې ترې واخستو او په سر سر
يې پرې ووهلو. ۳۱ او چې ټوقې يې بس کړې نو چُوغه يې
ترې وويستله او خپلې جامې يې ورواغوستلې. بيا يې هغه بهر
په سولۍ کولو له بوتلو.

د حضرت عيسىٰ په سولۍ کول

۳۲ کله چې دوئ په لاره روان وُو نو شمعون نومې کرينى

سړے يې په نظر شو او هغه يې په زور په بيګار راونيولو چې
د عيسیٰ سولۍ يوسی. ۳۳ او بيا ګولګتا نومې ځائ ته ورغلل
چې مطلب يې د کوپړو ځائ دے. ۳۴ هلته يې عيسیٰ ته د
ترېخ څيز سره ګډ کړی مے د څښلو دپاره ورکړل، خو د
څکلو نه وروستو يې ونۀ څښل. ۳۵ او چې کله يې دے په
سولۍ وځړولو نو د هغۀ په جامو يې پچه واچوله. او په خپلو
کښې يې تقسيم کړې. ۳۶ نو بيا يې هلته څوکيداری ته
کښېناستل. ۳۷ د هغۀ د سر دپاسه يې يوه تخته چې جرم
پرې ليکلے شوے وو ټک وهله چې، دا د يهوديانو بادشاه
عيسیٰ دے. ۳۸ دوه ډاکوان يې هم د هغۀ سره په سولۍ کړی
وُو، يو يې د هغۀ ښی او بل يې د هغۀ ګس لاس ته راځوړند
کړے وو. ۳۹ په لارې تېرېدونکو به عيسیٰ ته په چغو کنځل
کول او په مسخرو به يې سرونه ورپورې خوځول، ۴۰
”اوس ځان ته وګوره، تۀ به د خُدائ پاک دا کور ورانوې او
بيا به يې په درېو ورځو کښې جوړوې. ښه نو بيا کۀ تۀ په
رښتيا د خُدائ زوئ يې خپل ځان بچ کړه، او د دې سولۍ نه
راکوز شه.“ ۴۱ دغه شان مشرانو اِمامانو، د شرعې عالمانو
او مشرانو هم ورپورې مسخرې کولې، ۴۲ او وئيل يې چې،
”هغۀ خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نۀ شی بچ کولے.
بېشکه کۀ دے د بنی اِسرائيلو بادشاه وی نو اوس دې د دې
سولۍ نه راکوز شی، نو بيا به پرې مونږ ايمان راوړو. ۴۳ د
دۀ په خُدائ پاک باور وو، اوس دې دے خُدائ بچ کړی کۀ
هغه يې غواړی، ځکه چې دۀ وئيل چې، زۀ د خُدائ پاک زوئ
يم.“ ۴۴ تر دې چې د دۀ سره په سولۍ شوو مجرمانو هم دۀ
ته سپکې سپورې وئيلې.

د حضرت عیسیٰ وفات کېدل

۴۵ د غرمې په وخت په ټوله زمکه تیارهٔ راخوره شوه او د
تیر ماسپښین تر دریو بجو پورې وه. ۴۶ او په تیر ماسپښین
عیسیٰ په اوچت آواز نعرې کړې، ”ایلی، ایلی، لما شبقتنی؟“
یعنې، ”اے زما خُدایه پاکه، اے زما خُدایه پاکه، زهٔ دې ولې
پرېښودلم؟“ ۴۷ ځینې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې
وئیل چې، ”وګورئ دے اوس الیاس ته نعرې وهی.“ ۴۸ په
هغوئ کښې یو سمدستی منډه کړه یو اسفنج یې د سرکې نه
ډک کړو او د هغهٔ شونډو ته یې د یوې چوکې په سر ونیولو
چې وې څښی. ۴۹ خو نورو ووئیل چې، ”اوس به وګورو
چې الیاس راشی او دے راکوز کړی.“ ۵۰ عیسیٰ بیا یوه
تېزه کریکه کړه او ساه یې ورکړه. ۵۱ هغه وخت د خُدائ د
کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په مینځ دوه شوه. او زلزله
راغله، ګټان وچاودل، ۵۲ او قبرونه وسپړېدے شول او د
خُدائ پاک ډېر مقدسین د خوبه رابېدار شول. ۵۳ او د
عیسیٰ د پاڅېدلو نه پس هغوئ د قبرونو نه راووتل، یروشلم ته
ننوتل او ډېرو خلقو یې ننداره وکړه. ۵۴ کله چې صوبه دار
او د هغهٔ سپاهیانو چې د عیسیٰ څوکیداری یې کوله زلزله او
دا ټول واقعات ولیدل نو په هغوئ هیبت راغلو او وې وئیل،
”بېشکه چې دا سړے د خُدائ پاک زوئ وو.“ ۵۵ ډېرې
ښځې هم هلته موجودې وې او د لرې نه یې تماشه کوله.
هغوئ د ګلیل نه په عیسیٰ پسې خِدمت ته راغلې وې. ۵۶ په
هغوئ کښې یوه مریم مګدلینی وه او بله د یعقوب او د یوسف
مور مریم، او د زبدی د زامنو مور وه.

د حضرت عیسیٰ ښخول

۵۷ کله چې ماښام شو نو د ارمتیه یو مالداره سړے وو چې
نوم یې یوسف وو او د عیسیٰ مرید وو، راغلو. ۵۸ هغه
پیلاطوس له ورغلو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو او
پیلاطوس حکم وکړو چې ور دې کړے شی. ۵۹ یوسف هغه
لاش یوړو او په صفا کتان کښې یې ونغښتو، ۶۰ او هغهٔ په
خپل نوې غار کښې کېښودو کوم چې هغهٔ په ګټ کښې
کنستے وو. او یو لویٔ کاڼے یې د قبر خولې ته راورغړولو او
ترې لاړو. ۶۱ او مریم مګدلینی او هغه بله مریم دواړه یې
قبر ته مخامخ ناستې وې.

په قبر څوکیداران

۶۲ په بله ورځ چې د سبت ورځ وه مشران اِمامان او نور
فریسیان په جمع پیلاطوس له راغلل، ۶۳ او وې وئیل چې،
”صاحبه، مونږ ته یاد دی چې هغه فریبی چې لا ژوندے وو نو
وئیلی یې وُو چې زهٔ به په دریمه ورځ پورته کړے شم. ۶۴ نو
تهٔ بیا دا حکم ورکړه چې تر دریو ورځو پورې دې د دغه قبر
څوکیداری وکړے شی. هسې نه چې د هغهٔ مریدان راشی،
لاش یې په غلا وباسی او بیا خلقو ته وائی چې هغه پورته
کړے شوے دے، او آخری فریب یې د وړومبی فریب نه ډېر
بد وی.“ ۶۵ پیلاطوس ورته ووئیل چې، ”ځئ لاړ شئ،
سپاهیان ځان سره بوځئ. څنګه مو چې خوښه وی نو هغه
شان سخته څوکیداری یې وکړئ.“ ۶۶ نو هغوئ لاړل، او د
قبر د خولې په کاڼی یې مهرونه ولګول او د څوکیدارۍ دپاره
یې پرې سپاهیان مقرر کړل.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

٢٨ ١ د سبت ورځ تېره شوه او د اِتوار د ورځې سحر
کېدونکے وو چې مریم مګدلینې او هغه بله مریم د قبر لیدو
له راغلې. ٢ ناګهانه یوه سخته زلزله راغله، د آسمان نه د
مالِک خُدائ یوه فرښته راکوزه شوه، غار له راغله او هغه
کاڼے یې ورغړولو او پرې کښېناسته. ٣ مخ یې د برېښنا په
شان ځلېدو او جامې یې لکه د واورو په شان سپینې وې. ٤
څوکیداران یې په لیدو د یرې نه په لړزېدو شول او لکه د مړو
پرېوتل. ٥ فرښتې بیا ښځو ته وفرمائیل چې، ”مۀ یرېږئ،
ما ته پته ده چې تاسو د عیسیٰ لیدو له راغلی یئ څوک چې په
سولیٰ شوے وو. ٦ هغه دلته نشته، هغه بیا پورته کړے
شوے دے لکه څنګه چې هغۀ فرمائیلی وُو. راشئ، هغه ځائ
وګورئ چرته چې هغه پروت وو. ٧ نو بیا زر لاړې شئ او
د هغۀ مریدان خبر کړئ چې هغه له مړو نه ژوندے پاڅولے
شوے دے او ستاسو نه وړاندې ګلیل ته روان دے، تاسو به
یې هلته ووینئ. څۀ چې درته ما ووئیل هغه یاد ساتئ.“ ٨
هغوئ د قبر نه په هیبت او خوشحالیٰ لاړې او په منډه شوې
چې مریدان خبر کړی. ٩ ناڅاپی عیسیٰ په لاره پرې پېښ
شو او په هغوئ یې سلام واچولو. هغوئ ورغلې او د هغۀ
پښې یې ونیولې او سجده یې ورته وکړه. ١٠ بیا عیسیٰ هغوئ
ته وفرمائیل چې، ”یرېږئ مه، لاړې شئ او زما ورونو له دا
پیغام ورکړئ چې هغوئ دې ګلیل ته لاړ شی، ما به هلته
ووینی.“

د څوکيدارانو خبر راوړل

۱۱ ښځې لا په خپله لار تللې چې ځينې څوکيداران ښار ته
ننوتل او مشرانو اِمامانو ته يې ټوله قيصه تيره کړه. ۱۲ بيا
هغوئ مشران راغونډ کړل او صلاح يې وکړه. او مشرانو
اِمامانو سپاهيانو ته غټ رشوت ورکړو، ۱۳ او ورته يې
ووئيل چې، "تاسو به دا ووايئ چې د شپې چې مونږ اودۀ شو
نو د هغۀ مريدان راغلل او د هغۀ لاش يې پټ کړو." ۱۴ او
ورسره يې دا هم ووئيل چې، "کۀ دا خبر د ګورنر غوږو ته
ورسېږدو نو مونږ به د هغۀ سره خبره وکړو او تاسو ته به هيڅ
نقصان نۀ درکوی." ۱۵ نو هغوئ پيسې واخستلې او څۀ چې
ورته وئيلے شوی وُو هم هغه شان يې وکړل. دغه قيصه تر
نن ورځې په يهوديانو کښې خوره ده.

مريدانو ته حُکم ورکول

۱۶ يوولس مريدان د ګليل هغه غر ته روان شول د کوم چې
عيسىٰ ورته د تللو دپاره فرمائيلی وُو. ۱۷ کله چې هغوئ هغه
وليدو نو ورته په سجده شول خو ځينې شکمن وُو. ۱۸ بيا
عيسىٰ ورغلو او ورته يې وفرمائيل چې، "د آسمان او د زمکې
ټول اختيار ما ته راکړے شوے دے. ۱۹ ځکه تاسو په
زمکه خوارۀ شئ او ټول قومونه زما مريدان کړئ او د پلار، د
زوئ او د روحُ القُدس په نامه ورته بپتسمه ورکړئ. ۲۰ او
دا تعليم ورکوئ چې په هغه ټولو خبرو عمل کوئ چې ما
تاسو ته حکم کړے دے. او دا يقين ساتئ چې زۀ به تل او تر
قيامته پورې تاسو سره يم."

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹